

Відмінності у перекладах
(у порівнянні з оригіналом грецького тексту)

По-перше, пряма мова взята в лапки, оскільки раніше в перекладах пряма мова не бралася в лапки.

По-друге, уведена спеціальна індексація слова рема (значком R), яке має інше навантаження по змісту стосовно слів логос і графе.

По-третє, у перекладі використовуються зноски, які наводяться для розуміння ключових грецьких слів Писання. Ці зноски не є коментарем самого перекладу або його тексту, а вказують на спектр різноманіття слів оригіналу Писання. У зносках наводяться синоніми конкретного грецького слова, використаного в контексті Писання для більш глибокого розуміння змісту Євангелій або послань.

По-четверте, у перекладі використана літературна мова, на основі прийнятих і діючих в Україні норм правопису.

Нижче наводяться приклади відмінностей у перекладі доктора теології В.О. Громова (**В.Є.**) стосовно інших перекладів: російського синодального перекладу (**Синод.**); українського перекладу проф. Івана Огієнко (**Огієн.**); перекладу Українського Біблійного Товариства (переклад о. Рафаїла Турконяка) (**УБТ.**); перекладу з російського синодального українською мовою Патріарха Філарета (Денисенка) (**Філ.**).

За основу перекладу був взятий загальноприйнятий грецький текст Нового Завіту – “Текстус Рецептус” (текст Стефанса 1551 року з доповненнями Елзевіра 1624 року).

Нижче наводяться умовні скорочення:

Відм.	– відмінювання
Пр. сл.	– привнесене слово
Дав. в.	– давальний відмінок
Діал.	– діалектичне слово
Дієпр.	– дієприслівник
Дієсл.	– дієслово
Док.в.	– доконаний вид
Ж.р.	– жіночий рід
Заст.	– застаріле слово
Знах.в.	– знахідний відмінок
Ім.	– іменник
Прийм.в.	– прийменниковий відмінок
Мн.	– множина
Наз.в.	– називний відмінок
Нед.в.	– недоконаний вид
Оруд.в.	– орудний відмінок
Прив.	– привід
Прик.	– прикметник
Присл.	– прислівник
Р.	– рід
Род. в.	– родовий відмінок
Разм. сл.	– розмовне слово (просторіччя)
R	– слово рема
С.р.	– середній рід
Сем.	– семантика
Спец.	– спеціальне слово

Теол.	– теологічна особливість
Тлум.	– тлумачення тексту
Підн.	– піднесене слово
Церк.	– церковне слово
Ч.р.	– чоловічий рід
Час	– час (минулий, теперішній, майбутній)
Числ.	– числівник
Юр.	– юридичний термін

Варто зауважити, що розмовне слово (просторіччя) – це слова й граматичні форми масової міської розмовної мови, які використовуються в літературній мові, як стилістичний засіб для переказу мови жартівливого, зневажливого, іронічного, безцеремонного, грубуватого й т. п. відтінку.

Просторіччя властиво не літературній міській розмовній мові, що містить у собі чимало діалектних слів, слів розмовного походження, новотворів, що виникають для характеристики різноманітних побутових явищ, словотворчих варіантів нейтральної лексики. Часто ці слова є виразними, експресивними синонімами слів нейтральної лексики.

Тому вживання подібних слів (просторіччя) у Святому Письму, яке повинне бути еталоном мовної культури, є недоцільним.

Мт.1:25 Синод.: «и не знал Ее. Как наконец Она родила Сына Своего первенца, и он нарек Ему имя: Иисус». **Суч. рос.:** «Но он не прикасался к ней до тех пор, пока она не родила Мына. Он назвал Его Иисусом». **Огієн.:** «І не знав він її, аж Сина свого первородженого вона породила, а він дав Йому ймення Ісус». **УБТ.:** «і не пізнав її, аж поки вона не народила Сина свого [первонародженого], і дав Йому ім'я Ісус». **В.Є.:** «І не пізнав її, доти, поки не народила вона Сина свого первородного; і він дав Йому Ім'я Ісус». **В.Е.:** «И не познал её, до тех пор, пока не родила она Сына своего первородного; и он дал Ему Имя Иисус».

Оригінал тексту говорить, що Іосиф не знав Марію доти, поки вона не народила Ісуса. Отже, слово «поки» або «до якого часу» (див.: Новый Завет на греческом языке с подстрочным переводом на русский Российского Библийского Общества) говорить про Іосифа, який не знав Марію до народження Ісуса, і слова в Євангелії від Мт.13:55, які говорять про братів і сестер Ісуса, підтверджують факт близьких відносин Марії та Іосифа після народження Ісуса. Доктрина про те, що Марія не мала більше дітей крім Ісуса, суперечить цьому віршу, оскільки у ньому також мова йде про те, що Ісус був первородним, тобто першим із числа народжених Марією. Отже, були й наступні. Не має також жодного історичного документа, який би підтверджував факт наявності дітей у Іосифа (від якої-небудь жінки) до шлюбу з Марією.

У діючому правописі української мови немає такого слова як «першонароджений». Є слово «первонароджений», а також **ПЕРВОРО́ДНИЙ** *книжн.* (який є джерелом чогось).

Мт.2:23 Синод.: «и, придя, поселился в городе, называемом Назарет, да сбудется реченное через пророков, что Он Назореєм наречется». **Суч. рос.:** «и, придя туда, поселился в городе под названием Назарет. Так исполнилось сказанное через пророков, что Его назовут Назореєм». **Огієн.:** «А прибувши, оселився у місті, на ім'я Назарет, щоб збулося пророками сказане, що Він Назарянин буде званий». **УБТ.:** «а прибувши *туди*, поселився в місті, що має назву Назарет, аби збулося сказане пророками, що Він буде названий Назарянином». **В.Є.:** «прийшовши, оселився у місті, що зветься Назарет, щоб збулося сказане через пророків, що Він буде названий Назарянином». **В.Е.:** «И, придя, поселился в городе, называемом Назарет, чтобы исполнилось сказанное через пророков, что Он будет назван Назарянином».

В оригіналі грецьке «**λέγω**» – говорити, сказати, повідомляти, розповідати є дієсловом теперішнього, а не майбутнього часу, тобто «**називаємом**» (рос.) Назарет. Слова – назорей і назаритянин або назарянин мають різну семантику й смислове значення в контексті цього вірша. Назорей – людина, яка дала обітницю (обіцянку) Господеві, тоді як «назарянин» або «назаритянин», яке використане в оригіналі грецького тексту в цьому вірші, означає жителя Назарета.

«**НАЗОРЕЙ, НАЗОРЕЙ** (Чис. 6:2) – слово, що означає в єврейській мові: відокремлювати, відлучати. В усі дні обітниці назорейства, говорить книга Чисел: ...до виконання днів, на які він присвятив себе в назореї Господеві, він святий Господеві (6:8). Назорей, чи то чоловік або жінка, міг проголошувати обітницю назорейства, тобто не пити вина й інших міцних напоїв, відрощувати волосся, не входити ні в одну оселю, в якій знаходилося мертве тіло, і, нарешті, не бути присутнім на похоронах. Якби хтось із осіб чоловічої або жіночої статі випадково вмер в присутності когонебудь із назорейів, тоді він повинен був знову витримувати весь строк своєї обітниці, тобто назорейства. Ця обітниця давалася взагалі на вісім днів, іноді на місяць, а іноді й на все життя. Коли ж закінчувався строк на який давалася обітниця, то назорей приносив жертву в храмі, потім священник відрізував у нього частину волосся і спалював їх на жертівнику, після чого назорей звільнявся від своєї обітниці й міг знову пити вино (Чис. 6).

Деякі назореї на все життя присвячувалися Богові їх батьками із самої колиски й залишалися такими до самої своєї смерті: усе своє життя вони не пили вина й не стригли собі волосся. Такими були наприклад Самсон, пророк Самуїл і Іоанн Христитель (Суд 13:4-5, Лк 1:15, 1Цар 1:11). Особи, які проголосили обітницю назорейства поза Палестиною і які не мали можливості з'явитися в храм по закінченні своєї обітниці, задовольнялися зберіганням помірності, якої вимагав Закон, і обрізанням свого волосся у себе вдома, у тій місцевості, у якій вони проживали. Приношення й жертви, які за приписом закону Мойсеєвого вони повинні були особисто приносити у храм, відкладалися ними до більш зручного випадку, тобто до часу відвідування Єрусалима. Тому апостол Павло, який проголосив обітницю, подібну до назорейської, перебуваючи в Коринфі, обстриг собі волосся в Кенхреях, але відклав повне виконання своєї обітниці до часу свого прибуття в Єрусалим (Діяння 18:18). Назореї складали самі по собі групу або клас, подібно пророкам, і були прикладом самовідданості й святого життя (Амос. 2:11-12)» (Библейская Энциклопедия архимандрита Никифора).

Мт.3:11 Синод.: «Я крещу вас в воде в покаяние, но Идущий за мною сильнее меня; я не достоин понести обувь Его; Он будет крестить вас Духом Святым и огнем». **Суч. Рос.:** «Я крещу вас всего лишь водой в знак покаяния, но Тот, кто идет за мной, сильнее меня, я недостойн даже сандалии Его нести. Он будет крестить вас Духом Святым и огнем». **Огієн.:** «Я хрищу вас водою на покаяння, але Той, Хто йде по мені, потужніший від мене: я недостойний понести взуття Йому! Він христитиме вас Святим Духом й огнем». **УБТ.:** «Отже, я крещу вас водою на покаяння, а Той, Хто прийде після мене, сильніший за мене; Йому я не недостойний нести взуття; Він вас христитиме Духом Святым і вогнем». **В.Є.:** «Хоча я крещу вас у воді в покаяння, але Той, Хто йде за мною, – сильніший за мене, Якому я недостойний піднести взуття; Він христитиме вас у Дусі Святому й вогні». **В.Є.:** «Хоча, я крещу вас в воде к покаянию, но Идущий за мною сильнее меня, Кому я недостойн обувь поднести. Он будет крестить вас в Духе Святом и огне».

В оригіналі грецького тексту перед словом "вода" є грецький прийменник «**ἐν**» – прийменник зі знач. місцезнаходження у просторі або часі: в, на, по, посеред, між, у. Писання говорить про священнодійство при хрещенні: «у воді», а не «водою», оскільки оригінал говорить про "занурення" у воду. В оригіналі також є прийменник «у» перед словами "Дух Святий" і опускати його при перекладі, значить вносити зміни в зміст самого Євангелія.

Розм. Слово «отож» в українській мові розмовне. У цьому вірші грецьке слово «ἔρχομαι» (іти, приходити) – дієслово теперішнього часу, а не майбутнього, як це в зазначено в перекладі **УБТ**.

Мт.5:11 Синод.: «Блаженны вы, когда будут поносить вас и гнать и всячески неправедно злословить за Меня». **Суч. рос.:** «Блаженны вы, когда вас оскорбляют, преследуют и клеветают на вас, обливая вас грязью из-за Меня!». **Огієн.:** «Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене». **УБТ.:** «Блаженні ви, коли будуть вас зневажати та переслідувати, і наговорюватимуть на вас усяке лукаве [слово], обмовляючи вас за мене». **В.Є.:** «Блаженні ви, коли осоромлять вас, і піддадуть гонінням, і скажуть усяке недобре слово^R, і обмовлять вас через Мене». **В.Є.:** «Блаженны вы, когда опозорят вас, и подвергнут гонениям, и скажут всякое недоброе слово^R, и оклеветают вас из-за Меня».

В оригіналі грецького тексту слова: «осоромлять, піддадуть гонінням обмовлять» – є дієсловом минулого часу доконаного виду, а не дієсловом майбутнього часу. Крім того, грецьке слово «ρεμα» (рема) – "одкровення" у цьому вірші в значенні лжеодкровення, яке одержують неспокутувані Кров'ю Ісуса Христа люди цього світу від наклепника братів наших. В Пс.35:2-4 також є лжеодкровення нечестивого: «Переступ нечестивого так оцінює серце моє: «Немає страху Божого перед очима його», бо він лестить собі в очах своїх, ніби шукає беззаконня своє, щоб зненавидіти його. Слова^D уст його — обман і лукавство, не хоче він врозумлятися, щоб робити добро». Єврейське דַּבָּר (daw-bawr') – те ж, що й грецьке «ρεμα» (рема).

Мт.5:31 Синод.: «Сказано также, что если кто разведется с женою своею, пусть даст ей разводную». **Суч. рос.:** «Было сказано: «Тот, кто разводится с женой, обязан дать ей письмо о разводе». **Огієн.:** «Також сказано: Хто дружину свою відпускає, нехай дасть їй листа роздового». **УБТ.:** «Сказано було: Хто розведеться зі своєю дружиною, нехай дасть їй розвідного листа». **В.Є.:** «Сказано було також, якщо хто відпустить дружину свою, нехай дасть їй відпускний лист». **В.Е.:** «Сказано было также, что если кто отпустит жену свою, пусть даст ей отпускное письмо».

Оригінал говорить не про розірвання шлюбу, а про відділення дружини від чоловіка. Крім того, оригінал використовує в цьому випадку слово «відпускати», і не має прийменника «с» або «з» перед словом «дружина», тоді як при вживанні словосполучення «розводиться із дружиною», іменник «дружина» буде мати орудний відмінок, а не знахідний, як це написано в оригіналі. Крім того, слово "лист" в оригіналі має знахідний відмінок.

В сучасному українському правопису немає слова «роздового» листа.

Мт.5:32 Синод.: «А Я говорю вам: кто разводится с женою своею, кроме вины прелюбодеяния, тот подают ей повод прелюбодействовать; и кто женится на разведенной, тот прелюбодействует». **Огієн.:** «А Я вам кажу, що кожен, хто пускає дружину свою, крім провини розпустити, той доводить її до перелюбу. І хто з відпущеною побереться, той чинить перелюб». **УБТ.:** «Я ж кажу вам, що кожний, хто відпускає свою жінку, за винятком вчиненої нею подружньої зради, – той штовхає її на перелюб; і хто одружується з відпущеною, той чинить перелюб». **В.Є.:** «А Я говорю вам, що хто відпустить дружину свою, крім як через причину блуду, той дає їй привід перелюбствувати; і хто одружується з відпущеною – перелюбствує». **В.Е.:** «А Я говорю вам, что кто отпустит жену свою, кроме как по причине блуда, тот даёт ей повод прелюбодействовать; и кто женится на той, которая отпущена, – прелюбодействует».

В оригіналі грецького тексту (Техстус Рецептус) грецьке слово «відпускати» є дієсловом теперішнього часу, а не майбутнього.

Слова «чинити перелюб» характеризують дії людини, яка знаходиться в шлюбних відносинах, у шлюбному завіті. Отже, у цьому випадку мова йде про оцінку дій лю-

дини, яка перебуває в подружніх відносинах, тобто в подружньому союзі, яка зневажає цим завітом, що переступає через нього.

Писання в цьому контексті не використовує слово «розведеться», а «хто відпустить» свою дружину. Крім того, перед словом «дружина» немає прийменника «з», а слово «дружина» є іменником однини знахідного відмінку, тобто «дружину», а не «з дружиною». Апостол Павло в першому посланні до коринфян (6:16) пояснює: «Хіба не знаєте, що той, хто з'єднується з блудницею, є одне тіло з нею? «Бо стануть двоє, – говорить Він, – плоттю однією».

Тому Ісус застерігав про небезпеку *інтимної* близькості з дружиною або чоловіком, що перебуває в блуді. Він може бути відпущений через блуд (шлюбну невірність), хоча «юридично» вони продовжують перебувати в подружньому союзі, який був скріплений і благословен Богом.

Цей вірш є одним з основних при розгляді питання про можливість розірвання шлюбного союзу, скріпленого між подружжям християн, що впливають з учення Ісуса Христа і Його заповідям любові й прощення.

Мт.6:25 Синод.: «Посему говорю вам: не заботьтесь для души вашей, что вам есть и что пить, ни для тела вашего, во что одеться. Душа не больше ли пищи, и тело одежды?» **Суч. рос.:** «Вот почему Я говорю вам: не беспокойтесь о том, что для жизни нужны вам еда и питье, а для тела – одежда. Ведь жизнь важнее еды, а тело важнее одежды». **Огієн.:** «Через те вам кажу: Не журіться про життя своє що будете їсти та що будете пити, ні про тіло своє, у що зодягнетесь. Чи ж не більше від їжі життя, а від одягу тіло?». **УБТ.:** «Задля цього кажу вам: не журіться про своє життя, що будете їсти або що будете пити, ні про своє тіло, у що одягнетесь. Хіба життя не більше від їжі, а тіло від одягу?». **В.Є.:** «Тому говорю вам: не турбуйтеся ні про душу вашу, що вам їсти та що пити; ні про тіло ваше, у що одягнутися. Хіба душа не більша від їжі, а тіло – одягу?». **В.Є.:** «Поэтому говорю вам: не беспокойтесь ни для души вашей, что вам есть и что пить; ни для тела вашего, во что одеться. Душа не больше ли пищи, а тело – одежды?».

Грецьке слово "μεριμνάω" – піклуватися, турбуватися, тривожитися, хвилюватися, стомлювати себе зайвими турботами; думати, обмірковувати.

Мт.7:12 Синод.: «Итак во всем, как хотите, чтобы с вами поступали люди, так поступайте и вы с ними, ибо в этом закон и пророки». **Суч. рос.:** «». **Огієн.:** «Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон і Пророки». **УБТ.:** «Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки». **В.Є.:** «Тож усе, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так само чиніть їм і ви; тому що це – Закон і Пророки». **В.Є.:** «Итак всё, что только хотите, чтобы вам делали люди, так делайте им и вы; потому что это – Закон и Пророки».

Слово «Пророки», написане із прописної літери (як тут, а також у Мт.7:12, 22:40; Лк.16:16, 29, 31; 24:44; Ін.1:45; 6:45; Дн.13:15; 27, 40; 15:15; 24:14; 28:23; Рим.3:21) означає другий із трьох основних розділів С. З. (Танаха). Коли мова йде про пророків С. З., про людей, тоді це слово пишеться з малої літери.

Коли мова йде про Закон (про перші п'ять книжок Мойсея), тоді слово «Закон» пишеться із прописної літери, в інших випадках слово «закон» пишеться з малої літери.

Мт.9:18 Синод.: «Когда Он говорил им сие, подошел к Нему некоторый начальник и, кланяясь Ему, говорил: дочь моя теперь умирает; но приди, возложи на нее руку Твою, и она будет жива». **Огієн.:** «Коли Він говорив це до них, підійшов ось один із старших, уклонився Йому та й говорить: Дочка моя хвилі цієї померла. Та прийди, поклади Свою руку на неї, і вона оживе». **УБТ.:** «Коли Він це казав їм, приступив один начальник, уклонився і сказав Йому: Моя дочка щойно померла; прийди ж поклади на неї Свою руку, і вона оживе». **В.Є.:** «Коли Він говорив їм це, ось, підходить один

начальник і, поклонившись Йому, говорить: «Донечка моя щойно померла. Але прийди, поклади на неї руку Свою, і вона оживе». **В.Є.:** «Когда Он говорил им это, вот, один начальник подходит и, поклонившись Ему, говорит: “Дочь моя только что умерла. Однако приди, возложи на неё руку Свою, и она оживёт”».

Є суттєва різниця у зціленні хворої людини, яка вмирає, і у відродженні вже померлого, як це написано в оригіналі тексту Євангелія. В оригіналі грецького тексту дієслово "умирати" має доконаний вид минулого часу, тобто на момент його звернення до Ісуса, дитина вже померла.

Розм. Українське слово «казати» – розмовне.

Мт.10:10 Синод.: «ни сумы на дорогу, ни двух одежд, ни обуви, ни посоха, ибо трудящийся достоин пропитания». **Огієн.:** «ані торби в дорогу, ані двох одеж, ні сандалів, ні палиці. Бо вартий робітник своєї поживи». **УБТ.:** «ні торб у дорогу, ні двох одєжин, ні взуття, ні палиці, бо робітник вартий свого утримання». **В.Є.:** «ні суми на дорогу, ні двох сорочок, ні взуття, ані посоха. Бо працівник вартий своєї поживи». **В.Є.:** «ни сумы на дорогу, ни двух хитонов, ни обуви, ни посоха. Ибо трудящийся достоин своего пропитания».

Оригінал грецького тексту має слово «свого» перед словом «пожива», оскільки мова йде не взагалі про їжу, а про поживу, що призначається для трудівника.

Перекл. Грецьке слово «трофї» (їжа, пожива, страва, харчі), але не «заробіток», як це написано в перекладі **УБТ**.

Мт.10:22 Синод.: «и будете ненавидимы всеми за имя Мое; претерпевший же до конца спасется». **Суч. рос.:** «И все из-за Меня вас будут ненавидеть. Но тот, кто выдержит до конца, будет спасен». **Огієн.:** «І за Ім'я Моє будуть усі вас ненавидіти. А хто витерпить аж до кінця, той буде спасений». **УБТ.:** «Вас будуть усі ненавидіти за Моє Ім'я, але хто витерпить до кінця, той спасеться». **В.Є.:** «І будете зненавидженими всіма за ім'я Моє. Хто ж витерпить до кінця – той буде спасенний». **В.Є.:** «И будете ненавидимы всеми за имя Моё. Кто же претерпит до конца – тот будет спасён».

Оригінал говорить, що слово «спасатися» має пасивний стан. Тому оригінал говорить не про самостійне спасіння (спасеться, що зробить), а про те, що "той буде спасенний Кимось (тобто Богом).

Мт.10:28 Синод.: «И не бойтесь убивающих тело, души же не могущих убить; а бойтесь более того, кто может и душу и тело погубить в геенне». **Огієн.:** «І не лякайтеся тих, хто тіло вбиває, а душі вбити не може; але бійтеся більше того, хто може й душу, і тіло вам зазнати, і в геєнні». **УБТ.:** «Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть; бійтеся скоріше того, хто може і душу, й тіло погубити в геєнні». **В.Є.:** «І не бійтеся тих, хто вбиває тіло, а душі вбити не можуть, але бійтеся більше Того, Хто може і душу і тіло погубити в геєні». **В.Є.:** «И не бойтесь убивающих тело, а души не могущих убить, но бойтесь больше Того, Кто может и душу и тело погубить в геенне».

Контекст вірша говорить про Бога: «Один Законодавець і Суддя, Який може спасти і погубити. А ти хто, що судиш іншого?» (Як. 4:12). Тому слова «Того, Хто» в перекладі **В.Є.** написані з прописної (великої) літери. Напроти, ми не повинні боятися того, хто у світі, тому що Той, Хто в нас, Він набагато більше й сильніше того, хто у світі (див. 1Ін. 4:4). Найменший в Царстві Божому має більше сили, чим будь-який антихрист. Крім того, слово «геєна» має діаспорний правопис, який заборонений в Україні.

Мт.10:35 Синод.: «Ибо Я пришел разделить человека с отцом его, и дочь с матерью ее, и невестку со свекровью ее». **Огієн.:** «Я ж прийшов порізнити чоловіка з батьком його, дочку з її матір'ю, і невістку з свекрухою її». **УБТ.:** «Бо Я прийшов ділити сина з його батьком, дочку з її матір'ю і невістку з її свекрухою». **В.Є.:** «Бо Я прийшов розмежувати чоловіка з батьком його, і дочку з матір'ю її, і невістку зі свекрухою її».

В.Є.: «Ибо Я пришёл разобщить человека с отцом его, и дочь с матерью её, и невестку со свекровью её».

Грецьке слово "διχάζω" – ділити на двоє, розділяти, відділяти, відокремлювати; роз'єднувати, розмежовувати; розпаровувати; відрізняти, розрізняти; покладати відмінність, різницю, несхожість, неподібність». Тому що Бог хоче нашої подоби Йому, а не просто людині або земному батькові.

Мова не йде про розбрат, розбіжність, не про ворожнечу між людьми, а про те, щоб через народження згори Бог хоче відокремити людину від його гріховної спадщини його предків і тієї гріховної культури, у якій він виріс, і дати йому Свою спадщину, знову повернувши йому Свій образ і подобу, зростивши його в новій, царській культурі небес.

Крім того, оригінал говорить про людину, а не про сина. Грецьке слово «ἄνθρωπος» (людина) ніколи не перекладалося як «син».

Мт.11:12 Синод.: «От дней же Иоанна Крестителя доныне Царство Небесное силою берется, и употребляющие усилие восхищают его». **Суч. рос.:** «Со дней Иоанна Крестителя и поныне против Царства Небес ведется борьба и его разоряют насильники». **Огієн.:** «Від днів же Івана Хрестителя й досі Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто вживає зусилля, хапають його». **УБТ.:** «Від днів Івана Хрестителя і дотепер Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто застосовує силу, здобувають його». **В.Є.:** «Від днів же Іоанна Хрестителя донині Царство Небесне піддається насильству, і ті, хто застосовує силу, намагаються захопити його». **В.Є.:** «От дней же Иоанна Крестителя доныне Царство Небесное подвергается насилию, и применяющие силу пытаются захватить его».

Царство Небесне, про яке проповідував Ісус, піддається насильству в тому відношенні, що нечестиві люди намагаються увійти в Царство Небесне не через Двері, у тому числі релігійні вожді іудеїв, сучасники *Іоанна Хрестителя і Ісуса*, які протистояли їм, і які хотіли б «встановити» таке царство «на свій лад».

Грецьке слово "ἄρπάζω" – хватати, викрадати, захоплювати, вторгатися, розкрадати, а слово "βιαστής" – людина, яка застосовує зусилля або насильство, гвалтівник, розбійник. Крім того, грецьке слово "βιάζω" – застосовувати силу, насильно діяти, брати силою, долати, із зусиллям входити, вторгатися силою куди-небудь. Оригінал тексту (тобто слово «βιάζω») – дієслово, яке має пасивний стан, пасивну дію, тобто: бути зґвалтованим, примушеним, таким, якого тіснять, гноблять, притискують, насилують і т. і.

В оригіналі грецького тексту слово «ἄρπάζω» є дієсловом теперішнього часу, активної форми, дійсного способу. Дійсний спосіб – це сукупність особистих форм дієслова, що вказують на здійснення дії в теперішньому часі, минулому й майбутньому часі. Оригінал тексту говорить, що Царство Небесне піддавалося, піддається й буде піддаватися насильству збоку нечестивих людей і оскільки воно ними не захоплене, вони все-таки намагаються його захопити, тому що в оригіналі дієслово «ἄρπάζω» має форму теперішнього часу. Причому в оригіналі це триваюча форма дієслова теперішнього часу. Тобто, вони намагаються захопити його, хоча не зможуть цього зробити.

Один з коментарів до перекладу Нового Завіту (Барклі) говорить: Матвій як би говорить: "Із часу Іоанна, який був кинутий у в'язницю, до самого нашого часу, Царство Боже страждало від насильства й гонінь від рук лютих людей. Те, що в дійсності сказав Ісус, цілком могло виглядати так: "Моє Царство завжди буде страждати від насильства; завжди будуть дикі люди, які будуть намагатися погубити його. Спочатку це висловлення Ісуса одночасно було й застереженням про прийдешнє насильство й заклик виявити відданість, яка сильніша за це насильство".

Якщо звернути увагу на інші місця Писання, що співвідносяться до Царства Небесного, яке піддається насильству, наприклад, Лк.22:29, то ми побачимо, що Ісус говорить: «і Я заповідаю вам, як і заповідав Мені Отець Мій, – Царство». Отже, якщо Ісус заповідав нам Царство, тоді яка необхідність брати його силою, як це написано в

одному з перекладів? Тим більше, особливо звертає нашу увагу д-р Спірос Зодіатес у своїй фундаментальній праці "The Word Study New Testament", підкреслюючи, що в слові "**βιάζω**" мова йде про фізичну(!) силу, закладену в руці (у м'язах) людини! Крім того, в Мт.18:3 написано: «і сказав (Ісус): «Істинно говорю вам: якщо не навернетесь і не будете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне. Отже, хто умалить себе, як ця дитина...». Чи багато у дітей фізичної силоміць (*в їх руці*)? І дійсно, хіба із застосуванням фізичної сили можна ввійти в Царство Небесне? З цього вірша також видно, що зовсім немає необхідності застосовувати фізичну силу, щоб увійти в Царство Небесне, оскільки грецьке слово «βιάζω» говорить саме про фізичну силу руки!

Неможливо не згадати той факт, що силу Духа Святого учні Ісуса прийняли в День П'ятидесятниці, причому зовсім не фізичну силу, укладену в руку людини. І не бачити різницю в семантиці цих грецьких слів, значить зовсім ігнорувати існуючі закони герменевтики, вибудовуючи свої людські доктрини, всупереч сказаному Самим Господом Ісусом.

«Бо говорю вам: якщо ваша праведність не перевершить книжників і фарисеїв, то не ввійдете в Царство Небесне!» (Мт.5:20). Чи про фізичну силу піклується Господь? Ні, звичайно. Очевидно, що Господь хоче, щоб ми *вірили* в Небеса й сприймали їх як діти. Це той ключ, що підходить до дверей у Царство Небесне для всіх тих, хто бажає увійти туди, але зовсім не завдяки фізичному насильству. Сумно було б бачити, коли б віруюча людина, застосовуючи фізичну силу(!), розштовхує інших своїми "міцними" ліктями, ломиться в Царство Небесне. «Істинно говорю вам: якщо хто не прийме Царства Божого, як дитя, – не увійде до нього» (Мк.10:15).

Царство дійсно піддається насильству: «Але говорю вам, що Ілля вже прийшов, і не впізнали його, але зробили з ним усе, що хотіли. Так і Сину Людському належить постраждати від них» (Мт.17:12); «А цар, увійшовши подивитися на тих, хто возлежав, побачив там чоловіка, не одягненого у весільний одяг, і говорить йому: "Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільного одягу?" Він же мовчав. Тоді цар сказав слугам: "Зв'язавши його ноги й руки, візьміть його та викиньте в темряву зовнішню; там буде плач і скрегіт зубів"» (Мт.22:11-13). Господь Ісус у цій притчі зовсім не говорить про його фізичну силу, але привертає нашу увагу на необхідність зодягнутися у весільне вбрання.

«Тому, ось, Я посилаю до вас пророків, і мудрих, і книжників; і деяких із них ви вб'єте й розіпнете, а деяких із них будете бичувати у ваших синагогах і гнати з міста до міста» (Мт.23:34). Досить часто віруюча людина піддається словесному бичуванню, ніж бичуванню батоном, причому не на площах, а саме у зібраннях; «Тоді видаватимуть вас на муки, і вбиватимуть вас, і будете ненавидимо всіма народами за Ім'я Моє» (Мт.24:9); «Не бійся нічого, що тобі доведеться перетерпіти. Ось, диявол має намір кинути деяких із вас у в'язницю, щоб ви були випробувані, і будете страждати днів десять. Будь вірний до смерті, і дам тобі вінець життя!» (Одк.2:10); апостол Павло пише: «стверджуючи душі учнів, умовляючи перебувати у вірі та пояснюючи, що через багато скорбот належить нам увійти в Царство Боже» (Дн.14:22); «Як і написано: «За Тебе умертвляють нас цілий день, нас вважають за овець на заклання» (Рим.8:36); «Бо ви, браття, стали послідовниками церков Божих у Христі Ісусі, що знаходяться в Іудеї, тому що і ви теж перетерпіли від своїх одноплемінників, як і ті від іудеїв, які вбили і Господа Ісуса, і Його пророків, і нас вигнали, і Богові не догоджають, і противляться всім людям» (1Фес.2:14-15); «дивлячись на Начальника і Звершителя віри, Ісуса, Який замість належної Йому радості перетерпів хрест, нехтуючи наругу, і сів по правиці Престолу Божого. Бо подумайте про Того, Який перетерпів над Собою таку наругу від грішних, щоб вам не знемогти, знесилившись вашими душами» (Євр.12:2-3).

У перекладі (російською мовою) Давида Стерна "Еврейский Новый Завет" вірш Мт.11:12 перекладений таким чином: "Із часу Йоханана, Який Занурює й до теперішнього моменту Царство Небес піддається насильству; так сильні намагаються викрасти його».

Варто також звернути увагу, що не випадково в цьому вірші грецьке слово ἀρπάζω (гарпАдзо) – хапати, хватати, захоплювати, загарбати, викрадати, розкрадати

також використане в Мф.12:29 («Чи може хто увійти в дім сильного і [викрасти](#) його добро, якщо спочатку не зв'яже сильного? І тоді пограбує дім його»), а також у Мф.13:19 («До кожного, хто слухає слово про Царство і не розуміє, приходять лукаві і [викрадає](#) посіяне в серці його. Це те, що посіяне при дорозі»).

У розділі «Біблеїстика» ви можете ознайомитися з моєю доповіддю на засіданні вченої ради Інституту генези життя та Всесвіту під назвою: «Царство Небесне не силою береться».

Мт.11:19 Синод.: «Пришел Сын Человеческий, ест и пьет; и говорят: вот человек, который [любит есть и пить вино](#), друг мытарям и [грешникам](#). И оправдана премудрость [чадами ее](#)». **Огієн.:** «Прийшов же Син Людський, що їсть і п'є, вони ж кажуть: Чоловік ось, [ласун](#) і [п'яниця](#), Він приятель митників і [грішників](#). І виправдалася мудрість своїми ділами». **УБТ.:** «Прийшов Син Людський, що їсть і п'є, і вони [кажуть](#): Ось ця людина [ненажера](#) і [п'яниця](#), друг [митників](#) та [грішників](#). І виправдалася премудрість [власними ділами](#)». **В.Є.:** «Прийшов Син Людський – їсть і п'є, – і говорять: “Ось людина – [чревоугодник](#) і [п'яниця](#), друг [митарів](#) і [грішних](#)”. І виправдалася премудрість своїми дітьми». **В.Є.:** «Пришёл Сын Человеческий – ест и пьёт, – и говорят: “Вот человек – [чревоугодник](#) и [пьяница](#), друг [мытарей](#) и [грешных](#)”. И оправдалась премудрость своими детьми».

В оригіналі грецького слова «[φάγος](#)» (ненажери) і «[οἰνοπότης](#)» (п'яниця) є іменником, а не дієсловом, як це у синодальному перекладі. А слова «митар» і «грішний» мають родовий відмінок множини. Варто зазначити, що оригінал говорить про "грішних" вживаючи це слово як прикметник, а не іменник, тому що прикметник говорить про якість речі, явища або людини. Крім того, українське слово «ласун» це той, хто любить ласощі, тоді як грецький текст («[φάγος](#)») говорить про ненажеру.

Мт.11:30 Синод.: «ибо [иго](#) Мое благо, и [бремя](#) Мое легко». **Суч. рос.:** «Ведь [заповеди](#) Мои просты и [ноша](#) Моя легка!». **Огієн.:** «Бож [ярмо](#) Мое любе, а [тягар](#) Мій легкий!». **УБТ.:** «Адже [ярмо](#) Мое любе і Мій [тягар](#) легкий». **В.Є.:** «Бо [ярмо](#) Мое любе і [ноша](#) Моя легка». **В.Е.:** «Ибо [ярмо](#) Моё благо и [ноша](#) Моя легка».

Грецьке слово «ζυγός» (дзюгОс) – ярмо; терези, коромисло ваг. Інколи в російських перекладах у цьому вірші вживається слово «іго». Згідно зі словником В.І. Даля іго – це ярмо; упряж для великої рогатої худоби, що зроблена у вигляді хомута: дерев'яних колод, з'єднаних у вигляді рами, яку надягають на шию тварин.

Проте, в теперішній час таке значення є застарілим, і це слово вживається в переносному значенні, як пригноблююча, пригнічуюча, поневолююча сила; у вузькому розумінні – гніт, гноблення, утиск загарбників, завойовників переможених. Наприклад: татаро-монгольське іго, турецьке іго, персидське іго. (Мф.11: 29–30).

Крім того, у даному вірші слово «ζυγός» (дзюгОс) хоча і перекладається як ярмо, але це не стільки ярмо для тварини, скільки коромисло ваг для людини. Це слово «ζυγός» (дзюгОс) як терези (ваги) також вживано у книзі Одкровення 6:5 «І коли Він зняв третю печать, я почув третю істоту, яка сказала: «Іди і дивись!» І побачив я: ось кінь вороний, і вершник на ньому, який мав [ваги](#) в руці своїй».

Грецьке слово «[φορτίον](#)» – ноша, вантаж, поклажа, те, що переноситься на собі, що відповідає силі людини. Однак, це слово «ноша» потрібно відрізнити від слова тягар (те, що гнітить, пригнічує, давить, обтяжує; мучить, пригноблює; щось тяжке, непосильне для людини, занадто важке). У книзі пророка Єремії 23:33-36 Господь заборонив уживати словосполучення «тягар від Господа» (рос. «бремя от Господа»), про що було дано конкретне повеління на всі часи.

Разом із тим, словосполучення: «тягар євангелізації», «молитовний тягар» і подібні їм, саме те, про що говорить Господь у книзі пророка Єремії 23:33-40: «А коли запитає тебе цей народ, чи пророк, чи священник, говорячи: «Який тягар від Господа?» То скажи їм: «який тягар? Я залишу вас, говорить Господь». Якщо пророк чи

священник, чи народ, скаже: «тягар від Господа», Я покараю мужа того й дім його! Отак говоріть один одному й брат братові своєму: «що відповів Господь?» або: «що сказав Господь?» А цього слова «тягар від Господа» надалі більш не вживай, тому що тягарем стане людині слово його, бо ви перекручуєте слова Бога Живого, Господа Саваофа, Бога нашого. Так говори пророку: «Що відповів тобі Господь?» або: «Що сказав Господь?» А якщо ви ще будете говорити: «тягар від Господа», хоч Я посилав сказати вам: «Не говоріть тягар від Господа», за те, ось, Я забуду вас зовсім і залишу вас, і місто це, що Я дав вам і батькам вашим, відкину від лица Свого. І покладу на вас ганьблення вічне й безславність вічну, яка не буде забудеться!»

Д-р Спирос Зодіатес у "The Word Study New Testament" говорить, що в Новому Завіті грецьке слово «**ὄγκος**» (онкос) перекладається як: «тягар», а також як: доля, фатум; загибель, кончина, смерть; осуд, осудження; смертельний вирок. Якщо це слово вживається як дієслово, тоді воно перекладається як: 1) осуд, осудження; смертельний вирок; 2) осуджувати, виносити звину вальний вирок.

Таким чином, у чотирьох Євангеліях, а також у всіх посланнях Нового Завіту жоден з авторів послань, у тому числі й апостол Павло, ніколи не використовували слово «**λμνα**» (від «**λαμβάνω**») тягар або новозавітне слово «**ὄγκος**» (онкос) – тягар. Виключення становить послання до євреїв, де один єдиний раз у всьому Н.З. ужите слово «**ὄγκος**» (онкос) як «тягар» (Євр.12:1 «... скинемо всякий тягар і гріх, що обплутує»), однак не грецьке слово «**λμνα**» (від «**λαμβάνω**»), а саме грецьке слово «**ὄγκος**» (онкос), що свідчить про повну слухняність повелінню Всевишнього, Який заборонив ще у часи Старого Завіту використовувати це словосполучення «тягар від Господа».

У перекладах **Огієнко** та **УБТ** в Мт.11:30 ужито слово «тягар», яке відповідає грецькому «**βάρος**», а не грецькому «**φορτίον**», тобто «Несіть тягарі («**βάρος**») один одного і таким чином виконаєте закон Христовий» (Гал.6:2, *перекл. В.Є.*).

Псалом 37:5 «бо беззаконня мої перевищили голову мою, як важкий тягар, тяжкі, понад сили моєї». Навіть цар Давид знав і розумів, що тягар (рос. «бремя») більш важкий, ніж його сила.

Мт.12:33 Синод.: «Или признайте дерево хорошим и плод его хорошим; или признайте дерево худым и плод его худым, ибо дерево познается по плоду». **Огієн.:** «Або виростіть дерево добре, то й плід його добрий, або виростіть дерево зле, то й плід його злий. Пізнається бо дерево з плоду!». **УБТ.:** «Або виплекайте добре дерево, то й плід його добрий; а виплекайте погане дерево, то й плід його поганий: бо дерево пізнається з плоду». **В.Є.:** «Або виростіть дерево добре, то й плід його добрий, або виростіть дерево погане, то й плід його поганий. Тому що дерево пізнається за плодом». **В.Є.:** «Виростите дерево хорошее, то и плод его хороший, или вырастите дерево худое, то и плод его худой; ибо дерево узнаётся по плоду».

Слово «**виплекати**» – виробляти в когось певні риси характеру, прищеплювати комусь певні знання тощо; навчати когось правил культурної поведінки. Тому, вживання у цьому вірші слова «**виплекати**» є необґрунтованим.

Мт.12:36 Синод.: «Говорю же вам, что за всякое праздное слово, какое скажут люди, дадут они ответ в день суда». **Огієн.:** Кажу ж вам, що за кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня!». **УБТ:** «Кажу ж вам, що за кожне пусте слово, що люди скажуть, відповідатимуть у судний день». **В.Є.:** «Але говорю вам, що за всяке марне слово^Р, яке проголосять люди, вони дадуть звіт за нього в День суду!». **В.Є.:** «Но говорю вам, что за всякое праздное слово^Р, какое провозгласят люди, они дадут отчёт за него в День суда!»

Індексація всіх сімдесяти слів рема (слово^Р), що містяться у в Новому Завіті, допомагає бачити глибину й розуміти одкровення Божі, які записані (в цьому випадку) апостолом Матвієм у його Євангелії. Так само як давньоєврейське слово «давар» (слово^Д), грецьке слово рема, оживлене Духом Святим, дається кому-небудь в особливому випадку, з певною метою; будь-яке конкретне розпорядження, стверджен-

ня, керівництво, або натхнення, яке Бог дає нам через Своє одкровення, є здійсненням Логосу – Божого плану для людини.

У даному вірші грецьке слово «ἀργός (argOc)» (марний), має семантику: бездіяльний, нереалізований, нездійснений, котрий не виконав яке-небудь діло, безплідний, непродуктивний, безуспішний. А оскільки наступне за ним грецьке слово є словом «рема», то змістовне значення даного вірша перегукується із Псалмом 1-4:19.

Так, у Пс.104:19 написано: «Перш ніж виконалося слово^Д Его, слово Господнє випробувало його». Йосип, який мав сновидіння, що йому поклоняться брати його, був перш випробуваний Господом. «Мій сніп встав і став прямо. И ось, ваші снопи стали навкруги і поклонилися моему снопу. І сказали йому брати його: «Невже ти будеш царювати над нами? Невже будеш володіти нами?» (Буття 37:7-8).

Авраам одержав обітницю від Господа, що Він створить через нього народ численний, немов пісок морський, як зірки на небі... Але перш, ніж з'явилося дванадцять колін Ізраїлю та повстав народ багаточисельний, який вийшов із єгипетського рабства, Бог також випробовував Авраама, сказавши йому, щоб він приніс у жертву сина свого Ісаака. Авраам не зі своєї волі захотів принести в жертву Ісаака, а одержав слово «давар» (слово одкровення) від Господа і був випробуваний на вірність Богу, через прохання-одкровення принести сина свого в жертву. Авраам прийняв рішення принести сина свого і, «будучи випробуваним,... приносив єдинородного», як і говорить про це послання до євреїв 11:17, але в самий останній момент був зупинений Ангелом.

Мт.12:47-49 Синод.: «И некто сказал Ему: вот Матерь Твоя и братья Твои стоят вне, желая говорить с Тобою. Он же сказал в ответ говорившему: кто Матерь Моя? и кто братья Мои? И, указав рукою Своею на учеников Своих, сказал: вот матерь Моя и братья Мои». **Огієн.:** «І сказав хтось Йому: Ото мати Твоя й Твої браття стоять онде осторонь, і говорити з Тобою бажають. А Він відповів тому, хто Йому говорив, і сказав: Хто мати Моя? І хто браття Мої? І, показавши рукою Своею на учнів Своїх, Він промовив: Ото Моя мати та браття Мої!». **УБТ.:** «Хтось сказав Йому: Ось твоя мати і твої брати стоять надворі, бажаючи з тобою розмовляти. Він же відповів тому, хто говорив до нього: А хто моя мати і хто мої брати? Простягнувши свою руку до Своїх учнів, сказав: Ось моя мати і мої брати». **В.Є.:** «І хтось сказав Йому: “Ось, Мати Твоя і браття Твої, які стоять зовні, хочуть поговорити з Тобою”. Він же відповів тому, хто говорив: “Хто мати Моя? І хто браття Мої?” І, указавши рукою Своею на учнів Своїх, Він сказав: “Ось мати Моя і браття Мої! Бо хто буде виконувати волю Отця Мого, Який на небесах, той Мені брат, і сестра, і мати».

Грецьке слово "ἀδελφός" – брати (як родичі, кровна рідня) але з певним артиклем, як браття (брати й сестри як духовна сім'я); братія (люди однієї професії, одного суспільного становища, поглядів, ідейних переконань).

Своїх братів і свою Матір Ісус ніколи не відкидав, але оскільки Його брати не вірували в Нього (Іоанна 7:5), Він не вважав їх духовними «браттями» (людьми однієї професії, одного суспільного становища, поглядів, ідейних переконань).

Мт.13:23 Синод.: «Посеянное же на доброй земле означает слышащего слово и разумеющего, который и бывает плодоносен, так что иной приносит плод во сто крат, иной в шестьдесят, а иной в тридцать». **Огієн.:** «А посіяне в добрій землі, це той, хто слухає слово й його розуміє, і плід він приносить, і дає один у сто раз, другий у шістьдесят, а той утридцятєро». **УБТ.:** «А посіяне в добру землю – це той, хто слухає слово і розуміє, тому приносить плід – один родить у сто разів більше, один у шістьдесят, один у тридцять». **В.Є.:** «Посіяне ж на добру землю – це той, хто чує слово і розуміє. Тому він плодоносить і приносить плід: один – у стократ, другий – у шістьдесят, а інший – у тридцять». **В.Є.:** «Посеянное же на хорошую землю – это тот, кто слышит слово и понимает. Поэтому он плодоносит и приносит плод: один – во стократ, другой – в шестьдесят, а иной – в тридцать».

Використання слова «буває», якого немає в оригіналі грецького тексту, припускає думку, що може бути, а іноді ні, тобто іноді може бути в наявності, а іноді ні, не буває плодоносний. Однак оригінал говорить: посіяне на добрій землі ЗАВЖДИ дає плід: у тридцять, шістдесят і у стократ.

Мт.15:26 Синод.: «Он же сказал в ответ: нехорошо взять хлеб у детей и бросить псам». **Огісн.:** «А Він відповів і сказав: Не годиться взяти хліб у дітей, і кинути щенятам...». **УБТ.:** «А Він у відповідь сказав: Негаразд відбирати хліб у дітей і давати щенятам». **В.Є.:** «А Він сказав у відповідь: «Не годиться взяти хліб у дітей і кинути щенятам». **В.Є.:** «А Он сказал в ответ: “Нехорошо взять хлеб у детей и бросить щенкам».

За іудейськими Законами ці тварини (собаки) вважалися нечистими, як вони й до цього часу вважаються нечистими у мусульман. Між євреями вважалось крайньою образою порівняння когось із мертвою собакою (1Цар 24:15), і навіть гроші, отримані за продаж знехтуваної тварини, так само як плата блудниці, не могли бути внесені в Скинью – у дім Господній (Пов. 23:18). Тому-то назва «пес» вживається апостолом Павлом до лжеучителів (Филип. 3:2), а Соломон і апостол Петро порівнюють грішних людей із псами (Прит. 26:11; 2Пет 2:22). Слово «пси» вживається інакомовно для позначення гонителів (Пс. 22:16), лжеучителів (Іс. 56:11), нечестивих людей (Мт. 7:6) і язичників (Мт. 15:27).

Втім, навіть у євреїв собаки призначалися для охорони отар (Іов 30:1, Іс. 56:10-11). Соломон говорить: собаці живому краще, ніж мертвому левові (Екк. 9:4), оскільки йому є ще можливість покаятися. А мертвий лев (як прообраз іудея, який не покався, відкинувши Месію – Ісуса Христа) не буде мати можливість покаятися в загробному світі, означає що, усяка, навіть сама найнікчемніша істота, що користується життям, набагато щасливіша й важливіша ніж самої благородної й великої істоти, що вже померла.

Не давайте святого псам, говорить Спаситель Своїм учням, і не кидайте перлин ваших перед свинями, (Мт 7:6), показуючи тим самим, що вони не повинні запропонувати святі істини Євангелія людям гордині, запеклим і непокаяним, інакше подібно свиням, що можуть потоптати їх своїми ногами, і, щоб, обернувшись, не розтерзали вас самих.

Тому, Ісус, не бажаючи ображати хананеянку й зруйнувати її віру в Нього, як в Господа, Сина Давидова, не вживає слово "псам", а (зменшувальне) слово «щеня», підкреслюючи тим самим, що ще не сформувалося вірування язичників у Спасителя цього світу – Сина Божого Ісуса Христа. Крім того, Ісусу було не властиво, говорячи навіть прообразами, ображати або принижувати людей, тому Він ужив зменшувальне слово «щеня», а не «пси».

Мт.17:21 Синод.: «сей же род изгоняется только молитвою и постом». **Огісн.:** «Цей же рід не виходить інакше, як тільки молитвою й постом». **УБТ.:** «[Цей же рід не виходить інакше – тільки молитвою і постом.]». **В.Є.:** «Цей же рід не виходить інакше, як молитвою і постом». **В.Є.:** «Этот же род не выходит иначе, как молитвой и постом».

Теол. Цей рід сам виходить, говорить Ісус, але лише внаслідок молитви й посту. Зовсім немає необхідності його виганяти, оскільки він сам виходить! У попередніх віршах автор Євангелія від Матвія використовує саме слово «вигнати», коли учні говорили, що вони не могли вигнати біса. Ісус же їм відповів, що не виганяти треба цей рід, а просто молитися й поститися про це, і він сам виїде.

Мт.19:9 Синод.: «но Я говорю вам: кто разведется с женою своею не за прелюбодеяние и женится на другой, [тот] прелюбодействует; и женившийся на разведенной прелюбодействует». **Огісн.:** «А Я вам кажу: Хто дружину відпустить свою не з причини перелюбу, і одружиться з іншою, той чинить перелюб. І хто одружиться з розведеною, той чинить перелюб». **УБТ.:** «Кажу ж вам, що хто лиш відпустить свою жінку, за винятком причини розпусти, і одружується з іншою, чинить перелюб, [і хто

ожениться з відпущеною, чинить перелюб]». **В.Є.**: «А Я говорю вам: хто [відпустить](#) свою дружину не через блуд і одружиться з іншою – чинить перелюб; і одружившись з тією, що відпущена, – чинить перелюб». **В.Є.**: «А Я говорю вам: хто [отпустит](#) свою жену не из-за блуда и женится на другой – прелюбодействует; и женившись на той, которая отпущена, – прелюбодействует».

Варто звернути увагу на те, що Господь Ісус звертається до знаючих Закон (до фарисеїв) і до нас, які вірують по Слову Його.

З цього вірша виходить, що будь-який випадок розлучення, а якщо бути точним, то будь-який випадок, коли чоловік відпускає дружину НЕ через блуд, розглядається як перелюб.

У тому випадку, коли має місце блуд з боку дружини, то Господь говорить, що чоловік може **ВІДПУСТИТИ** свою дружину. Оригінал Писання чомусь не говорить у цьому випадку про розлучення. Крім того, апостол Павло в посланні до Римлян 7:1-3 пише: «Хіба ви не знаєте, браття, – бо говорю знаючим Закон, – що Закон панує над людиною, поки вона живе? Бо заміжня жінка зв'язана Законом із живим чоловіком; а якщо помре чоловік, вона вільна від закону заміжжя. Тому якщо при живому чоловікові вийде заміж за іншого, – назветься перелюбницею; якщо ж помре чоловік, вона вільна від закону заміжжя, так що вона не буде перелюбницею, ставши дружиною іншого чоловіка».

Отже, Господь дозволяв чоловікам відпускати дружин, які зробили перелюб, блуд, щоб вони не з'єднувалися з ними і не ставали одним тілом із блудницею. Апостол Павло пише в 1Кор.6:16-17: «Хіба не знаєте, що той, хто з'єднується з блудницею, є одне тіло з нею? «Бо стануть двоє, – говорить Він, – плоттю однією». В Мт.19:5 сказано: «...і стануть двоє плоттю однією». «А хто з'єднується з Господом, є один дух». Отже, не може одружений чоловік з'єднуватися з Господом і з'єднуватися з дружиною, що у блуді.

Коли апостол Павло в 1Кор.7:10-11 написав: «А тим, хто одружився, наказую не я, а Господь: дружині від чоловіка не відокремлюватися. Але якщо й відокремитися, нехай залишається незаміжною або примириться з чоловіком; і щоб чоловік дружину не залишав», то повстає питання: про яке повеління Господа пише апостол Павло? Безумовно, про повеління не розлучатися. Оскільки відокремлення все ж може мати місце, але лише у випадку перелюбу (блуду) дружини. Про це відзначалося вище. Але якщо дружина й відокремитися через перелюб чоловіка, то вона повинна залишатися незаміжною АБО примиритися із чоловіком своїм. Варто звернути увагу, що це не заповідь апостола Павла, а повеління Самого Господа!

«Отже, існує два принципи. З одного боку, є божественний ідеал сталості шлюбних стосунків як завіту співдружності двох людей, які стали «однією плоттю», — співдружності, що виростає по благодаті Святого Духа до того стану, якому вона повинна первісно відповідати. З іншого боку, розлучення розглядається як останній крок, коли всі спроби примирення закінчуються нічим і набуває чинності те, що Ісус називає «жорстокосердям» (Мт. 19:8). Але треба пам'ятати, що такий хід міркувань неминуче приводить до питання: чи законно розлучатися з дружиною з будь-якої підстави? І небезпека у тому, що ми можемо випустити з уваги відповідь Христа» (Теологический энциклопедический словарь под ред. Уолтера Элвелла, М., 2003, с. 959–962).

Мт.19:17 Синод.: «Он же сказал ему: что ты [называешь Меня благим](#)? Никто не благ, как только один Бог. Если же хочешь войти в жизнь вечную, соблюди заповеди». **Огієн.**: «Він же йому відказав: Чого [звеш Мене Добрим](#)? Ніхто не є Добрий, крім Бога Самого. Коли ж хочеш увійти до життя, то виконай заповіді». **УБТ**: «Ісус сказав йому: Чому [питаєш Мене про добре](#)? Добрий тільки Один Бог. Як хочеш увійти до життя, дотримуйся заповідей». **В.Є.**: «Він же сказав йому: «Що ти [називаєш Мене благим](#)? Ніхто не благий, крім одного Бога. Якщо ж хочеш увійти в життя вічне, виконуй заповіді». **В.Е.**: «Он же сказал ему: «Что ты [называешь Меня](#)

благим? Никто не благ, кроме одного Бога. Если же хочешь войти в жизнь вечную, соблюдай заповеди».

Перекладом **УБТ** скасовується іменування Господа «**благим**» і підмінюється словосполученням «**запитанням про добре**». Таким чином, зміст вірша зводиться нібито до того, що в Ісуса просто поцікавилися, що Він розуміє під добром, тоді як мова йде про звернення до Нього словом «благий», у відповідь на яке Він промовив: «Ніхто не благий, крім одного Бога».

Мт.21:5 Синод.: «Скажите дочери Сионой: се, Царь твой грядет к тебе кроткий, сидя на ослице и молодом осле, сыне подъяремной». **Огієн.:** «Скажіть Сіонській доньці: Ось до тебе йде Цар твій! Він покірливий, і всіх на осла, на ося, під'яремної сина». **УБТ.:** «Скажіть сіонській дочці: Ось твій Цар прямує до тебе, лагідний і верхи на ослиці та осятку, синові під'яремної». **ФІЛ:** «скажіть дочці Сионовій: ось Цар твій гряде до тебе лагідний, сидячи на ослиці й осяті, синові під'яремної». **В.Є.:** «Скажіть дочці Сіона: ось, Цар твій гряде до тебе лагідний, верхи на молодому ослі, а осел – син під'яремної». **В.Є.:** «Скажіть дочери Сиона: вот, Царь твой грядёт к тебе кроткий, воссев на молодого осла, а осёл – сын подъяремной».

Стиліст. Неможливо сидіти одразу на ослиці й молодому ослі. Та й оригінал тексту говорить, що Він сидів на молодому ослі, який був «сином» під'яремної. Слово «осля» *розмовне*. Крім того, слово "Сіон" пишеться через "і", а не через "и". В українському правопису немає слова «під'яремної», яке вжито в перекладі **УБТ**, але є слово «під'яремної».

Мт.23:14 Синод.: «Горе вам, книжники и фарисеи, лицемеры, что поедаете дома вдов и лицемерно долго молитесь: за то примете тем большее осуждение». **Огієн.:** «Горе ж вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що вдовині хати поїдаєте, і напоказ молитесь довго, через те осуд тяжчий ви приймете!». **УБТ.:** «[Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, бо ковтаєте хати вдовиць, а про людське око довго молитесь, – за це матимете дуже тяжкий осуд]». **В.Є.:** «Горе вам, книжники і фарисеї, лицеміри, що розоряєте дома вдів і напоказ довго молитесь: через це приймете найтяжче осудження». **В.Є.:** «Горе вам, книжники и фарисеи, лицемеры, что разоряете дома вдов и напоказ долго молитесь, за что примете тягчайшее осуждение».

Мт.24:14 Синод.: «И проповедано будет сие Евангелие Царствия по всей вселенной, во свидетельство всем народам; и тогда придет конец». **Огієн.:** «І проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім. І тоді прийде кінець!». **УБТ.:** «І ця Євангелія Царства буде проповідувана по всьому світі на свідчення усім народам, – і тоді настане кінець». **В.Є.:** «І буде проповідане це Євангеліє Царства по всьому світу на свідчення всім народам. І тоді прийде кінець». **В.Є.:** «И будет проповедано это Евангелие Царства по всей вселенной во свидетельство всем народам. И тогда придёт конец».

У оригіналі грецького тексту слово «*εὐαγγέλιον*» – «Євангеліє» є іменником середнього роду однини, а не жіночого роду, як це написано в перекладах **УБТ** і Огієнко. Синонімом слова «**Євангеліє**» є слово «Блага Звістка», але оригінал має одне слово – «*εὐαγγέλιον*», а не два. Хоча слово «Блага Звістка» – жіночого роду, а не середнього, вживання слова «Євангеліє» в якості жіночого роду є помилковим. Крім того, всі тлумачні українські словники надають слово «Євангеліє» саме середнім родом(!). Вживання слово «Євангеліє» у жіночому роді є помилковим.

Мт.24:28 Синод.: «ибо, где будет труп, там соберутся орлы». **Огієн.:** «Бо де труп, там зберуться орли». **УБТ.:** «де буде труп, там зберуться орли». **В.Є.:** «Бо де буде труп, там зберуться стерв'ятники». **В.Є.:** «Ібо где будет труп, там соберутся стерв'ятники».

В Мт.24:28 та Лк.17:37 грецьке «*ἀετός*» – гриф, стерв'ятник, великий хижий птах родини яструбових, який живиться переважно трупами, падаллю.

Мф.23:36 Синод.: «Истинно говорю вам, что всё сие придёт на род сей». **Огиен.:** «Поправді кажу вам: Оце все спаде на рід цей!». **УБО:** «Ширу правду кажу вам, це все впаде на цей рід». **В.Є.:** «Истинно говорю вам: усе це прийде на рід цей». **В.Е.:** «Истинно говорю вам: всё это придёт на род этот». **РБО** (подстрочный перевод): «Истинно λέγω говорю υμιν, вам, ήξει придёт ταῦτα это πάντα всё ἐπὶ на τὴν γενεάν поколение ταύτην. это».

«Греческое слово «γενεάν» нельзя переводить как "поколение", но именно как "род", т.е. "генетическая линия", "потомственное наследие".

1. "Поколение" вносит противоречия в понимание Писания и все апокалиптические эпизоды сводятся на нет.

2. "Род" как "родословная" и "генетическая линия", обуславливающий народность, генетический фонд нации, идеально вписывается в высказывания Христа и апокалиптические толкования...» Виктор Журомский.

Мф.24:45 Синод.: «Кто же верный и благоразумный раб, которого господин его поставил над слугами своими, чтобы давать им пищу во время?» **Огиен.:** «Хто ж вірний і мудрий раб, якого пан поставив над своїми челядниками давати своєчасно поживу для них?» **УБТ.:** «Хто ж є вірним і мудрим рабом, що його поставив пан над своєю челяддю, щоб давати їм їжу вчасно?» **В.Є.:** «Хто тоді вірний і благорозумний раб, якого поставив господар його при своїй прислузі, щоб давати їй їжу вчасно?» **В.Е.:** «Кто тогда верный и благоразумный раб, которого поставил господин его при своей прислуге, чтобы давать ей пищу вовремя?».

Перекл. Грецький прийменник «ἐπί» – 1) на, в, у, при (про місце, відповідаючи на запитання "де?") 2) при, в (про час, відповідаючи на запитання "коли?"). Грецьке слово «θεράπειά» – вільні люди, які служать добровільно; прислуга, почет, слуги (не раби) є іменником однини, жіночого роду. Господь акцентував увагу Своїх учнів на те, що в них, у Його послідовників, мусить бути не так як у світі, де начальники панують над людьми, і що в них нехай буде не так, як у мирських. Господь ставить вірного служителя не над своєю прислугою, як якогось начальника, а при ній. І якщо він виявиться вірним, то понад усім поставить його. «Ісус же, покликавши їх, сказав: «Ви знаєте, що правителі народів панують над ними та вельможі володарюють ними. Проте у вас нехай буде не так; але якщо хто захоче у вас стати великим – нехай буде вам слугою» (Мт. 20:25-26).

Мт.25:24 Синод.: «Подошел и получивший один талант и сказал: господин! я знал тебя, что ты человек жестокий, жнешь, где не сеял, и собираешь, где не рассыпал». **Огіен.:** «Підійшов же і той, що одного таланта взяв, і сказав: Я знав тебе, пане, що тверда ти людина, ти жнеш, де не сіяв, і збираєш, де не розсипав». **УБТ.:** «Приступив і той, що одержав був один талант, сказав: Пане, знав я тебе, що ти жорстока людина: жнеш, де не сіяв, і збираєш, де не розсипав». **ФІЛ:** «Підійшов і той, який одержав один талант, і сказав: господарю! Я знав тебе, як жорстоку людину, жнеш, де не сіяв, і збираєш, де не розсипав. **В.Є.:** «Підійшов же і той, який одержав один талант, і сказав: «Господарю, я знав тебе, що ти людина сувора: жнеш, де не сіяв, і збираєш, де не розсипав». **В.Е.:** «Подошёл же и получивший один талант и сказал: «Господин, я знал тебя, что ты человек суровый: жнешь, где не сеял, и собираешь, где не рассыпал».

Грецьке слово "σκληρός" – твердий, міцний; у пер. знач.: суворий, дуже строгий (вимогливий, пильний, виконавчий, правильний, неухильний).

Бог багатомилостивий, людинолюбний, але не жорстокосердий. Жорсткосердий – це той, хто не має любові, тоді як Бог є любов. «І пройшов Господь перед лицем його і виголосив: Господь, Господь, Бог людинолюбний і милосердий, довготерпеливий і багатомилостивий і істинний (Вих. 34:6).

Мт.26:31 Синод.: «Тогда говорит им Иисус: все вы соблазнитесь о Мне в эту ночь, ибо написано: поражу пастыря, и рассеются овцы стада». **Огієн.:** «Промовляє тоді їм Ісус: Усі ви через Мене спокуситесь ночі цієї. Бо написано: Уражу пастиря, і розпорошаться вівці отари». **УБТ.:** «Тоді каже їм Ісус: ви всі спокуситесь в мені цієї ночі, бо написано: Вдарю пастиря, і розсіються вівці отари». **ФІЛ:** «Тоді говорить їм Ісус: всі ви спокуситесь через Мені цю ніч, бо написано: уражу пастиря, і розбіжаться вівці отари». **В.Є.:** «Тоді говорить їм Ісус: «Усі ви зневіритесь в Мені цієї ночі, тому що написано: «Уражу пастиря – і розсіються вівці отари». **В.Є.:** «Тогда говорит им Иисус: «Все вы разуверитесь во Мне в эту ночь, потому что написано: «Поражу пастыря – и рассеются овцы стада»».

Прийм. Дав. відм. В оригіналі в цьому вірші немає прийменника «διὰ» (через) перед особистим займенником "я", а є прийменник «ἐν» (в, на, по, серед, між, поміж). Особистий займенник «я» в цьому вірші має давальний відмінок, тобто "мені". Грецьке слово «νύξ» (ніч) має давальний відмінок, тобто «ночі», а не знахідний іменник «ніч».

Мт.26:41 Синод.: «бодрствуйте и молитесь, чтобы не впасть в искушение: дух бодр, плоть же немощна». **Огієн.:** «Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло». **УБТ.:** «Пильнуйте й моліться, щоб не ввійшли в спокусу; бо дух бадьорий, а тіло немічне». **В.Є.:** «Пильнуйте й моліться, щоб не ввійти у спокусу: хоча дух бадьорий, плоть же немічна». **В.Є.:** «Бодрствуйте и молитесь, чтобы не войти в искушение; хотя дух бодр, плоть же немощна»».

Грецьке слово «εἰσερχομαι» – входити, вступати в що-небудь; брати участь у чому-небудь (особливість: дієслово активної застави).

Мт.26:55 Синод.: «В тот час сказал Иисус народу: как будто на разбойника вышли вы с мечами и кольями, взяли Меня; каждый день с вами сидел Я, уча в храме, и вы не брали Меня». **Огієн.:** «Тієї години промовив Ісус до народу: Немов на розбійника вийшли з мечами та киями, щоб узяти Мене! Я щоденно у храмі сидів і навчав, і Мене не взяли ви». **УБТ.:** «В ту годину Ісус промовив до натовпу: Наче проти розбійника ви вийшли з мечами й киями, щоб Мене схопити; кожного дня сидів Я в храмі навчаючи, і ви не схопили Мене». **ФІЛ:** «Тоді сказав Ісус до народу: ніби на розбійника вийшли ви з мечами та киями, щоб узяти Мене; кожного дня сидів Я з вами, навчаючи в храмі, і ви не брали Мене». **Гізи** «Тієї хвилини Ісус сказав народові: Немов на розбійника вийшли ви з мечами й кілками взяти Мене; щодня сидів Я з вами, навчаючи в храмі, і ви не брали Мене». **В.Є.:** «У той час Ісус сказав до народу: «Наче на розбійника вийшли ви з мечами й кілками, щоб схопити Мене! Щодня Я сидів у вас у храмі, навчаючи, і ви не брали Мене». **В.Є.:** «В тот час Иисус сказал народу: «Как на разбойника вышли вы с мечами и кольями, чтобы схватить Меня! Каждый день Я сидел у вас в храме, уча, и вы не брали Меня».

Приймен. Можна сидіти з ними, і можна сидіти у них. Можна бути у них, але не бути з ними заодно. Оригінал має прийменник «μετα», який із особистим займенником «ὁμοῦς» (вас) із родовим відмінком перекладається як: с, у, поміж, серед, тобто «у вас». Можна сидіти разом із фарисеями, і також можна сидіти у них у храмі, але це різні речі. Ісус ніколи не був заодно з фарисеями, тому автор послання вказує, що Він був у храмі, але не був разом із ними заодно.

Мт.26:61 Синод.: «и сказали: Он говорил: могу разрушить храм Божий и в три дня создать его». **Огієн.:** «сказали: Він говорив: Я можу зруйнувати храм Божий, і за три дні збудувати його». **УБТ.:** «і кажуть: Він говорив: Можу знищити Божий храм і за три дні відбудувати». **В.Є.:** «і сказали: «Він говорив: «Я можу зруйнувати храм Божий і через три дні звести його»». **В.Є.:** «и сказали: «Он говорил: «Я могу разрушить храм Божий и через три дня воздвигнуть его»».

В оригіналі є грецький прийменник «δια» (через), а не «εν» – в, у, на, по, посеред, серед, між, поміж.

Мф.27:15 Синод.: «На праздник же [Пасхи] правитель имел обычай отпускать народу одного узника, которого хотели». **Огієн.:** «Мав же намісник звичай відпускати на свято народів в'язня одного, котрого хотіли вони». **УБТ.:** «На кожне свято правитель мав звичай відпускати народів одного в'язня, якого бажали». **ФІЛ:** «На свято ж Пасхи правитель мав звичай відпускав народів одного в'язня, якого хотіли». **В.Є.:** «Згідно ж зі звичаєм свята правитель відпускав народів одного в'язня, якого вони бажали». **В.Є.:** «Согласно же обычаю праздника правитель отпускал народу одного узника, которого они желали».

Теол. Оригінал Священного Писання говорить, що був звичай свята, а не звичай, який мав правитель. В цьому є суттєва різниця.

Мт.27:52-53 Синод.: «и гробы отверзлись; и многие тела усопших святых воскресли и, выйдя из гробов по воскресении Его, вошли во святой град и явились многим». **Огієн.:** «і повідкривались гроби, і повставало багато тіл спочилих святих, а з гробів повиходивши, по Його воскресінні, до міста святого ввійшли, і багатьом із'явилися». **УБТ.:** «гроби повідкривалися, багато тіл померлих святих устали і, вийшовши з гробів після Його воскресіння, ввійшли до святого міста і явилися багатьом». **В.Є.:** «і гробниці повідкривалися, і багато тіл усопших святих воскресло, і, вийшовши із гробниць, після воскресіння Його, увійшли у святе місто і з'явилися багатьом». **В.Є.:** «и гробницы отверзлись, и многие тела усопших святых воскресли, и, выйдя из гробниц, после воскресения Его, вошли во святой город и явились многим».

Мт.27:57 Синод.: «Когда же настал вечер, пришел богатый человек из Аримафеи, именем Иосиф, который также учился у Иисуса». **Огієн.:** «А коли настав вечір, то прийшов муж багатий із Ариматеї, на ім'я Йосип, що й сам був навчався в Ісуса». **УБТ.:** «Коли настав вечір, прийшов заможний чоловік з Ариматеї на ім'я Йосиф, який і сам був учнем в Ісуса». **В.Є.:** «А коли настав вечір, прийшов багатий чоловік із Аримафеї, на ім'я Йосип*, який і сам став учнем Ісуса». **В.Є.:** «А когда настал вечер, пришёл богатый человек из Аримафеи, по имени Иосиф, который и сам стал учеником Иисуса».

В оригіналі тексту слово "учень" є іменник, а не дієслово. Можна вчитися, але не бути або так і не стати учнем і послідовником Ісуса Христа. Написання імені «Аримафеї» через літеру «т», а не «ф», говорить про вжитий в перекладі **УБТ** заборонений в Україні діаспорний правопис.

Мт.27:60 Синод.: «и положил его в новом своем гробе, который высек он в скале; и, привалив большой камень к двери гроба, удалился». **Огієн.:** «і поклав його в гробі новому своїм, що був висік у скелі. До дверей гробових привалив він великого каменя, та й відійшов». **УБТ.:** «і поклав Його до своєї нової гробниці, що її висік у скелі, і, прикотивши до отвору гробниці великий камінь, відійшов». **ФІЛ:** «і поклав Його в новому своєму гробі, який він витесав у скелі, і, приваливши великий камінь до дверей гробу, відійшов». **В.Є.:** «і поклав його у своїй новій гробниці, яку він висік у скелі. І, приваливши великий камінь до входу гробниці, пішов. **В.Є.:** «и положил его в своей новой гробнице, которую он высек в скале. И, привалив оВ.Єный камень ко входу гробницы, ушёл».

Сем. Оригінал тексту не говорить про двері в гробницю. Оригінал говорить про вхід у гробницю. У скелі, де була висічена гробниця, зовсім не було ніяких дверей у гробницю. Плоский камінь, що при необхідності відкочували убік по висіченому жолобу, щоб увійти в гробницю, і виявляв собою ці "умовні" «двері». Семантика слова гроб сьогодні відрізняється від семантики слова гробниця. Крім того, не можна витесати у скелі гроб. Можна висікти щось інше у скелі, наприклад печеру. Але витесати можна щось із дерева, способом тесання по поверхні чогось. Тут же мова йдеться про скалу, в якій було зроблена сховище як печера, тобто невелика гробниця. Камінь був привалений не до дверей, а до входу у гробницю, тому що саме цей плоский круглий камінь, який відкочувався, являв собою подобу дверей до гробниці.

Мт.27:63 Синод.: «и говорили: господин! Мы вспомнили, что обманщик тот, еще будучи в живых, сказал: после трех дней воскресну». **Огієн.:** «і сказали: Пригадали ми, пане, собі, що обманець отой, як живий іще був, то сказав: По трьох днях Я воскресну». **УБТ.:** «й кажуть: Пане, ми пригадали, що той безумець сказав ще за життя: По трьох днях Я встану». **В.Є.:** «і говорять: “Пане, ми згадали, що той обманщик сказав, коли ще був живий: «Після трьох днів воскресну». **В.Є.:** «и сказали: «Господин, мы вспомнили, что тот обманщик сказал, ещё будучи жив: “После трёх дней воскресну”».

Стил. Сем. Дієслово "говорити" має в оригіналі теперішній час. Слово «кажуть» – це просторіччя і вживання подібних слів у Священному Писанні, яке повинно бути еталоном мовної культури, є недоречним. Крім того, грецьке слово «πλάτης» (той, хто вводить в оману, хто зваблює; як іменник – обманщик); і в оригіналі – це прикметник чоловічого роду, однини, називного відмінку, однак це слово не перекладається як «безумець», як це зроблено в перекладі УБТ. Семантика слів «обманщик» і «безумець» немає нічого спільного. Безумець – божевільний у *знач. ім.* (осудливо про людину, думки, слова, вчинки якої оцінюються як ненормальні), безрозсудний, безумний, безумець, шалений *розм.*, ненормальний *розм.*, причинний *розм.*, навіжений *підсил.*, навісний *підсил.*, оглашений *підсил.*, сказаний *підсил.*, шалений *підсил.*, цаплений *підсил.*, *рідше*, божевільний *рідко*, помішаний *рідко*. Тоді як обманщик – це той, хто завжди говорить неправду, брехун *розм.*, брехло *зневажл.*, брехунець *зневажл.*, лжець *заст.*; обманник.

Мк.1:8 Синод.: «Я крестил вас водою, а Он будет крестить вас Духом Святым». **Огієн.:** «Я хрестив вас водою, а Той вас хреститиме Духом Святим». **УБТ.:** «Я хрестив вас водою, а він хреститиме вас Духом Святим». **ФІЛ:** «Я хрестив вас водою, а Він хреститиме вас Духом Святим». **В.Є.:** «Хоча я хрестив вас у воді, Він же буде хрестити вас у Дусі Святому». **В.Є.:** «Я, воистину, крестил вас в воде, Он же будет крестить вас в Духе Святом».

Теол. Можна поливати водою, називаючи це хрещенням, і можна занурювати у воду, як і написано в оригіналі грецького тексту (TR), тому що в оригіналі є грецький прийменник "ε'ν" (*прийменник зі знач. місцезнаходження у просторі або часі*: в, у, на, по, серед, посеред, між, поміж). Якщо оригінал говорить про хрещення в Дусі Святому, то переклад, який говорить про хрещення Духом Святим – не відповідає змісту вірша, тому що Дух Святий є третя Особистість Божества. Тому й оригінал говорить про хрещення у третю Особистість Божу – в Дух Святий. Наприклад: «і хрестилися від нього в Йордані, сповідуючи свої гріхи» (Мт. 3:6); «Чи ви не знаєте, що всі ми, які хрестилися в Ісуса Христа, у смерть Його хрестилися?» (Рим. 6:3); «Отже, ми поховані з Ним через хрещення у смерть» (Рим. 6:4); «...Чи ви хрестилися в ім'я Павла?» (1Кор. 1:13); «І всі хрестилися в Мойсея – у хмарі та в морі» (1Кор.10:2); «Тому що й ми всі в одному Дусі хрестилися в одне Тіло» (1Кор. 12:13) і т. ін. Тобто мова йдеться про хрещення у когось, або у щось, а не чимось.

Мк.2:17 Синод.: «Услышав [сие], Иисус говорит им: не здоровые имеют нужду во враче, но больные; Я пришел призвать не праведников, но грешников к покаянию». **Огієн.:** «А Ісус, як почув, промовляє до них: Лікаря не потребують здорові, а слабі. Я не прийшов кликати праведних, але грішників на покаяння». **УБТ:** «Почувши це, Ісус каже їм: Не здорові, а хворі потребують лікаря; я прийшов кликати не праведників, а грішників». **В.Є.:** «І, почувши це, Ісус говорить їм: “Не здорові потребують лікаря, а хворі. Я прийшов призвати не праведних, а грішних до покаяння». **В.Є.:** «И, услышав это, Иисус говорит им: «Не здоровые имеют нужду во враче, а больные. Я пришёл призвать не праведных, а грешных к покаянию».

В оригіналі два грецьких слова «δίκαιος» (праведний) і «ἁμαρτωλος» (грішний) є прикметниками множини, а не іменниками, тобто «грішних», а не «грішників».

Бо є істотна різниця між поняттями «грішний» і «грішник». Більш того, переклад УБТ взагалі не говорить навіщо прийшов Ісус, тоді як це є суттєвим моментом, записаним у цьому вірші, що Він прийшов призвати до покаяння! Можна прийти й призвати до заколоту, повстання, робити добрі діла й таке інше. Крім того, українське слово «каже» є просторіччям (розмовним), тому його вживання у Біблійному тексті є недоцільним.

Мк.4:11 Синод.: «І сказав їм: вам дано знати тайни Царства Божия, а тем внешним все бывает в притчах». **Огієн.:** «І Він їм відповів: Вам дано пізнати таємниці Божого Царства, а тим, що за вами, усе відбувається в притчах». **УБТ.:** «і він відповів їм: Вам дано таємницю Божого Царства; а тим, що осторонь, усе роз'яснюється в притчах». **ФІЛ:** «І сказав їм: вам дано знати тайни Царства Божого, а тим, зовнішнім, усе буває в притчах». **В.Є.** «І Він сказав їм: «Вам дано пізнати таємницю Царства Божого, а тим, зовнішнім, усе подається у притчах». **В.Є.** «І Он сказав їм: «Вам дано познати тайну Царства Божього, а тем, внешним, всё представляется в притчах».

В оригіналі мова йдеться про тайну Царства Божого, тому що грецьке слово «μυστήριον» (тайна) – це іменник середнього роду однини, а не множини.

Мк.6:14 Синод.: «Царь Ирод, услышав [об Иисусе], – ибо имя Его стало гласно, – говорил: это Иоанн Креститель воскрес из мертвых, и потому чудеса делаются им». **Огієн.:** «І прочув про Ісуса цар Ірод, бо ім'я Його стало загально відоме, і сказав, що то Іван Хреститель із мертвих воскрес, і тому створяться чуда від нього». **УБТ.:** «Почув був цар Ірод, бо відоме стало Його ім'я; говорив, що це Іван Хреститель з мертвих устав, тому й такі сили нуртують у ньому». **В.Є.** «І почув цар Ірод, – тому що ім'я Його стало відомим, – і говорив: «Іоанн Хреститель воскрес із мертвих, і тому ним діються чудеса». **В.Є.** «І услышал царь Ирод, – так как имя Его стало известным, – и говорил: «Иоанн Креститель воскрес из мёртвых, и поэтому им совершаются чудеса».

Слово «нуртувати» – це синонім слів: **БУШУВАТИ** (про стихійні явища – діяти, виявлятися дуже бурхливо, з великою руйнівною силою), **БУРХАТИ**, **ВИРУВАТИ**, **БУ-ЯТИ** *рідше*, **БІСІТИСЯ** *підсил.*, **БІСНУВАТИСЯ** *підсил.*, **ЛЮТУВАТИ** *підсил.*, **СКАЖЕ-НІТИ** *підсил.*, **ШАЛЕНІТИ** *підсил.*, **САТАНІТИ** *підсил. розм.*, **БУЙСТВУВАТИ**. Із перекладу Рафаїла Туркonia (Українське Біблійне Товариство) виходить, що Іоанн Хреститель не чуда творив, а біснувався, сатанів? Хіба такий переклад відповідає Істині?

В сучасному українському правопису слово «Хреститель» пишеться через «е», а не через «и», як це зазначено в перекладі Огієнко.

Мк. 11:17 Синод.: «И учил их, говоря: не написано ли: дом Мой домом молитвы называется для всех народов? а вы сделали его вертепом разбойников». **Огієн.:** «І Він їх навчав і казав їм: Хіба не написано: Дім Мій буде домом молитви в народів усіх, ви ж із нього зробили печеру розбійників!». **УБТ.:** «Навчав їх і говорив їм: Хіба не написано, що дім мій буде молитовним храмом для всіх народів? Ви ж його зробили печерою розбійників!». **В.Є.** «І повчав Він, говорячи їм: «Хіба не написано: «Дім Мій домом молитви назветься для всіх народів»? А ви його зробили вертепом розбійників!». **В.Є.** «І поучал Он, говоря им: «Не написано ли: «Дом Мой домом молитвы назовётся для всех народов»? А вы его сделали вертепом разбойников!».

В оригіналі є дієслово «каleo», яке перекладається як: називати, нарікати. Це дієслово пасивної форми.

Мк.12:44 Синод.: «ибо все клали от избытка своего, а она от скудости своей положила все, что имела, все пропитание свое». **Огієн.:** «Бо всі клали від лишка свого, а вона поклала з убозтва свого все, що мала, свій прожиток увесь...». **УБТ.:** «бо всі вкидали надлишки, а вона дала зі свого убозтва все, що мала, увесь свій прожиток». **В.Є.:** «тому що всі поклали від свого надлишку, вона ж від нестатку свого поклала все, що мала, увесь свій статок». **В.Є.:** «потому что все положили от своего избытка, она же от нужды своей положила всё, что имела, всё своё состояние».

Перекл. «Вкидати надлишки» та «покладати від надлишку» це різні речі.

Мк. 14:25 Синод.: «Истинно говорю вам: Я уже не буду пить от плода виноградного до того дня, когда буду пить новое вино в Царствии Божием». **Огієн.:** «Поправді кажу вам, що віднині не питиму Я від плоду виноградного до того дня, як новим буду пити його в Царстві Божім!». **УБТ.:** «Щиру правду кажу вам, що більше не питиму плоду виноградного до того дня, коли його питиму новим – у Божому Царстві». **В.Є.:** «Истинно говорю вам, що вже не вип'ю від плоду виноградної лози до того дня, коли питиму його нове в Царстві Божому». **В.Є.:** «Истинно говорю вам, что уже не выпью от плода виноградной лозы до того дня, когда буду пить его новое в Царстве Божьем».

В оригіналі грецького тексту в цьому вірші (у жодному з грецьких манускриптів) немає слова «вино». Мова йде про плід виноградної лози. Сік від виноградної лози, що перебродив не є безпосереднім продуктом або плодом виноградної лози, який у Писанні є прообразом святої Крові Ісуса Христа. Заброджене (алкогольне, кріплене вино) не може бути символом чистої, святої Крові Ісуса Христа.

Встав. сл. Переклад. Розм. Люди починають будувати доктрини на тому, чого немає в Святому Письмі. Яскравий приклад цьому переклад цього вірша. В оригіналі тексту не було ніколи слова «вино» ні в одному з чотирьох Євангелій, де мова йдеться про останню Вечерю Господню. У синодальному перекладі в Мк. 14:25 це слово привнесене перекладачами і навіть воно не зроблене *курсивом*. У перекладі **ФІЛ** воно хоча й відображено *курсивом*, але також є вставним, якого немає в оригіналі. Крім того, грецьке слово «α#μπελος» (виноградна лоза, виноград) в оригіналі є іменником однини, родового відмінку, жіночого роду; а не прикметником. Особистий прийменник «αυ'το/ς» (він, вона, воно) у цьому вірші має знахідний відмінок однини середнього роду, тобто: «його».

Слово «кажу» є розмовне.

Мк.14:49 Синод.: «Каждый день бывал Я с вами в храме и учил, и вы не брали Меня. Но да сбудутся Писания». **Огієн.:** «Я щодня був із вами у храмі, навчаючи, і Мене не взяли ви. Але, щоб збулися Писання». **УБТ.:** «Кожного дня був я з вами, навчав у храмі, але не хапали ви мене; та нехай же збудуться Писання». **В.Є.:** «Щодня Я бував у вас у храмі, навчаючи, і ви не брали Мене. Але нехай будуть виконані Писання». **В.Є.:** «Каждый день Я бывал у вас в храме, уча, и вы не брали Меня. Но да будут исполнены Писания».

Стиліст. Прийм. Бути «у них», зовсім не означає бути разом із ними (за одно). Кожного дня – це русизм. Щодня – українська мова.

Мк.16:14 Синод.: «Наконец, явился самым одиннадцати, возлежавшим [на вечери], и упрекал их за неверие и жестокосердие, что видевшим Его воскресшего не поверили». **Огієн.:** «Нарешті, Він з'явився Одинадцятьом, як сиділи вони при столі, і докоряв їм за недовірство їхнє та твердосердя, що вони не йняли віри тим, хто воскреслого бачив Його». **УБТ.:** «Нарешті з'явився одинадцятьом, коли ті були за столом; дорікав їм за невірство і твердосердя, бо не повірили тим, які побачили Його воскреслим». **В.Є.:** «Нарешті Він з'явився одинадцятьом, коли вони возлежали, і викривав їх у невір'ї та жорстокосерді, тому що тим, хто бачив Його воскреслим, вони не повірили». **В.Є.:** «Наконец Он явился одиннадцати, когда они возлежали, и обличал их в неверии и жестокосердии, потому что тем, кто видел Его воскресшим, они не поверили».

Грецьке слово ὀνειδίζω – викривати, дорікати, докоряти, соромити, виказувати, звинувачувати, винити; рос. «обличать» – укр. викривати. Крім того, особистий займенник «αυ'το/ς» (вони) має родовий відмінок, тобто «викривав їх», а не дорікав їм.

Лк.2:7 Синод.: «и родила Сына своего Первенца, и спеленала Его, и положила Его в ясли, потому что не было им места в гостинице». **Огієн.:** «І породила вона свого Первенця Сина, і Його сповила, і до ясел поклала Його, бо в заїзді місця не стало для них...». **УБТ.:** «І народила свого первістка – Сина, сповила його й поклала в яслах, бо

в заїзді не було для них місця». **В.Є.:** «І народила вона Сина свого первородного, і сповила Його, і поклала Його в ясла, бо не було для них місця на заїжджому дворі». **В.Є.:** «І родила она Сына своего первородного, и спеленала Его, и положила Его в ясли, потому что не было для них места на постоялом дворе».

Прикм. В оригіналі грецьке слово «πρωτο/τοκος» (первородний, перво-народжений) – прикметник знахідного відмінку однини чоловічого роду, а не іменник (!). Крім того, слово первісток – розмовне.

Лк.2:15 Синод.: «Когда Ангелы отошли от них на небо, пастухи сказали друг другу: пойдём в Вифлеем и посмотрим, что там случилось, о чем возвестил нам Господь». **Огієн.:** «І сталося, коли Анголи відійшли від них в небо, пастухи зачали говорити один одному: Ходім до Віфлеєму й побачмо, що сталося там, про що сповістив нас Господь». **УБТ.:** «І сталося таке, що коли ангели відійшли від них на небо, пастухи почали казати один одному: Ходім же до Вифлеєма і подивимось, що там сталося, про що Господь сповістив нам». **В.Є.:** «І коли ангели відійшли від них на небо, пастухи сказали один одному: «Ходімо тоді у Віфлеєм і подивимось, що там сталося за цим словом, про що сповістив нам Господь». **В.Є.:** «И когда ангелы отошли от них на небо, пастухи сказали друг другу: «Пойдём тогда в Вифлеем и посмотрим, что там произошло по слову этому, о чём возвестил нам Господь».

Теолог.: Відкинуте дуже важливе слово рема – «...за цим словом», яке є в оригіналі грецького тексту.

Лк.2:35 Синод.: «и Тебе Самой оружие пройдет душу, – да откроются помышления многих сердец». **Огієн.:** «і меч душу прошиє самій же тобі, щоб відкрились думки сердець багатьох!». **УБТ.:** «а тобі самій душу прошиє меч, щоб відкрились думки сердець багатьох». **ФІЛ:** «і Тобі Самій душу пройме меч, – щоб відкрились помисли багатьох сердець». **В.Є.:** «І тобі ж самій меч прониже душу, щоб відкрились помисли багатьох сердець». **В.Є.:** «И тебе же самой меч пронзит душу, чтобы открылись помышления многих сердец».

Стиліст. Прониже душу меч, як Слово, а не взагалі якась зброя (рос. оружие).

Лк.5:37 Синод.: «И никто не вливает молодого вина в мехи ветхие; а иначе молодое вино прорвет мехи, и само вытечет, и мехи пропадут». **Огієн.:** «І ніхто не вливає вина молодого в старі бурдюки, а то попориває вино молоде бурдюки, і вино розіллється, і бурдюки пропадуть». **УБТ.:** «І ніхто не вливає молодого вина в старі бурдюки, бо молоде вино прорве бурдюки й виллється, а бурдюки пропадуть». **ФІЛ:** «І ніхто не вливає молодого вина в старі міхи, і саме виллється, і міхи пропадуть». **В.Є.:** «І ніхто не вливає нового вина у старі бурдюки, бо інакше нове вино прорве бурдюки – і воно виллється, і бурдюки пропадуть». **В.Є.:** «И никто не вливает нового вина в старые мехи, а иначе новое вино прорвёт мехи – и оно выльется, и мехи пропадут».

Теолог. Переклад. Тут мова йде не про молоде вино, а про нове вино, як нове вчення. Тому в оригіналі вжито грецьке слово «vs/ος», яке перекладається, як «нове», а не «юне» чи «молоде».

Лк.6:45 Синод.: «Добрый человек из доброго сокровища сердца своего выносит доброе, а злой человек из злого сокровища сердца своего выносит злое, ибо от избытка сердца говорят уста его». **Огієн.:** «Добра людина із доброї скарбниці серця добре виносить, а лиха із лихої виносить лихе. Бо чим серце наповнене, те говорять уста його!». **УБТ.:** «Добра людина з доброго скарбу [свого] серця виносить добро, а погана – зі злого [скарбу свого серця] виносить зло; чим наповнене серце, тим самим мовлять і уста». **В.Є.:** «Добра людина із доброї скарбниці свого серця виносить добре, а зла людина зі злого сховища свого серця виносить зло: бо від повноти серця говорять її уста». **В.Є.:** «Добрый человек из добрый сокровищницы своего сердца выносит доброе, а злой человек из злого хранилища своего сердца выносит злое: ибо от избытка сердца говорят его уст».

Словосполучення «злий скарб» (рос. «злое сокровище») неможливе, це однаково, як «добрий злодій» або «теплий лід».

Лк.8:3 Синод.: «и Иоанна, жена Хузы, домоправителя Иродова, и Сусанна, и многие другие, которые служили Ему именем своим». **Огієн.:** «і Іванна, дружина Худзи, урядника Іродового, і Сусанна, і інших багато, що маєтком своїм їм служили». **УБТ.:** «і Іванна, дружина Хузи, прибічника Іродового, Сузанна, і багато інших, які служили йому зі своїх маєтків». **В.Є.:** «та Іоанна, дружина Хузи, домоправителя Іродового, і Сусанна, і багато інших, які служили Йому з того, що вони мали». **В.Є.:** «и Иоанна, жена Хузы, домоправителя Иродова, и Сусанна, и многие другие, которые служили Ему из того, что они имели».

В оригіналі слово «мати» – дієслово, а не іменник. Вони служили не з маєтків, а з того, що мали, тому що в оригіналі «υ;τα/ρχοντα» не іменник, а дієслово, іншими словами, це могла бути робота: приготування їжі, прання або лагодження одягу, і т. ін.

Лк.9:23 Синод.: «Ко всем же сказал: если кто хочет идти за Мною, отвергнись себя, и возьми крест свой, и следуй за Мною». **Огієн.:** «А до всіх Він промовив: Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме щоденно свого хреста, та й за Мною йде». **УБТ.:** «А до всіх промовив: Коли хто хоче йти за мною, хай зречеться самого себе, щоденно бере свій хрест та йде слідом за мною». **В.Є.:** «І промовив Він до всіх: «Якщо хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе, і бере свій хрест повсякденно, і йде за Мною». **В.Є.:** «И проговорил Он ко всем: «Если кто хочет идти за Мною, пусть отвергнет себя, и берёт свой крест вседневно, и следует за Мною».

Грецьке слово καθημερινός – "щодня", "повсякденно", відсутнє в синодальному перекладі, а це суттєво змінює зміст вірша.

Лк.11:4 Синод.: «и прости нам грехи наши, ибо и мы прощаем всякому должнику нашему; и не введи нас в искушение, но избавь нас от лукавого». **Огієн.:** «І прости нам наші гріхи, бо й самі ми прощаємо кожному боржникові нашому. І не введи нас у випробовування, але визволи нас від лукавого!». **УБТ.:** «і прости нам наші гріхи, як і ми самі прощаємо кожному винуватцю нашому, і не введи нас у випробування, [але визволи нас від лукавого]». **В.Є.:** «і прости нам гріхи наші, як і ми прощаємо всякому винуватцю нашому. І не введи нас у тяжке випробовування, але визволи нас від лукавого». **В.Є.:** «и прости нам грехи наши, как и мы прощаем всякому должнику нашему. И не введи нас в тяжкое испытание, но избавь нас от лукавого».

Грецьке слово "πειρασμός" – випробування, спокуса (рос. испытание, искушение). Крім того, це не аби яке випробування, це дуже тяжке випробування, подібно до того, яке витримав праведний Іов. У посланні Якова 1:13 сказано: " У спокусі нехай ніхто не говорить: «Мене спокушає Бог». Тому що Бог не спокушається злом і Сам не спокушає нікого". Писання ніколи саме собі (жодним віршем) не суперечить, і перекладати в даному контексті (у віршах Лк. 11:4 та Мт. 6:13) це грецьке слово «πειρασμός» як спокуса, а не тяжке випробування, значить породжувати неадекватним перекладом протиріччя в самому Святому Писанні.

Лк.11:41 Синод.: «Подавайте лучше милостыню из того, что у вас есть, тогда все будет у вас чисто». **Огієн.:** «Тож милостиню подавайте з унутрішнього, і ось все буде вам чисте». **УБТ.:** «Тож із унутрішнього давайте милостиню, і все вам буде чисте». **В.Є.:** «Краще дайте як милостиню, те, що всередині вас, і тоді все у вас буде чисте». **В.Є.:** «Лучше дайте как милостыню, то, что внутри вас, и тогда всё у вас будет чисто».

Мова йде не про те, що в кого є, а про те, що людина має всередині себе. Якщо вона наповнена Словом Божим, вона завжди поділиться Благою Звісткою, як це робив Господь під час Його земного служіння. Українське «тож», яке зазначене в перекладі УБТ, діалектичне.

Лк.12:5 Синод.: «но скажу вам, кого бояться: бойтесь того, хто, по убиении, может ввергнуть в геенну: ей, говорю вам, того бойтесь». **Огієн.:** «Але вкажу вам, кого треба бояться: Бійтесь того, хто має владу, убивши, укинути в геенну. Так, кажу вам: Того бійтеся!». **УБТ.:** «Скажу вам, кого бояться: Бійтеся того, хто має владу після вбиття ще й у геенну вкинути. Так, кажу вам: Того бійтеся». **В.Є.:** «Але покажу вам, кого вам треба бояться: бійтеся Того, Хто після вбивства має владу вкинути в геенну. Так, говорю вам, Того бійтеся!». **В.Є.:** «Но покажу вам, кого вам надо бояться: бойтесь Того, Кто после убийства имеет власть ввергнуть в геенну. Да, говорю вам, Того бойтесь!»

Перев.: В оригіналі з великої літери написані тільки імена власні, назви міст і селищ. Разом із тим, з великої літери в багатьох перекладах для правильного розуміння змісту тексту пишуться займенники (я, ти, ми, ви, он, хто, себе, мій, твій, наш, який, цей, той, який, котрий, себе, сам, самий) та інші лише в тому разі, якщо мова йде про Бога, Господа Ісуса Христа, та Духа Святого.

Оскільки контекст даного вірша говорить про Бога, Який має владу вкинути в геенну («Один Законодавець и Судья, Який може спасти й погубити...» Якова 4:12), то й написання цих займенників «Того, Хто» у цьому випадку писатися з великої літери.

Лк.12:15 Синод.: «При этом сказал им: смотрите, берегитесь любостяжания, ибо жизнь человека не зависит от изобилия его имения». **Огієн.:** «І промовив до них: Глядіть, остерігайтеся всякої зажерливості, бо життя чоловіка не залежить від достатку маєтку його». **УБТ.:** «І промовив до них: Глядіть і стережіться всякої захланності, бо не від наВ.Єаджень і не від маєтку залежить життя людини». **В.Є.:** «І сказав Він їм: «Дивіться, остерігайтеся всякої зажерливості, тому що життя будь-кого не в достатку того, що він має». **В.Є.:** «И сказал Он им: «Смотрите, остерегайтесь всякого любостяжания, потому что жизнь кого-либо не в изобилии того, что он имеет». (Також див. Ін.10:10).

Дієслово. У оригіналі тексту грецьке слово "υ;πα/ρχω" – дієслово теперішнього часу, а не іменник, тобто мати, а не маєток або оселя і т. ін. Даний вірш за його значенням і змістом перегукується з вішем Іоанна 10:10, де Ісус говорить про якість життя віруючої людини, а не про його майновий стан і матеріальне забезпечення, як це подається іншими перекладами.

В греческом тексте слово "υ;πα/ρχω" – **глагол** настоящего времени, а не существительное, т. е. **иметь**, обладать, являться собственником, а не имяние или поместье и т. п. Данный стих по его смысловому содержанию перекликается со стихом Иоанна 10:10, где Иисус говорит о качестве жизни верующего человека, а не о его материальном обеспечении, как это подаётся другими переводами.

В сучасному українському правопису слово «зажерливості» пишеться через «і», а не через «и», як це зазначено в перекладі Огієнко.

Лк.12:21 Синод.: «Так *бывает с тем*, кто собирает сокровища для себя, а не в Бога богатеет». **Огієн.:** «Так буває і з тим, хто збирає для себе, та не багатіє в Бога». **УБТ.:** «Так буває із тим, хто збирає для себе, але не багатіє в Бога». **В.Є.:** «Таким є той, хто збирає скарби собі, а не в Бога багатіє». **В.Є.:** «Таков тот, кто собирает сокровища себе, а не в Бога богатеет».

Перек.: В оригіналі даного вірша відсутній грецький прийменник «πρός» (для), який перекладається й іншими значеннями. Однак є різниця у збиранні скарбів для чогось; для кого-небудь; для того, щлб; і кому – собі. Оскільки Лука говорить про збирання скарбів не «для кого-небудь», а кому, тобто «собі, а не в Бога багатіє», то довільне привнесення прийменника, якого немає в оригіналі тексту, не виправдане в цьому випадку стилістичною необхідністю. Разом з тим, Лука, будучи греком, вживає прийменник «πρός» (для) у вірші 12:41: «Господи, чи нам говориш цю притчу, чи для всіх?»

Лк.12:22 Синод.: «И сказал ученикам Своим: посему говорю вам, – не заботьтесь для души вашей, что вам есть, ни для тела, во что одеться». **Огієн.:** «І промовив Він учням Своім: Через це кажу вам: Не журіться про життя, що ви будете їсти, і ні про тіло, у що ви зодягнетесь». **УБТ.:** «Він додав своїм учням: Через це кажу вам: Не журіться душею, що їстимете, ні тілом, у що зодягнетесь». **В.Є.:** «Сказав же Він учням Своім: «Отже, говорю вам: не турбуйтеся ні про душу вашу – що вам їсти, ні про тіло – у що одягтися». **В.Є.:** «Сказав же Он ученикам Своим: «Итак, говорю вам: не беспокойтесь ни о душе вашей – что вам есть, ни о теле – во что одеться».

Журитися – проймається почуттям журби, суму; сумувати, печалитися, тужити. Тоді як грецьке слово "μεριμνα/ω" означає: турбуватися, піклуватися (*про кого-що, ким-чим*), клопотати (*про кого-що, за що*); тривожитися, непокоїтися; хвилюватися; бути стурбованим, занепокоєним.

Лк.12:58 Синод.: «Когда ты идешь с соперником своим к начальству, то на дороге постарайся освободиться от него, чтобы он не привел тебя к судье, а судья не отдал тебя истязателю, а истязатель не вверг тебя в темницу». **Огієн.:** «Бо коли до уряду ти йдеш зо своїм супротивником, попильнуй з ним залагодити по дорозі, щоб тебе до судді не потяг він, а суддя щоб прислужникові не віддав тебе, а прислужник щоб не посадив до в'язниці тебе». **УБТ.:** «Коли йдеш зі своїм противником до князя, то завдай собі труда в дорозі звільнитися від нього, щоб часом не притягнув тебе до судді, а суддя не видав тебе слугі, а слуга не посадив тебе до в'язниці». **В.Є.:** «Тому коли йдеш із супротивником твоїм до начальства, то по дорозі доклади зусиль поладнати з ним, щоб він не відвів тебе до судді, а суддя віддасть тебе судовому виконавцю, а виконавець укине тебе у в'язницю». **В.Є.:** «Поэтому когда идёшь с соперником твоим к начальству, то по дороге приложи усердие поладить с ним, чтобы он не отвёл тебя к судье, а судья отдаст тебя судебному исполнителю, а исполнитель бросит тебя в темницу».

Стиліст. З перекладу УБТ цього вірша виникає лише одне питання: яким це «трудом» можна звільнитися від нього в дорозі?

Лк.14:23 Синод.: «Господин сказал рабу: пойди по дорогам и изгородям и убеди прийти, чтобы наполнился дом мой». **Огієн.:** «І сказав пан рабові: Піди на дороги й на загороди, та й силою прийти, щоб наповнився дім мій». **УБТ.:** «Сказав пан до раба: Вийди на шляхи, на загороди, змушуй увійти, щоб наповнився мій дім». **В.Є.:** «Тоді сказав пан рабу: “Піди по дорогах і завулках і переконай прийти, щоб наповнився мій дім”». **В.Є.:** «Тогда сказал господин рабу: “Пойди по дорогам и закоулкам и убеди прийти, чтобы наполнился мой дом”».

Переклад. Стиліст. Грецьке слово «φραγμός» – вузька дорога між виноградниками; кут, з якого немає виходу; завулок (тісний або кривий провулок, іноді глухий).

Лк.15:27 Синод.: «Он сказал ему: брат твой пришел, и отец твой заколол откормленного теленка, потому что принял его здоровым». **Огієн.:** «А той каже йому: То вернувся твій брат, і твій батько звелів заколотися теля відгодоване, бож здоровим його він прийняв». **УБТ.:** «Той сказав йому: Це твій брат повернувся, і твій батько заколов відгодоване теля, бо здоровим його прийняв». **В.Є.:** «Він відповів йому: “Брат твій прийшов, і твій батько заколов відгодоване теля, тому що прийняв його цілим і неушкодженим». **В.Є.:** «Он ответил ему: “Брат твой пришёл, и твой отец заколол откормленного телёнка, потому что принял его целым и невредимым».

Грецьке слово «ὕψαίνω» – бути здоровим, неушкодженим; у *перен. знач.:* бути в здоровому розумі; бути вільним від недугів, пороків і недоліків.

Лк.16:9 Синод.: «И Я говорю вам: приобретайте себе друзей богатством неправедным, чтобы они, когда обнищаете, приняли вас в вечные обители». **Огієн.:** «І Я вам кажу: Набувайте друзів собі від багатства неправедного, щоб, коли проминеться воно, прийняли вас до вічних осель». **УБТ.:** «І я вам кажу: Набувайте

собі друзів 3 мамони неправди, щоб коли вона зникне, – прийняли вас до вічних осель». **В.Є.:** «А Я вам говорю: набувайте собі друзів поза мамоною неправедності, щоб коли відійдете, вас прийняли у вічні оселі». **В.Є.:** «А Я вам говорю: приобретаєте себе друзей вне мамы неправедности, чтобы когда отойдете, вас приняли в вечные обители».

В оригіналі перед словом «**мамона**» («**μαμωνᾱς**») є грецький прийменник «**ἐκ**» (**ек**), який перекладається як: з, (із), від, поза, зовні, удалині від, незалежно від (див. Словарь А.Д. Вейсмана с. 387). Відкидаючи з вірша грецький прийменник «**ек**», залишаючи його неперекладеним, перекладач не тільки порушує конструкцію речення, але й змінює його зміст на протилежний, що приводить до появи лжедоктрини і пагубних наслідків у житті тих, хто ними користується.

Доречно зауважити, що у книзі «Драгоценные Истины из греческого языка» Рик Ренер також звертає нашу увагу на те, що грецьке слово **exomologeō**, що означає «сповідувати», складається зі слів «**ек**» – зовні та *homologia* – сповідання, де грецьке «**ἐκ**» (**ек**) також перекладається як поза (с. 970). А у тлумаченні до Євангелія від Марка 16:17 написано: «...іменем Моїм будуть виганяти бісів...». Грецьке слово **kballo** – «виганяти», складне: префікс **ek** перекладається як: з, поза, назовні, а корінь *ballo* – *кидати*. Цілком слово **ekballo** перекладається як: *викидати, виселяти, витісняти, виганяти*. Спочатку це слово означало *виганяти ворога зі своєї землі* (с. 466).

Крім того, грецьке слово «**χαῦω**» (каго) на початку цього вірша є сурядним сполучником, який перекладається в даному випадку як: «але», «а», вказуючи на протиставлення раніше сказаному. Тоді як в інших перекладах ужитий сполучник «і» говорить про схвалення й підтвердження вищесказаного в притчі. Грецьке слово «**ἐκλείπω**» означає: залишати, відходити; помирати, припиняти існування; зникати. Тому переклад цього слова як «убожіти, бідніти, ставати злиденим» зовсім не адекватний оригіналу.

Не менш важливо сказати, що «мамона», про якого говорить Господь у цій притчі – це бог (ідол) багатства, наживи; дух пожадливості, користолюбства, накопичення, який створює неправильне уявлення безпеки від лиха, нещастя, горя, потреби, катастроф завдяки наявності грошей, багатства. Це не просто багатство, оскільки цьому слову (багатство) відповідає інше грецьке слово – «**πλοῦτος**» (плутос) номер Стронга: # 4149 (1Тим. 6:17).

Адекватний переклад грецьких слів «мамона» і «неправедність» (які як частини мови є іменниками, а не прикметниками) родового відмінку, а не орудного відмінку, як це перекладено в деяких перекладах, також впливає на зміст цього вірша, підкреслюючи негативне відношення Ісуса до цього явища, оскільки мова йде про придбання друзів для Царства не ідолом (богом) цього світу, духом пожадливості, накопичення, а навпаки: незалежно від мамони, подалі від нього!

У висновку цієї притчі Господь говорить: «Ніхто не може служити двом панам... Не можете служити Богові й мамоні» (Лк. 16:13), де автором Євангелія використане теж саме грецьке слово «мамона», що й у вірші Лк. 16:9. Служити мамоні – значить поклонятися ідолі (богу) золота, багатства, проявляти пожадливість, користолюбство, стати ідолопоклонником, ідолослужителем. Апостол Павло неодноразово нагадує і попереджає: «Бо знайте, що ніякий блудник, або нечистий, або користолюбець, який є ідолослужитель, не має спадщини в Царстві Христа і Бога» (Еф. 5:5; Кол. 3:5).

Віруючі люди різних конфесій визнавалися, що вони ніколи не могли зрозуміти зміст цієї притчі Ісуса про неправедного домоправителя, де нібито Ісус також дає пораду Своїм учням заради придбання друзів багатством іти на службові підробки, фальсифікацію документів (розписок), говорячи мовою юридичної, – робити кримінально-каранні діяння, тобто злочини. Однак правильно перекладене Слово само тлумачить себе. Коли людина знаходить Боже тлумачення в Слові, тільки тоді

відкривається істина – духовне розуміння. А розуміння само таке, що не самі гроші або багатство є злом, але мотиви серця, якщо воно наповнено ідолами й усякою неправедністю, служать не поширенню Царства Божого, а ведуть у погибель і тих, хто ці багатства має, і тих, кого вони хочуть ними придбати.

Лк.17:6 Синод.: «Господь сказал: если бы вы имели веру с зерно горчичное и сказали смоковнице сей: исторгнись и пересадись в море, то она послушалась бы вас». **Огієн.:** «А Господь відказав: Коли б мали ви віру, хоч як зерно гірчичне, і сказали шовковиці цій: Вирвися з коренем і посадися до моря, то й послухала б вас!». **УБТ.:** «А Господь відказав: Коли б ви мали віру, хоч як зерно гірчиці, і повеліли б цій шовковиці: Вирвися з корінням і посадися в морі, – то послухала б вас». **В.Є.:** «І сказав Господь: «Коли б ви мали віру з гірчичне зерно і сказали цій шовковиці: “Вирвись і пересадись до моря”, то вона б послухалася вас». **В.Є.:** «І сказав Господь: «Если бы вы имели веру с горчичное зерно и сказали этой шелковице: “Исторгнись и пересадись к морю”, то она послушалась бы вас».

Прийменник. В оригіналі прийменник «ε'ν» – відповідає на питання куди? Тобто до моря, біля моря. Тим більш, що слово «море» в оригіналі має давальний відмінок, тобто «до моря», а не «в морі». В морі дерева не ростуть, не стоять, і посадити їх там неможливо, і якщо Ісус так би сказав, то дійсно люди би дивувалися саме з цього, а не з того, що дерево пересадилося до моря.

Лк.19:21 Синод.: «ибо я боялся тебя, потому что ты человек жестокый: берешь, чего не клал, и жнешь, чего не сеял». **Огієн.:** «Я бо боявся тебе, ти ж бо людина жорстока: береш, чего не поклав, і жнеш, чего не посіяв». **УБТ.:** «Адже я боявся тебе, бо ти жорстока людина, береш те, чего не поклав, і жнеш те, чего не посіяв.». **В.Є.:** «Бо я боявся тебе, тому що ти людина сувора: береш, чего не клав, і жнеш, чего не сіяв». **В.Є.:** «Ибо я боялся тебя, потому что ты человек суровый: берёшь, чего не клал, и жнёшь, чего не сеял».

Семант. Грецьке слово «αὐστηρός» – гострий; у пер. знач.: суворий, строгий (вимогливий, неухильний).

Лк.19:27 Синод.: «врагов же моих тех, которые не хотели, чтобы я царствовал над ними, приведите сюда и избейте предо мною». **Огієн.:** «А тих ворогів моїх, які не хотіли, щоб царював я над ними, приведіть сюди, і на очах моїх їх повбивайте». **УБТ.:** «А тих моїх ворогів, що не хотіли, аби я царем був над ними, приведіть сюди і повбивайте їх переді мною». **В.Є.:** «Крім того, тих ворогів моїх, які не бажали, щоб я царював над ними, приведіть сюди і стратйте їх переді мною!». **В.Є.:** «Кроме того, тех врагов моих, которые не желали, чтобы я царствовал над ними, приведите сюда и казните их предо мной!».

Грецьке слово "κατασφάττω" – зарізати, забити, заколювати, заколотити, убивати. Тому є суттєва різниця між семантикою слів: убивати і бити, побивати. Одне діло когось стратити, зовсім інше – відлупцювати, побити (ударами завдати болю, пошкоджені тіла).

Лк.19:43 Синод.: «ибо придут на тебя дни, когда враги твои обложат тебя окопами и окружат тебя, и стеснят тебя отовсюду». **Огієн.:** «Бо прийдуть на тебе ті дні, і твої вороги тебе валом оточать, і обляжуть тебе, і стиснуть тебе звідусюди». **УБТ.:** «Бо прийдуть дні на тебе – і твої вороги оточать тебе валом, візьмуть в облогу тебе, стиснуть тебе звідусюди». **В.Є.:** «Бо прийдуть на тебе дні, і твої вороги зведуть навколо тебе частокіл, і оточать тебе, і стиснуть тебе звідусюди». **В.Є.:** «Ибо придут на тебя дни, и твои враги возведут вокруг тебя частокол, и окружат тебя, и стеснят тебя отовсюду».

Переклад. Окопами обкласти неможливо, тим більше, оригінал говорить не про окопи, а про частокіл, як фортифікаційне спорудження навколо міста.

Лк.22:31 Синод.: «И сказал Господь: Симон! Симон! се, сатана просил, чтобы сеять вас как пшеницу». **Огієн.:** «І промовив Господь: Симоне, Симоне, ось сатана жадав вас, щоб вас пересіяти, мов ту пшеницю». **УБТ.:** «[Сказав же Господь]: Симоне, Симоне, ось сатана випросив вас, щоб пересіяти, як пшеницю». **В.Є.:** «І сказав Господь: «Симоне, Симоне! Ось, сатана умовив просіяти вас, як пшеницю». **В.Є.:** «И сказал Господь: «Симон, Симон! Вот, сатана упросил просеять вас, как пшеницу».

В оригіналі грецького тексту у слові «σινιάζω» є префікс «про», тобто про-сіювати (очищувати щось, пропускаючи через сито, решето), а не сіяти. Крім того, дієслово «просити» має в оригіналі доконаний вид, тобто «умовив».

Лк.22:34 Синод.: «Но Он сказал: говорю тебе, Петр, не пропоет петух сегодня, как ты трижды отречешься, что не знаешь Меня». **Огієн.:** «Він же прорік: Говорю тобі, Петре, півень не заспіває сьогодні, як ти тричі зречешся, що не знаєш Мене...». **УБТ.:** «Він же мовив: Кажу тобі, Петре, не заспіває півень сьогодні, як ти тричі зречешся мене, що не знаєш мене». **В.Є.:** «Але Він сказав: «Говорю тобі, Петре: перш ніж проспівас півень сьогодні, ти тричі відречешся, що знаєш Мене». **В.Є.:** «Но Он сказал: «Говорю тебе, Пётр: прежде чем пропоёт петух сегодня, ты трижды отречёшься, что знаешь Меня».

Петро відрікся від того, що він знав Ісуса, а не від того, що він Його не знав, як це зазначено в перекладі УБТ. Зміст перекладу УБТ суперечить оригіналу Писання.

Лк. 22:53 Синод.: «Каждый день бывал Я с вами в храме, и вы не поднимали на Меня рук, но теперь ваше время и власть тьмы». **Огієн.:** «Як щоденно Я з вами у храмі бував, не піднесли на Мене ви рук. Та це ваша година тепер, і влада темряви...». **УБТ.:** «Щодня, як я був з вами в храмі, ви не підняли рук проти мене. Але це ваша година і влада темряви». **В.Є.:** «Кожного дня, коли Я бував серед вас у храмі, ви не простягали на Мене рук; але тепер ваш час і влада темряви». **В.Є.:** «Каждый день, когда Я находился среди вас в храме, вы не простирали на Меня рук; но теперь ваше время и власть тьмы».

Приймен. Можна перебувати серед них, але не бути разом із ними (заодно). Крім того, грецьке слово «μετα/» – це прийменник зі значенням: 1) з родовим відмінком: з, із, у, серед, між, поміж; 2) зі знахідним відмінком: після, по, через. Оскільки наступне за прийменником іде особистий займенник «ви» який має родовий відмінок «υ;μα_ς» (вас), а не орудний відмінок (вами), тому відповідне родовому відмінку займенник «вас» уживається із прийменником «серед» або «між». Ісус ніколи не був заодно із фарисеями, тому автор послання вказує, що Він був у них у храмі, але не був із ними заодно.

Лк.23:2 Синод.: «и начали обвинять Его, говоря: мы нашли, что Он развращает народ наш и запрещает давать подать кесарю, называя Себя Христом Царем». **Огієн.:** «І зачали оскаржати Його й говорити: Ми ствердили, що Цей ворохобить народ наш, і забороняє податок давати кесареві, та й говорить, що Він, Христос Цар». **УБТ.:** «Почали його оскаржувати, кажучи: Ми знайшли цього, який бунтував наш народ, забороняв давати кесареві данину, і який каже, що він Христос Цар». **В.Є.:** «І вони почали звинувачувати Його, говорячи: «Ми знайшли, що Він зводить народ і забороняє давати податок кесареві, називаючи Себе Христом, Царем». **В.Є.:** «И они начали обвинять Его, говоря: «Мы нашли, что Он совращает народ и запрещает давать подать кесарю, называя Себя Христом, Царём».

Семантика слова спокусити – спонукати зробити хибний крок, збити з правильного напрямку; увести в оману. Розбещувати (рос. развращать) – привчати когось до поганих, аморальних звичок; потураючи комусь, робити його недисциплінованим, свавільним; доводити до повної моральної розпусти, статевої розбещеності, низького морального поведіння.

Уживання в даному контексті слова «оскаржувати» необґрунтовано, тому що сьогодні воно за цим змістом, у цьому контексті є застарілим. Сьогодні слово

«оскаржувати» має семантику: офіційно подавати скаргу у вищу інстанцію, протестуючи проти якого-небудь рішення, чиїх-небудь дій, опротестувати, апелювати. Крім того, в сучасній українській мові слово «оскаржувати» пишеться через літеру «у», а не «а» (оскаржати), як це зазначено в перекладі Огієнко. Дієслово «ворохобити» розм. це: підбурювати, спонукати когось до певних дій, вчинків, перев. недозволених, злочинних тощо. Крім того, слово «каже» – просторіччя.

Ін.1:1 Синод.: «В начале было Слово, и Слово было у Бога, и Слово было Бог». **Огієн.:** «Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово». **УБТ.:** «Спочатку було слово, і слово було в Бога, і слово було Богом». **В.Є.:** «Спочатку було Слово, і Слово було у Бога, і Бог був це Слово». **В.Є.:** «Вначале было Слово, и Слово было у Бога, и Бог был это Слово».

В оригіналі перед словом «Слово» наприкінці вірша є вказівний займенник: це, цей, той. У Пересопницькому Євангелії (1556-1561) збережений порядок слів оригіналу: «На початку було слово, а слово було у Бога и Бог був те слово». Порядок слів у синодальному перекладі відповідає порядку англійському перекладу короля Якова.

Ін.1:14 Синод.: «И Слово стало плотью, и обитало с нами, полное благодати и истины; и мы видели славу Его, славу, как Единородного от Отца». **Огієн.:** «І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця». **УБТ.:** «І слово стало тілом, і замешкало між нами, і ми бачили славу його, славу як єдинородного від Батька, сповненого ласки й правди». **В.Є.:** «І Слово стало плоттю, і пробувало серед нас, повне благодаті та істини, і ми бачили славу Його, славу як Єдинородного від Отця». **В.Є.:** «И Слово стало плотью, и обитало среди нас, полное благодати и истины, и мы видели славу Его, славу как Единородного от Отца».

Грецький прийменник "ε'ν" прийменник зі значенням місцезнаходження в просторі або у часі: в, на, по, серед, посеред, між, у. Цей прийменник знаходиться перед займенником "η;μ;ι_ν" (нам), однак він не перекладається як «с» («з», «із»). В перекладі УБТ вжито слово «Батько», яке означає чоловіка стосовно своїх дітей, тоді як слово «Отець» – урочисте звернення людини до Бога-Отця.

Ін.1:16 Синод.: «И от полноты Его все мы приняли и благодать на благодать». **Огієн.:** «А з Його повноти ми одержали всі, а то благодать на благодать». **УБТ.:** «Бо з його повноти ми всі одержали ласку за ласкою». **В.Є.:** «І від повноти Його ми всі прийняли і благодать унаслідок благодаті». **В.Є.:** «мы всё взяли и благодать вследствие благодати».

Грецьке слово «λαμβα/νω» – 1. Брати, хватати, захоплювати, обхоплювати; 2. Одержувати, приймати. Слово «α'ντι» (яке між словами «благодать») – замість, внаслідок, за, для, заради, через; а також прислівник зі значенням: 1. протилежності; 2. взаємності; 3. ворожості; 4. Протидії; 5. заміни, заміщення; 6. рівності або подоби. Слово «χα/ρις» – благодать, прихильність, доброзичливість; благовоління; подяка, вдячність, віддяка. У першому випадку слово «χα/ρις» (благодать) має знахідний відмінок однини, а у другому – родовий відмінок однини, тобто відповідно: «благодать» унаслідок «благодаті».

Ін.2:1 Синод.: «На третий день был брак в Кане Галилейской, и Матерь Иисуса была там». **Огієн.:** «А третього дня весілля справляли в Кані Галілейській, і була там Ісусова мати». **УБТ.:** «Третього дня було весілля в Кані Галілейській; була там мати Ісусова». **В.Є.:** «І на третій день було весілля в Кані галілейській, і Мати Ісуса була там». **В.Є.:** «И на третий день была свадьба в Кане галилейской, и Мать Иисуса была там».

Семантика слова (рос.) «брак» указує на зіпсовані, недоброякісні, із вадою предмети, речі або відносини і завжди несе негативний відтінок. Тоді як слово

«весілля» – це урочиста, радісна церемонія, неординарна (з почуттям радості й задоволення) подія в житті нареченого й нареченої, їх родичів і близьких.

Ін.2:14 Синод.: «и нашел, что в храме продавали волгов, овец и голубей, и сидели меновщики денег». **Огієн.:** «І знайшов Він, що продавали у храмі волів, і овець, і голубів, та сиділи міняльники». **УБТ.:** «І знайшов у храмі тих, що продають овець, волів, голубів, і сидять міняйли». **В.Є.:** «І застав у храмі тих, що продають биків, овець, і голубів, і міняльників грошей, які там сиділи». **В.Є.:** «І застала в храмі продаючих быков, овец и голубей, и сидящих там менял денег».

Грецьке слово «βούς» – бик, віл. (особливість: віл – кастрований бик, якого використовують як тяглову силу в господарстві). Оскільки автор використовує грецьке слово «βούς», а не «ταῦρος», яке означає: телець, бик, тавр, тим самим він звертає увагу на ті обставини, що в храмі для жертвоприношення продавалися також не тільки горлиці, ягнята або тельці, але й бики, вівці й голуби.

Однак, Святим Письмом, Законом Мойсеевим їм пропонувалося не приносити в жертву що-небудь із пороком! «Якщо жертва його цілоспалення з худоби великої, то нехай принесе його, самця безвадного; якщо із дрібної худоби, з овець або з кіз на цілоспалення, то нехай приведе його, безвадного самця; якщо з птахів, то нехай з горлиць або з голубенят принесе жертву свою». (Лев.1:3,10,14). Тобто, у храмі могли продаватися тільки бики або тельці, але не воли! Іудеї були ревнителами Закону, і запідозрити їх у продажу в храмі волів (тобто кастрованих биків) для жертвоприношення Богові було би блюзнірством.

Навіть Притчі Соломона (14:4) також нагадують нам про цю особливість і відмінність бика від вола: «Де немає биків, там ясла порожні, а щедрість урожаю — у силі вола».

Ін.3:1 Синод.: «Между фарисеями был некто, именем Никодим, [один] из начальников Иудейских». **Огієн.:** «Був один чоловік із фарисеїв Никодим на ім'я, начальник юдейський». **УБТ.:** «Був один чоловік із фарисеїв, звався Никодимом, старшина юдейський». **В.Є.:** «Був же чоловік із фарисеїв, ім'я його Никодим, один із правителів іудеїв». **В.Є.:** «Был же человек из фарисеев, имя его Никодим, один из правителей иудеев».

Грецьке слово "αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος" завжди перекладалося як іменник "людина", і ніколи не перекладалося як займенник "хтось". Автор послання як би натякає на ті обставини, що й серед фарисеїв були люди..., які приймали учення Господа Ісуса Христа.

Ін.3:4 Синод.: «Никодим говорит Ему: как может человек родиться, будучи стар? неужели может он в другой раз войти в утробу матери своей и родиться?». **Огієн.:** «Никодим Йому каже: Як може людина родитися, будучи старою? Хіба може вона ввійти до утроби своїй матері знову й родитись?». **УБТ.:** «Каже до нього Никодим: Як може людина, будучи старою, народитися? Чи може вона вдруге увійти до лона своєї матері й народитися?». **В.Є.:** «Говорить Йому Никодим: «Як може людина народитися, будучи старою? Не може ж вона вдруге увійти в утробу матері своєї й народитися?». **В.Є.:** «Говорит ЕМУ Никодим: «Как может человек родиться, будучи стар? Не может же он второй раз войти в утробу матери своей и родиться?»».

Можна запитувати, стверджуючи, що неможливо ввійти в другий раз в утробу матері своєї й народитися, і можна запитувати допускаючи таку можливість.

Ін.3:36 Синод.: «Верующий в Сына имеет жизнь вечную, а не верующий в Сына не увидит жизни, но гнев Божий пребывает на нем». **Огієн.:** «Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить а гнів Божий на нім перебуває». **УБТ.:** «Хто вірить у Сина, той має вічне життя; а хто не вірить у Сина, той життя не побачить, але Божий гнів перебуває на ньому». **В.Є.:** «Віруючий у Сина має

життя вічне; а хто не підкоряється Синові, не побачить життя, але гнів Божий перебуває на ньому». **В.Є.:** «Верующий в Сына имеет жизнь вечную; а не покоряющийся Сыну не увидит жизни, но гнев Божий пребывает на нём».

Переклад. Грецьке дієслово «ἀπειθε/ω» (яке стоїть перед словом "Син") перекладається як: підкорятися, слухатися, про що також зауважує доктор Спірос Зодіатес (Spiros page 208 – with the dat. of person or thing. The one being disobedient to the Son (John 2:36); to God (Rom11:30); to the truth (Rom.2:8); to the Word (1Pet.2:8; 3:1); to the Gospel (1Pet.4:17). Слово "Син" має давальний відмінок. Крім того, перед словом "Син" в оригіналі немає ніякого прийменника «в» або «у». У цьому вірші мова йдеться про послух не аби якому «слову», а «Слову», як Сину Божому, як і написано в Євангелії від Іоанна 3:36.

У 1Пет.2:8 написано: «і «камінь спотикання, і скеля спокуси»; які спотикаються, не підкоряючись Слову, на що вони й були визначені». Також і в 1Пет.3:1 написано: «Також і дружини, коріться своїм чоловікам, щоб, якщо хто і не підкоряється Слову, поведінкою дружин, без слова, були придбані». Підкорятися Сину й підкорятися Слову – рівнозначно, оскільки Ісус і є це Слово: «Про те, що було від початку, що ми чули, що ми бачили власними очима, що ми споглядали й до чого доторкалися руки наші, – про Слово життя» (1Ін.1:1).

Ін.4:22 Синод.: «Вы не знаете, чему кланяетесь, а мы знаем, чему кланяемся, ибо спасение от Иудеев». **Огієн.:** «Ви вклоняетесь тому, чого ви не знаете, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо спасіння від юдеїв». **УБТ.:** «Ви кланяетесь тому, кого не знаете; ми ж кланяємось тому, кого знаємо, бо спасіння – від юдеїв». **В.Є.:** «Ви поклоняетесь Тому, Кого не знаете, ми поклоняємось Тому, Кого знаємо, тому що спасіння – від юдеїв». **В.Є.:** «Вы поклоняетесь Тому, Кого не знаете, мы поклоняемся Тому, Кого знаем, потому что спасение – от иудеев».

В оригіналі грецьке "ο%ς" – є *відносний займенник*: хто, що, який, яке; що знаходиться перед словом "поклоняться". Отже, мова йде про поклоніння не чомусь, а Кому, тобто Богові. Крім того, грецьке дієслово "προσκυβε/ω" – поклонятися (віддавати пошест, упавши на коліна поклонитися до землі).

Ін.5:13 Синод.: «Исцеленный же не знал, кто Он, ибо Иисус скрылся в народе, бывшем на том месте». **Огієн.:** «Та не знав уздоровлений, Хто то Він, бо Ісус ухилився від народу, що був на тім місці». **УБТ.:** «Оздоровлений не знав, хто він, бо Ісус увійшов у юрбу, що була на тім місці». **В.Є.:** «Але зцілений не знав, хто Він, тому що Ісус покинув натовп, який був на тому місці». **В.Є.:** «Но исцелённый не знал, кто Он, потому что Иисус покинул толпу, находившуюся на том месте».

Стиліст. Одне діло «сховатися в народі» або «увійти в юрбу», друге діло «покинути натовп». Ісус не зробив ніякого злочину або чогось протиправного, злочинного, щоб Йому «сховатися в народі». Тим більше, грецьке слово "ἐκνευ/ω" – перекладається як «віддалятися», а перед грецьким «ο#χλος» (народ, юрба, натовп, маса людей) в оригіналі цього вірша взагалі немає ніякого прийменника: у, в, на.

Ін.5:39 Синод.: «Исследуйте Писания, ибо вы думаете чрез них иметь жизнь вечную; а они свидетельствуют о Мне». **Огієн.:** «Дослідіть но Писання, бо вы думаете, что в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене!». **УБТ.:** «Дослідіть Писання; ви ж бо думаете, что в них є вічне життя, – а вони свідчать про мене». **В.Є.:** «Досліджуєте Писання, тому що ви думаете в них мати життя вічне, а вони свідчать про Мене!». **В.Є.:** «Исследуйте Писания, потому что вы думаете в них иметь жизнь вечную, а они свидетельствуют обо Мне!»

В оригіналі грецьке слово «ε'ρευνα/ω» (досліджувати: піддавати щось ретельному науковому розгляду з метою пізнання, вияснення чогось) має не наказовий спосіб, тобто не "досліджуйте" або "дослідіть", а це дієслово недоконаного виду, теперішнього часу, множини (інфінітив 2 особи), тобто "досліджуєте".

Ін.6:27 Синод.: «Старайтесь не о пище тленной, но о пище, пребывающей в жизнь вечную, которую даст вам Сын Человеческий, ибо на Нем положил печать [Свою] Отец, Бог». **Огієн.:** «Пильнуйте не про поживу, що гине, але про поживу, що зостається на вічне життя, яку дасть нам Син Людський, бо відзначив Його Бог Отець». **УБТ.:** «Працуйте ж не на поживу, що гине, але на поживу, що залишається на вічне життя, які дасть вам Людський Син; бо призначив його Бог Батько». **В.Є.:** «Трудіться не заради їжі, що зотліває, але заради їжі, що відроджує в життя вічне, яке дасть вам Син Людський, тому що Його відзначив печаткою Бог Отець». **В.Є.:** «Трудитесь не ради пищи истлевающей, но ради пищи возрождающей в жизнь вечную, которую даст вам Сын Человеческий, потому что Его отметил печатью Бог Отец».

Переклад. У вірші 6:27 мова йдеться про життя вічне, тому й грецьке слово «ο%ς» (1. *відносний займенник*: хто, що, який, яке; 2. *Вказівний займенник*: цей, той, ті) в оригіналі має жіночий рід. Ісус говорить про «... життя вічне, яке Він дасть...».

Змінюється зміст вірша, якщо перекладати грецьке слово «ο%ς», як множину, тобто "які" (як це у перекладі УБТ), а не однину – «яке». В російській мові «життя» має жіночий рід, в українській – середній рід, в грецькій – теж жіночий рід.

Ін.6:53 Синод.: «Иисус же сказал им: истинно, истинно говорю вам: если не будете есть Плоти Сына Человеческого и пить Крови Его, то не будете иметь в себе жизни». **Огієн.:** «І сказав їм Ісус: Поправді, поправді кажу вам: Якщо ви споживати не будете тіла Сина Людського й пити не будете крові Його, то в собі ви не будете мати життя». **УБТ.:** «Сказав їм Ісус: Щиру правду, щиру кажу вам: якщо не споживатимете тіла Людського Сина і не питимете його крови, не матимете в собі життя». **В.Є.:** «Тоді сказав їм Ісус: «Істинно, істинно говорю вам: якщо не їсте плоті Сина Людського і не п'єте крові Його, не маєте в собі життя». **В.Є.:** «Тогда сказал им Иисус: «Истинно, истинно говорю вам: если не едите плоти Сына Человеческого и не пьете крови Его, не имеете в себе жизни».

Перекл. В оригіналі грецького тексту дієслова «φα/γομαι» – (їсти), «πι/νω» – (пити), «ε#χω» – (мати) мають теперішній час, а не майбутній. У змістовному значенні цього вірша це дуже суттєво, оскільки в Мт. 26:26-28 написано: «І коли вони їли, Ісус узяв хліб і, благословивши, переломив і, роздавши учням, сказав: «Прийміть, їжте: це тіло Моє». І взяв чашу і, подякувавши, подав їм, говорячи: «Пийте із неї всі, бо це Кров Моя Нового Завіту, яка за багатьох проливається для прощення гріхів». Мова йде не про майбутній час, коли хтось колись буде робити, а про те, що хтось вже робить це зараз, у цей час, як і написано: хто не їсть хліба і не п'є Крові, той не має в собі життя.

Правоп. У сучасному українському правопису є слово "крові", а не крови, як це зазначено в перекладах Огієнко та УБТ. Українське слово «кажу» – розмовне.

Ін. 7:2 Синод.: «Приближался праздник Иудейский – поставление кущей». **Огієн.:** «А надходило свято юдейське Кучки». **УБТ.:** «А наближалось юдейське свято Кучок». **В.Є.:** «Наближалось юдейське свято зведення Кущів». **В.Є.:** «Приближался иудейский праздник поставления Кущей».

Перекл. В історії народу ніколи не було такого свята «Кучок». Семантика слова «кучка» – це: 1) купка; 2) приміщення для птахів, тварин. Свято Кущів (тобто свято шатрів, наметів євр. Хаг Хасуккот; грецьке Скенопегія (Лев. 23:34-43; Пов. 16:13-15; Ін. 7:2) називався також святом збору плодів (Вих. 23:16; 34:22).

Відповідно до діючого українського правопису є слово «іудейський», а не діаспорний правопис «юдейський».

Ін.7:10 Синод.: «Но когда пришли братья Его, тогда и Он пришел на праздник не явно, а как бы тайно». **Огієн.:** «Коли ж вийшли на свято брати Його, тоді й Сам Він пішов, не відкрито, але ніби потай». **УБТ.:** «Коли ж його брати пішли на свято, то й

він пішов, але не явно, а наче [потайки](#)». **В.Є.**: «Коли ж вирушили брати Його, тоді й Він пішов на свято, не явно, але як би [негласно](#)». **В.Є.**: «Но когда отправились братья Его, тогда и Он пошёл на праздник, не явно, но как бы [негласно](#)».

Перекл. Ісус ніколи нічого не робив таємно. Він завжди відкрито говорив, і діяв і чинив чесно. Він прийшов [негласно](#) на свято, що за змістом суттєво відрізняється від поняття «[таємно](#)», «[потай](#)» або «[потайки](#)» яке доволі близько з поняттям «мов крадій», «крадькома», «підпільно».

Ін. 9:35 Синод.: «Иисус, услышав, что выгнали его вон, и найдя его, сказал ему: ты веруешь ли в [Сына Божия?](#)». **Огієн.**: «Дізнався Ісус, що вони того вигнали геть, і, знайшовши його, запитав: Чи віруєш ти в [Сина Божого?](#)». **УБТ.**: «Почувши, що його вигнали геть, Ісус знайшов його і сказав [йому]: Чи віриш ти в [Людського Сина?](#)». **В.Є.**: «І почув Ісус, що вони вигнали його геть, і, знайшовши його, сказав йому: «Чи віруєш ти у [Сина Божого?](#)»». **В.Є.**: «Услышал Иисус, что они выгнали его вон, и, найдя его, сказал ему: «Веруешь ли ты в [Сына Божьего?](#)»».

Переклад УБТ говорить про нашу віру в [Сина Людського](#), тоді як оригінал грецького тексту (Текстус Рецептус та інші переклади) говорять про нашу віру в [Сина Божого](#). Основа нашої віри, що Ісус є Син Божий підмінюється на віру в те, що Він був звичайною людиною, тим самим перекреслюється сутність віри в Його Божественне походження. Безперечно виникає питання: так у чому ж тут віра? У тім, що він пересічна людина?

Ін.10:3 Синод.: «Ему придверник отворяет, и овцы [слушаются голоса](#) его, и он зовет своих овец по имени и выводит их». **Огієн.**: «Воротар відчиняє йому, і його [голосу слухають](#) вівці; і свої вівці він кличе по йменню, і випроваджує їх». **УБТ.**: «Йому брамник відчиняє, і вівці [слухаються](#) його голосу; він кличе своїх овец на ймення і виганяє їх». **В.Є.**: «Йому придверник відчиняє, і вівці [чують голос](#) його, і він кличе овец своїх по імені і виводить їх». **В.Є.**: «Ему привратник отворяет, и овцы [слышат](#) голос его, и он зовет овец своих по имени и выводит их».

В оригіналі грецьке слово «[α'κου/ω](#)» – чути, слухати, доходити до слуха. Тоді як: слухатися, підкорятися це грецьке «[πειθαρχέω](#)». Таким же чином у оригіналі використано слово «[α'κου/ω](#)» у вірші Ін. 10:7 («Вівці Мої [чують](#)* голос Мій, і Я знаю їх; і вони йдуть услід за Мною»).

Семантика слова «чути» – сприймати за допомогою органів слуху які-небудь звуки; мати слух; пізнавати за допомогою почуттів; розпізнавати відчуттям; відчувати; || розуміти, співпереживати й співчувати людині, яка говорить; мистецтво вдумливо слухати співрозмовника з готовністю повністю осмислити його слова; намагатися зрозуміти почуття іншої людини й чути її заради неї самої; бути слухняним почуттю; мати рішучість надати діючу безкорисливу допомогу (Ін. 8:43; 10:7, 27). Тоді як слова «слухатися» – підкорятися *кому* (бути слухняним, покірним виконавцем чийсь волі, чийх-небудь наказів), коритися, покорятися, скорятися, піддаватися.

Ін.10:5 Синод.: «За чужим же не идут, но бегут от него, потому что не знают чужого голоса». **Огієн.**: «За чужим же не підуть вони, а будуть утікати від нього, бо не знають вони чужого [голосу](#)». **УБТ.**: «за чужим же не йдуть, а втікають від нього, бо не знають чужого [голосу](#)». **В.Є.**: «А за чужим не підуть, але побіжать від нього, бо не знають голосу [чужих](#)». **В.Є.**: «А за чужим не пойдут, но побегут от него, ибо не знают голоса [чужих](#)».

В оригіналі грецького тексту прикметник «[α'λλο/τριος](#)» (чужий, сторонній) у другому випадку цього вірша має множину, тобто «чужих», оскільки автор послання наводить слова Ісуса, Який далі, у цьому контексті, розкриваючи зміст сказаної Ним притчі, говорить про те, що перед Ним приходили «злодії й розбійники» (Ін.10:8).

Ін.10:10 Синод.: «Вор приходит только для того, чтобы украсть, убить и погубить. Я пришел для того, чтобы имели жизнь и имели с избытком». **Огієн.:** «Злодій тільки на те крадається, щоб красти й убивати та нищити. Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали». **УБТ.:** «Злодій приходить тільки для того, щоб украсти, вбити й вигубити. Я прийшов, щоб мали життя – і мали вдосталь». **В.Є.:** «Злодій приходить тільки для того, щоб украсти, убити й погубити. Я прийшов, щоб мали життя і мали надзвичайне». **В.Є.:** «Вор приходит только для того, чтобы украсть, убить и погубить. Я пришёл, чтобы имели жизнь, и имели необыкновенную».

У десятому розділі Ісус говорить про овець, а не взагалі про всіх людей. Крім того, в оригіналі тексту немає прийменника «з» перед грецьким словом «περίσσο/ς» (надзвичайний), яке є прикметником знахідного відмінку однини середнього роду, а не іменником (!) і також не є прислівником. Грецьке слово «περίσσο/ς» перекладається як: надзвичайний, прекрасний, переважний, особливий, чудовий, необмежений (у часі й просторі). Даний вірш говорить про якість життя віруючої людини, а не про його майновий стан або матеріальне забезпечення, оскільки прикметник завжди відповідає на запитання: який, яка, яке. Ісус говорить про зовсім нову якість життя в Ньому, а не про багатство матеріальне, достаток (у матеріальному відношенні), не про збагачення речами або маєтками. Цей вірш перегукується з Євангелієм від Луки 12:15, де Ісус попереджає: «Дивіться, остерігайтеся всякої зажерливості, тому що життя будь-кого не в достатку того, що він має». Писання не може суперечити саме собі, але саме так воно й виходить, якщо перекладати грецьке слово «περίσσο/ς» не як прикметник, про що й говорить оригінал грецького тексту, а як іменник.

Переклад грецького слова «περίσσο/ς» в якості прислівника – «подостатком», також йде всупереч змісту Писання, оскільки Ісус не говорить про необмежену кількість; стільки, скільки треба; великою мірою; досхочу, задосить, предосить і т. і. Крім того, слово «подостатком» діалектичне.

Ін.11:36 Синод.: «Тогда Иудеи говорили: смотри, как Он любил его». **Огієн.:** «А юдеї казали: Дивись, як кохав Він його!». **УБТ.:** «Загомоніли юдеї: Дивись, як він любив його». **В.Є.:** «Говорили тоді іудеї: «Дивись, як Він любив його!». **В.Є.:** «Говорили тогда иудеи: «Смотри, как Он любил его!».

В українській мові слово «кохаю, кохати» вживається тільки по відношенню чоловіка та жінки!

Ін.12:6 Синод.: «Сказал же он это не потому, чтобы заботился о нищих, но потому что был вор. Он имел [при себе денежный] ящик и носил, что туда опускали». **Огієн.:** «А це він сказав не тому, що про вбогих журився, а тому, що був злодій: він мав скриньку на гроші, і крав те, що вкидали». **УБТ.:** «Він сказав це не тому, що журився бідними, але що був злодієм і, маючи калиту, носив те, що вкидали». **В.Є.:** «А сказав він це не тому, що піклувався про бідних, а тому що він був злодій і, маючи грошову скриньку, брав те, що туди опускали». **В.Є.:** «А сказал он это не потому, что заботился о нищих, а потому что он был вор и, денежный ящик имея, брал то, что туда опускали».

З контексту вірша деяких перекладів не зовсім зрозуміло, чому він був злодієм, оскільки при перекладі грецького слова «βαρτα/ζω», що означає: «піднімати, носити, переносити, відносити, нести, схоплювати, брати, тягати, тримати, утримувати», було вжито саме слово «носити» поряд з іншими значеннями грецького слова «βαρτα/ζω», такими як: «брати», «тягати», які прояснюють зміст сказаного автором Євангелія.

Крім того, українське слово «калита» – застаріле.

Ін.15:2 Синод.: «Всякую у Меня ветвь, не приносящую плода, Он отсекает; и всякую, приносящую плод, очищает, чтобы более принесла плода». **Огієн.:** «Усяку галузку в Мене, що плоду не приносить, Він відтинає, але всяку, що плід родить, обчищає її, щоб рясніше родила». **УБТ.:** «Усяку галузку на мені, що не приносить плоду, відтинає; але всяку, що родить плід, очищає, аби рясніше родила». **В.Є.:**

«Говорили тоді іудеї: «Усяку гілку на Мені, що не приносить плоду, Він відтинає; а всяку, що приносить плід, [очищає](#), щоб приносила більше плоду». **В.Е.:** «Всякую ветвь на Мне, не приносящую плода, Он [отсекает](#); а всякую, приносящую плод, очищает, чтобы приносила больше плода».

Ин.19:31 Синод.: «Но так как [тогда] была [пятница](#), то Иудеи, дабы не оставит [тел](#) на кресте в субботу, — ибо та суббота была день великий, — просили Пилата, чтобы перебить у них голени и снять их». **Огісн.:** «Був же день [Приготовлення](#), тож юдеї, щоб [тіла](#) на хресті не zostалися в субботу, був бо Великдень тієї суботи просили Пилата зламати голінки розп'ятим, і зняти». **УБТ.:** «З огляду на те, що була [п'ятниця](#), юдеї, — щоб не лишилися на хресті [тіла](#) в субботу, бо був Великдень тієї суботи, — просили Пилата, щоб перебили їхні голінки й забрали». **В.Є.:** «А оскільки був день [Приготування*](#), то іудеї, щоб не залишати [тіл](#) на хресті в субботу (бо великий був день тієї суботи), просили Пилата, щоб перебити їм голінки і зняти їх». **В.Є.:** «А поскольку был день [Приготовления*](#), то иудеи, чтобы не оставляют [тел](#) на кресте в субботу (ибо великий был день той субботы), просили Пилата, чтобы перебить им голени и снять их».

В цьому вірші грецьке слово «[παράσχευή](#)» жіночого роду, іменник і це слово перекладається як: приготування, зняття, озброєння; в Новому Завіті – день Приготування, переддень (передодень) або вечір перед суботою, перед Пасхою; сучасне – п'ятниця.

Крім того, у самому вірші зроблена зноска до цього слова «день Приготування*», де у скороченому біблійному словнику дано таке пояснення:

«День Приготування, переддень або вечір перед суботою (Великоднем або іншим святом), у який іудеї робили все необхідне для святкування суботи (Великодня або іншого свята) (Мт.27:62; Мр.15:42; Лк. 23:54; Ін. 19:14,31,42).

Слід зауважити, що слово «[παράσχευή](#)» перекладається як день Приготування, а не як [п'ятниця](#), тому що назва днів тижня з'явилася значно пізніше. В часи написання Нового Завіту існувала назва лише одного дня – суботи. Останні дні називали: першим днем тижня, другим, третім, тощо.

Більш того, грецьке слово «[σῶμα](#)» – (тіло) в цьому вірші має множину, а не однину! Вони зняли не тіло (одне, тільки Його), а тіла (також і розбійників, хоча прямо про це в Писанні не зазначено). І якщо «Я співрозп'явся із Христом; і живу вже не я, але живе в мені Христос. А що нині живу у плоті, то живу вірою Сина Божого, Який возлюбив мене й віддав Себе за мене» (Гал. 2:20). І якщо Він воскрес, то й ми разом із Ним воскресли для життя іншого – праведного, святого у Христі Ісусі. Як і написано: «у Якому й ви були обрізані обрізанням нерукотворним, скиненням тіла гріховного, плотського, – обрізанням Христовим; і поховані з Ним у хрещенні, у Ньому вірою ви і співвоскресли силою Бога, Який воскресив Його із мертвих» (Кол. 2:11-12).

Згідно із правилами правопису з часткою «ні» завжди вживається родовий відмінок, тобто «щоб не залишати [тіл](#) на хресті...».

Ин.21:7 Синод.: «Тогда ученик, которого любил Иисус, говорит Петру: это Господь. Симон же Петр, услышав, что это Господь, опоясался одеждою, — ибо он был [наг](#), — и бросился в море». **Огісн.:** «Тоді учень, якого любив був Ісус, говорить Петрові: Це ж Господь!... А Симон Петро, як почув, що Господь то, накинув на себе одягину, бо він був [нагий](#), та й кинувся в море...». **УБО:** «Тоді учень, якого любив Ісус, каже Петрові: Це ж Господь! Симон-Петро, почувши, що це Господь, накинув на себе одяг, бо був [нагий](#), і кинувся в море». **В.Є.:** «Тоді говорить Петру той учень, якого любив Ісус: «Це Господь!» Тоді Симон Петро, почувши, що це Господь, підперезався верхнім одягом, тому що був [роздягнений](#), і кинувся в море». **В.Є.:** «Тогда говорит Петру тот ученик,

котрого любил Ісус: «Это Господь!» Тогда Симон Пётр, услышав, что это Господь, опоясавшись верхнею одеждою, так как был [раздет](#), и бросился в море».

В культурі іудеїв (євреїв) з'явитися або стати нагим перед іншими людьми було верхи непристойності та безстыдства. Бути нагим означає бути голим, голісінким, не мати ніякої одежі, ніякого покриття свого тіла! Тим більше грецьке слово «[γυμνός](#)» перекладається як: 1. голий, нагий, оголений, [неодягнений](#), [роздягнений](#), непокритий; 2. [Напіводягнений](#) (без верхнього одягу). Отже, на підставі яких досліджень був зроблений висновок і написано, що Петро був голим, це питання залишається відкритим. А виставляти Петра в подібному світлі представляється неетичним.

Ін.21:15 Синод.: «Когда же они [обедали](#), Иисус говорит Симону Петру: Симон Ионин! любишь ли ты Меня больше, [нежели они](#)? [Петр] говорит Ему: так, [Господи](#)! Ты знаешь, что я [люблю](#) Тебя. [Иисус] говорит ему: [паси агнцев](#) Моих». **Огієн.:** «Як вони вже поснідали, то Ісус промовляє до Симона Петра: Симоне, сину Йонин, чи ти любиш мене [більше цих](#)? Той каже Йому: Так, Господи, відаєш Ти, що кохаю Тебе! Промовляє йому: Паси ягнята Мої!». **УБТ.:** «Коли поснідали, каже Ісус Симонові-Петрові: Симоне [Іванин](#), чи любиш мене [більше від цих](#)? Каже йому: Так, Господи, ти знаєш, що люблю тебе. Каже йому: [Паси](#) мої ягнята». **В.Є.:** «Коли ж вони поїли, Ісус говорить Симону Петру: «Симоне Іонин, чи любиш ти Мене [більше цих](#)?» Він говорить Йому: «Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю(2) Тебе!» Він говорить йому: «[Годуй ягнят](#) Моїх». **В.Є.:** «Когда же они поели, Иисус говорит Симону Петру: «Симон Ионин, любишь(1) ли ты Меня [больше этих](#)?» Он говорит Ему: «Да, Господи, Ты знаешь, что я [люблю](#)(2) Тебя!» Он говорит ему: «[Корми ягнят](#) Моих».

Грецьке слово «[ἀγαπάω](#)» – 1) любити; любити безумовною любов'ю; 2) «[φιλέω](#)» – любити (виявляти до кого-небудь почуття сильної любові, схилитися перед кимось); дружня любов.

Крім того, в оригіналі тексту використаний займенник "[του/των](#)" «[цих](#)» має родовий відмінок множини. Господь не порівнював любов, яку Він мав до Петра, із любов'ю до інших апостолів. Варто звернути увагу на прохання Ісуса, принести з тієї риби, яку вони спіймали (Ін. 21:10). З якою метою? Безумовно, не для того, щоб нею нагодувати учнів, оскільки Він уже все їм приготував. А мабуть для того, щоб запитати у Петра: чи більше він любить Його або те, через що, він знову хотів зайнятися звичною для нього справою, цілком ймовірно, указуючи на принесену й лежачу поруч рибу.

Автор Євангелія в першому випадку використовує слово «[годувати ягнят](#)», а не «[паси агнів](#)», тому що агнець – це те, що приноситься на заклання, у жертву. Ми ж приносимо себе в жертву живу, а не фізичну (Рим.12:1).

Крім того, в українському правопису імена Іванин і Іонин – це зовсім різні імена. Оригінал грецького тексту вказує ім'я «[Ιωαννης](#)», тобто Іона, а не Іван. При перекладі документів не можна перекладати імена особисті адаптуючи їх до відомих нам імен: Іван, Степан, Марія і т. ін., тому що Новий Завіт – це перш за все документ, історична книга.

Ін.21:17 Синод.: «Говорит ему в третий раз: Симон Ионин! [любишь](#) ли ты Меня? Петр опечалился, что в третий раз спросил его: [любишь](#) ли Меня? и сказал Ему: Господи! Ты все знаешь; Ты знаешь, что я [люблю](#) Тебя. Иисус говорит ему: [паси овец](#) Моих». **Огієн.:** «Утретє Він каже йому: Симоне, сину Йонин, чи кохаєш Мене? Засмутився Петро, що спитав його втретє: Чи кохаєш Мене? І він каже Йому: Ти все відаєш, Господи, відаєш Ти, що кохаю Тебе! Промовляє до нього Ісус: [Паси вівці](#) Мої!». **УБТ.:** «[Каже](#) йому втретє: Симоне [Іванин](#), чи любиш мене? Засмутився Петро, що запитав його втретє: Чи любиш мене? – і [каже](#) йому: Господи, ти все знаєш; ти знаєш, що люблю тебе. [Каже](#) йому Ісус: [Паси вівці](#) мої». **В.Є.:** «Говорить йому утретє: «Симоне Іонин, ти [любиш](#)(2) Мене?» [Засмутився](#) Петро, тому що утретє Він сказав йому: «Ти [любиш](#)(2) Мене?» І сказав він Йому: «Господи, Ти все знаєш, Ти знаєш, що я [люблю](#)(2)

Тебе». Говорить йому Ісус: «Годуй овец Моїх». **В.Є.:** «Говорит ему в третий раз: «Симон Ионин, ты любишь(2) Меня?» Опечалился Пётр, потому что в третий раз Он сказал ему: “Ты любишь(2) Меня?” И сказал он Ему: «Господи, Ты всё знаешь, Ты знаешь, что я люблю(2) Тебя». Говорит ему Иисус: «Корми овец Моих».

Грецьке слово «ἀγαπάω» – 1) любити; любити безумовною любов'ю; 2) «φιλέω» – любити (виявляти до кого-небудь почуття сильної любові, схилитися перед кимось); дружня любов. Якщо у другому випадку в оригіналі грецького тексту зазначене слово «ποιμαίνω», яке означає «пасти», то в третьому випадку Іоанн використав те ж грецьке слово «βοσκω», як і в першому випадку, яке означає «годувати» *ягнят* або *овець*.

Отже, одне діло пасти овець, друге діло їх годувати. Це різні поняття.

Ін.21:23 Синод.: «И пронеслось это слово между братиями, что ученик тот не умрет. Но Иисус не сказал ему, что не умрет, но: если Я хочу, чтобы он пребыл, пока приду, что тебе [до того]?». **Огієн.:** «І це слово рознеслось було між братами, що той учень не вмере. Проте Ісус не сказав йому, що не вмере, а: Якщо Я схотів, щоб він позостався, аж поки прийду, що до того тобі?». **УБТ.:** «І рознеслося це слово між братами, що той учень не помре. Але Ісус не сказав йому, що не помре, але: Якщо хочу, щоб він залишився, доки не прийду, – що тобі?». **В.Є.:** «Рознеслося тоді це слово між браттями, що учень той не помре(1). Та не сказав йому Ісус, що не помре, але: «Якщо Я хочу, щоб він перебував, доки не прийду, що тобі до того?». **В.Є.:** «Разнеслось тогда это слово между братьями, что ученик тот не умрёт(1). Но не сказал ему Иисус, что не умрёт, но: «Если Я хочу, чтобы он пребывал, пока не приду, что тебе до того?»».

Грецьке слово «ἀποθνῆσθω» означає: умирати; гинути, помирати від чиеїс руки, тобто бути вбитим, засудженим на смерть, страченим ким-небудь. Апостол Іоанн безпідставно пише саме це грецьке слово «ἀποθνῆσθω», підкреслюючи якою смертю він помре, тобто не насильницькою.

Дн.1:3 Синод.: «которым и явил Себя живым, по страдании Своем, со многими верными доказательствами, в продолжение сорока дней являясь им и говоря о Царствии Божиим». **Огієн.:** «А по муці Своїй Він ставав перед ними живий із засвідченнями багатьма, і сорок день їм з'являвся та про Божєє Царство казав». **УБТ.:** «Перед ними постав живий після своїх страждань, з численними доказами, з'являючись їм упродовж сорока днів і промовляючи про Боже Царство». **В.Є.:** «яким і явив Себе живим по стражданні Своему, з багатьма доказами, з'являючись їм протягом сорока днів і говорячи про Царство Боже». **В.Є.:** «которым и явил Себя живым по страдании Своём, со многими доказательствами, являясь им в течение сорока дней и говоря о Царстве Божьем».

Грецьке слово «τεκμήριον» (доказ, свідчення, ознака) не має в собі прикметника «вірний, незаперечний», оскільки доказ або існує, або не існує, подібно факту: він є або його немає. Якщо доказ невірний, то це зовсім не доказ. Привнесення в переклад слова «вірного» доказу, не робить доказ сам по собі істинним або вірним, через сказане вище. Однак додання в текст перекладу неіснуючих в оригіналі слів, та й ще не *курсивом*, ставить під сумнів істинність зробленого перекладу, його точність, його абсолютну адекватність оригіналу тексту. Адже написано: «Якщо хто додасть хто до цього...» (Одк.22:18). А оскільки сказано, що все Писання богонатхненне (2Тим.3:16), то ніхто не вправі нічого привносити у нього щось від себе та не повинен звертатися до Писання, щоб тлумачити його у своїх інтересах.

Дн.2:4 Синод.: «И исполнились все Духа Святого, и начали говорить на иных языках, как Дух давал им провещевать». **Огієн.:** «Усі ж вони сповнилися Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав». **УБТ.:** «Усі наповнилися Святим Духом і почали говорити іншими мовами, - так, як Дух велів їм говорити». **В.Є.:** «І сповнилися всі Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як Дух давав

їм проголошувати». **В.Є.:** «И исполнились все Духом Святым, и начали говорить иными языками, как Дух давал им провозглашать».

Теолог. Інший — Спільнослов'янське слово, що має індоевропейську природу (у німецькому знаходимо ein, у грецькому oinos, в англійському one). Первісне значення — один, потім переосмислювалося в родинні слова: чернець, іноходець, інакше ...

Мова йде про те, що після зішестя Духа Святого на учнів Ісуса Христа, вони, сповнившись Духом Святим, почали говорити іншими мовами. Грецьке слово «ἕτερος» у даному вірші перекладено як: інший, відмінний від іншого, іншого роду. Тобто мова не від ментальності, не від розуму, а від Духа, як і написано, саме «як Дух давав їм проголошувати». В 1Кор. в 14-му розділі, де апостол Павло пише про пророцтво та інші мови, він також використовує грецьке слово «ἕτερος». Зокрема в 1Кор. 14:21 апостол Павло пише: «У Законі написано: «Іншими мовами та іншими устами говоритиму цьому народу, але й тоді Мене не послухають».

Разом з тим, у синодальній Біблії в 1Кор.14:2, 4, 6, 13, 14, 19, 23, 27 при перекладі було привнесено слово «незнайомий», що було написане *курсивом* про говоріння «незнайомою» мовою, якого немає в оригіналі грецького тексту, і яке ніколи й ніде не використовувалося в Новому Завіті.

Тому у вищевказаних віршах 14-го розділу доречно й обґрунтовано можна говорити про інші мови, оскільки сам апостол Павло також використовує саме грецьке слово «ἕτερος», говорячи про інші мови в 21-му вірші.

Варто також пам'ятати, що коли писалось дане послання, зовсім не було ні поділів на розділи, ні на вірші, а з вищенаведеного контексту випливає, що й у 1Кор. 14:23 апостол Павло пише: «Тому якщо вся церква зійдеться разом, і всі говоритимуть іншими мовами, і ввійдуть необізнані або невіруючі, то чи не скажуть, що ви безумствуєте?»

Крім того, варто відрізнити грецьке слово «ἕτερος» (інший) від близького за значенням грецького слова «ἄλλος», що перекладається як: інший, не схожий, видозмінений, наступний за першим, другий, третій, не той і не цей, не такий, відмінний від даного, не той, котрий мався на увазі до цього.

Апостол Павло в 14-му розділі 1Кор. використовує слово «ἄλλος» (інший) лише тричі: 14:19, 29, 30. Наприклад, «але в церкві волію п'ять слів промовити своїм розумом, щоб і інших наставити, ніж незліченну безліч слів *іншою* мовою. (14:19). «І пророки нехай говорять двоє чи троє, а інші нехай розмірковують» (14:29). «Якщо ж іншому, що сидить, буде одкровення, то перший нехай помовчить» (14:30). І ще, в Євангелії від Марка 12:31 написано: «І друга, подібна до неї: "Возлюби ближнього свого, як самого себе". Більшої, ніж оці, іншої (ἄλλος) заповіді немає».

Пояснення до уточненого перекладу грецького слова «μαίνομαι» — «безумствувати» в 1Кор.14:23, див. нижче в поясненні до цього вірша.

Дн.2:17 Синод.: «И будет в последние дни, говорит Бог, излию от Духа Моего на всякую плоть, и будут пророчествовать сыны ваши и дочери ваши; и юноши ваши будут видеть видения, и старцы ваши сновидениями вразумляемы будут». **Огієн.:** «І буде останніми днями, говорить Господь: Я виллю від Духа Свого на всяке тіло, і будуть пророкувати сини ваші та ваші доньки, юнаки ж ваші бачити будуть видіння, а старим вашим сні будуть снитися». **УБТ.:** «І буде в останніх днях, каже Бог, проллю свій Дух на всяке тіло, і пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, і ваша молодь видіння побачить, і ваші старці сні побачать». **В.Є.:** «“І буде останніми днями, — говорить Бог, — виллю від Духа Мого на всяку плоть; і будуть пророкувати сини ваші й дочки ваші; і юнаки ваші будуть бачити видіння, і старійшинам вашим сновидіння снитимуться». **В.Є.:** «“И будет в последние дни, — говорит Бог, — изолью от Духа Моего на всякую плоть; и будут пророчествовать сыновья ваши и дочери ваши; и юноши ваши будут видеть видения, и старейшинам вашим сновидения будут сниться».

Писання не говорить про «напоумлення» старців. Старість звичайно мудра. А грецьке слово «ἐνυπνία/ζομαι» дослівно перекладається, як марити уві сні, мати сновидіння, бачити сни, але воно ніколи не перекладалося як: «бути напоумляємим» (рос. «быть вразумляемым»). Крім того, у цьому вірші мова йде не про старців, а про старійшин або пресвітерів, тому що грецьке слово «πρεσβυ/τερος» перекладається саме цим значенням. Слово «старець» – означало поважне відношення до старійшин, а не просто до людей похилого віку.

Дн.2:46 Синод.: «И каждый день единодушно пребывали в храме и, преломляя по домам хлеб, принимали пищу в веселии и простоте сердца». **Огієн.:** «І кожного дня перебували вони однодушно у храмі, і, ломлячи хліб по домах, поживу приймали із радістю та в сердечній простоті». **УБТ:** «Щодня пильно й однодушно йшли до церкви і, ламаючи по хатах хліб, приймали в радості й простоті серця їжу». **В.Є.:** «І кожного дня з незмінною однодушністю перебували у храмі і, переломлюючи по домах хліб, приймали їжу в радості й простоті серця». **В.Є.:** «И каждый день с неизменным единодушием пребывали в храме и, преломляя по домам хлеб, принимали пищу в радости и простоте сердца».

Перек.: На прикладі віршів Дн.2:46-47 можна бачити, як при перекладі було зроблене (видимо не за недбалістю), перекручення оригіналу тексту Писання. Так, в оригіналі тексту Дн.2:46 написано, що віруючі «щодня з незмінною однодушністю перебували у храмі». Грецьке слово «προσκαρτερω» – перебувати (з ким-небудь, у чому-небудь), не відходити, прив'язуватися; бути постійним, бути постійно зайнятим (чимось), бути посвяченим (чому-небудь); а грецьке «εν» (ен) перекладається як прийменник зі значенням місцезнаходження у просторі або у часі: в, у, на, по, посеред, між. цей прийменник «εν» (ен) ніколи не перекладався як «до»! Крім того, грецьке слово «ιερω» перекладається як: храм, святилище. Таким чином, перекладати грецьке словосполучення «προσκαρτερω εν ιερω» перебувати у храмі як «йти до церкви» (переклад УБТ), значить свідомо представляти храм (будинок, споруду) як церкву, тоді як грецьке слово «ἐκκλησία» (еккlesia) – це зовсім не споруда, не будинок і не храм, а збори людей, об'єднаних спільними інтересами; збори, наприклад, християн, які в теперішній час називають «церквою». Ось чому, при «редагуванні» грецьких манускриптів у 26-й редакції Нестле Аланда у наступному вірші (Дн.2:47) зовсім зникло слово «ἐκκλησία» (еккlesia), яке, однак, є в грецькому манускрипті Текстус Рецептус, а вірш Дн.2:47 представлений наступним чином: «...Господь же додавав щодня тих, що спасалися». Безперечно виникає питання: куди або до чого Господь «додавав щодня тих, що спасалися»?

Дн.3:13 Синод.: «Бог Авраама и Исаака и Иакова, Бог отцов наших, прославил Сына Своего Иисуса, Которого вы предали и от Которого отреклись перед лицом Пилата, когда он полагал освободить Его». **Огієн.** «Бог Авраамів, та Ісаків, та Яковів, Бог наших батьків, Сина Свого прославив, Ісуса, Якого ви видали, і відцуралися перед Пилатом, як він присудив був пустити Його». **УБТ:** «Бог Авраама, і Бог Ісаака, і Бог Якова, Бог наших батьків, прославив свого служу Ісуса, якого ви видали і відцуралися перед Пилатом, що присудив був його відпустити». **В.Є.:** «Бог Авраама, і Ісаака, і Якова, Бог батьків наших прославив Сина Свого Ісуса, Якого ви видали і від Якого відреклися перед лицем Пилата, який намагався відпустити Його». **В.Є.:** «Бог Авраама, и Исаака, и Иакова, Бог отцов наших прославил Сына Своего Иисуса, Которого вы предали и от Которого отреклись пред лицом Пилата, намеревавшегося отпустить Его».

Перекладом УБТ здійснюється заміна Божественного походження Сина Божого Ісуса Христа на звичайного слугу. Тоді як саме Святе Письмо вчить, що «раб не перебуває в домі повік; син перебуває повік» (Ін. 8:35). Підміна слова «Сина» на

«слугу» суперечить Духу Писання й ученню Ісуса Христа. В сучасному українському правопису прізвище «Пілат» пишеться через «і», а не через «и», як це зазначено в перекладі УБТ.

Дн.3:26 Синод.: «Бог, воскресив [Сына](#) Своего Иисуса, к вам первым послал Его благословить вас, отвращая каждого от злых дел ваших». **Огієн.** «Воскресивши Своего [Отрока](#), Бог послал Його перше до вас, щоб вас поблагословити, щоб кожен із вас відвернувся від злих своїх учинків!» **УБТ:** «Воскресивши [Слугу](#) свого, Бог послав його, який благословить вас, насамперед до вас, щоб відвернувся кожен від злоби вашої». **В.Є.:** «Бог, воскресивши [Сина](#) Своего Ісуса, до вас перших послав Його благословити вас, відвертаючи кожного від злих діл ваших». **В.Є.:** «Бог, воскресив [Сына](#) Своего Иисуса, к вам первым послал Его благословить вас, отвращая каждого от злых дел ваших».

Писання говорить про воскресіння [Сина](#) Божого Ісуса Христа. «А Сам Ісус, починаючи служіння, був років тридцяти, будучи, як вважали, сином Йосипа, Іллі,...» (Лк. 3:23). Який же це [Отрок](#), коли Йому вже було за тридцять, коли Бог воскресив Його з мертвих? Крім того, мова йде про воскресіння не «[Слуги](#)», як це говорить переклад УБТ (чим здійснюється підміна понять), а про воскресіння [Сина](#).

Дн.10:43 Синод.: «О Нем все пророки свидетельствуют, что всякий верующий в Него получит [прощение грехов именем](#) Его». **Огієн.** «Усі пророки свідкують про Нього, що кожен, хто вірує в Нього, одержить [прощення гріхів Його Іменням](#)» **УБТ:** «». **В.Є.:** «Про Нього всі пророки свідчать, що всякий віруючий у Нього одержить прощення гріхів [завдяки імені](#) Його». **В.Є.:** «О Нём все пророки свидетельствуют, что всякий верующий в Него получит прощение грехов [благодаря имени](#) Его».

В даному вірші грецький текст має прийменник «[δίᾱ](#)», що вказує на образ або засіб дії: через, [завдяки](#), за допомогою, по, за, від і т. ін. Виключення даного прийменника під час перекладу спрощує змістовну повноту оригіналу послання Автора.

Дн.14:13 Синод.: «Жрец же идола Зевса, находившегося перед их городом, приведя к воротам [волов](#) и принеся венки, хотел вместе с народом совершить жертвоприношение». **Огієн.:** «А жрец Зевса, що святина його перед містом була, припровадив [бики](#) та вінки до воріт, та й з народом приносити жертву хотів». **УБТ.:** «Жрец Зевса, що перебував перед містом, привів до брами [бичків](#), та вінки, хотів разом з юрбою приносити жертву». **В.Є.:** «А жрец Зевса, що знаходився перед їхнім містом, доставивши до воріт [тельців](#) і вінки, хотів разом із народом принести жертву». **В.Є.:** «А жрец Зевса, находившегося перед их городом, доставив к воротам [тельцов](#) и венки, хотел совместно с народом принести жертву».

Грецьке слово «[ταῦρος](#)» – телець, бик. Телець, як жертвна тварина. [Віл](#) – кастований бик, якого використовують як тяглову силу. Яку-небудь тварину, що мала якусь ваду, в жертву Богові не приносили! Фарисеї були ревнителі Закону, і сама думка, що вони могли приносити в жертву волів, є блюзнірством. Тому використання при перекладі слова "віл" у цьому вірші є необґрунтованим.

Дн.15:34 Синод.: «Но Силе рассудилось остаться там. (А Иуда возвратился в Иерусалим)». **Огієн.:** «Але Сила схотів лишитися там, а Юда вернувся до Єрусалиму». **УБТ:** «[вірш відсутній](#)». **В.Є.:** «Сила ж вирішив залишитися там». **В.Є.:** «Сила же решил там остаться».

У перекладі УБТ вірш 34 зовсім вилучений, тоді як нумерація віршів цього розділу залишалася незмінною: після 33 вірша одразу йде 35. Про рішення Сили залишитися там, у перекладі УБТ зовсім нічого не сказано.

Дн.15:39 Синод.: «Отсюда произошло [огорчение](#), так что они разлучились друг с другом; и Варнава, взяв Марка, отплыл в Кипр». **Огієн.:** «І повстала [незгода](#), і

розлучились вони між собою. Тож Варнава взяв Марка, і поплинув до Кіпру». **УБТ.**: «І постала незгода так, що розлучилися вони між собою. Варнава, взявши Марка, відплив до Кіпру». **В.Є.**: «Тому відбувся розлад, так що вони розійшлися один з одним; і Варнава, взявши Марка, відплив на Кіпр». **В.Є.**: «Поэтому произошёл раздор, так что они разошлись друг с другом; и Варнава, взяв Марка, отплыл на Кипр».

Грецьке слово «παροξυσμός» – розбрат, розлад, гостра розбіжність, незгода; розбіжність у думках. Вони не просто «засмутилися» та й «розлучилися» один з одним, як це сказано в **Синод.** перекладі, вони мали серйозну розбіжність у поглядах на певні питання, у зв'язку з чим і розійшлися один з одним.

Дн.18:27 Синод.: «А когда он вознамерился идти в Ахаию, то братия послали к [тамошним] ученикам, располагая их принять его; и он, прибыв туда, много содействовал уверовавшим благодатью». **Огієн.**: «А коли він схотів перейти до Ахаї, брати написали до учнів, нагадуючи, щоб його прийняли. А прибувши, помагав він багато тим, хто ввірував благодаттю». **УБТ.**: «А коли він хотів піти до Ахаї, заохотивши, брати написали учням, щоб прийняли його, а він, прийшовши, дуже допоміг тим, що повірили через ласку». **В.Є.**: «А коли він захотів іти в Ахаю, то, заохочуючи це, браття написали тамтешнім учням, щоб прийняли його. І прийшовши, багато сприяв тим, хто увірував завдяки благодаті». **В.Є.**: «А когда он захотел идти в Ахайю, то, поощряя это, братья написали тамошним ученикам, чтобы приняли его. И придя, много содействовал тем, кто уверовал посредством благодати».

В оригіналі тексту перед словом «благодать» є грецький прийменник «δια» (через, крізь, протягом, за допомогою; заради, через, внаслідок, по причині, завдяки; в, серед, поміж), який вказує на пріоритети дії благодаті через апостолів. Синодальний переклад і переклад Огієнко порушують цей комунікативний акцент автора послання, і сам синтаксис всього речення оригіналу тексту. Послання підкреслює, що люди увірували саме завдяки благодаті, через благодать, за допомогою благодаті. Але оскільки в оригіналі тексту слово «благодать» має родовий відмінок, то йому більш відповідає слово «завдяки», яке яскравіше відображає зміст вірша про дію самою благодаті.

Дн.20:22-23 Синод.: «И вот, ныне я, по влечению Духа, иду в Иерусалим, не зная, что там встретится со мною; только Дух Святой по всем городам свидетельствует, говоря, что узы и скорби ждут меня». **Огієн.**: «І ось тепер, побуджений Духом, подаюся я в Єрусалим, не відаючи, що там трапитися має мені, тільки Дух Святий в кожному місті засвідчує, кажучи, що кайдани та муки чекають мене...». **УБТ.**: «І ось тепер я, зв'язаний Духом, іду до Єрусалима, не знаючи, що там має мені трапитися; проте Святий Дух по містах свідчить мені, кажучи, що мене очікують кайдани та муки». **В.Є.**: «І ось нині, побуджуваний духом, я відправляюся в Єрусалим, не знаючи, що там станеться зі мною. Хіба що Дух Святий по всіх містах свідчить, говорячи, що чекають мене кайдани й скорботи». **В.Є.**: «И вот ныне, побуждаемый духом, я отправляюсь в Иерусалим, не зная, что там случится со мной. Разве что Дух Святой по всем городам свидетельствует, говоря, что ждут меня узы и скорби».

В оригіналі тексту грецьке слово «дух» написано з маленької (прописної) літери. На підтвердження того, що в цьому вірші мова йде про дух людський, про дух Павла, а не про Дух Святий, бо в наступному вірші автор послання Лука підкреслює і говорить, що Дух Святий по всіх містах свідчить... (Розподіл же оповідань на розділи й вірші був уведений значно пізніше). Інші авторитетні джерела (Наприклад, доктора Спираса Зодіатеса із Греції в його фундаментальній праці «Word Study Bible», а також в NKJV, або в NAS) це слово також перекладене як дух (людський) і воно пишеться маленької (прописної) літери.

Дух Святий не може Сам Собі суперечити: якби в Дн. 20:22 Павло йшов в Єрусалим «за побудженням Духа», то навіщо тоді «учні за одкровенням Духа говорили Павлу не ходити в Єрусалим» (Дн.21:4)?

Аналіз контексту розділів 19-22 Діянь апостолів говорить про те, що це не був Божий план, щоб Павло йшов в Єрусалим. І як наслідок, у Діяннях 22:17-18 написано: «Сталося ж мені повернутися в Єрусалим, і під час моєї молитви у храмі я прийшов у забуття і побачив Його, Який говорив мені: “Поспіши і вийди швидше з Єрусалима, бо не приймуть твого свідчення про Мене!”». Однак Павло не зробив те, наказав йому Господь: «Поспіши і вийди швидше з Єрусалима». Він не вийшов із Єрусалима, як наказував йому Господь, був заарештований і переданий у руки римлян. Апостол Павло був покликаний щоб благовістити язичникам, збирався йти в Іспанію, і міг би ще написати багато послань... На жаль, світ все ж таки передчасно втратив в особі Павла – апостола, проповідника, великого служителя Божого в наслідок його страти в Римі.

Дн.26:18 Синод.: «открыть глаза им, чтобы они обратились от тьмы к свету и от власти сатаны к Богу, и верою в Меня получили прощение грехов и жребий с освященными». **Огієн.:** «відкрити їм очі, щоб вони навернулись від темряви в світло та від сатаниної влади до Бога, щоб вірою в Мене отримати їм дарування гріхів і долю з освяченими». **УБТ.:** «щоб відкрити їм очі, аби повернулись від темряви до світла, і від влади сатани до Бога, щоб одержали вони відпущення гріхів і насліддя між освяченими вірою в мене». **В.Є.:** «відкрити їхні очі, щоб навернулись від темряви до світла і від влади сатани до Бога, щоб одержали вони прощення гріхів і долю між освяченими вірою в Мене». **В.Є.:** «открыть их глаза, чтобы обратились от тьмы к свету и от власти сатаны к Богу, чтобы получили они прощение грехов и долю между освящёнными верой в Меня».

Стиліст. Апостол Павло підкреслює важливість слів Господа Ісуса про віру в Нього, у зв'язку з чим Лука спеціально поміщає слова «вірою в Мене», на які падають наголос, увесь акцент проголошення наприкінці речення, як підсумок висловленої думки. Штучне перенесення слів «вірою в Мене» в середину речення, всупереч порядку слів оригіналу, знижує фокус із віри в Господа, переносячи його на «долю з освяченими».

Крім того, слово «сатана» в першоджерелі є іменником родового відмінку, а не прикметником.

Як.1:2 Синод.: «С великою радостью принимайте, братия мои, когда впадаете в различные искушения». **Огієн.:** «Майте, брати мої, повну радість, коли впадаєте в усілякі випробовування». **УБТ.:** «Брати мої, майте повну радість, коли впадаєте в різні спокуси». «С великою радостью принимайте, братия мои, когда впадаете в различные искушения». **В.Є.:** «За велику радість вважайте, браття мої, коли зазнаєте різних спокус». **В.Є.:** «Великой радостью считайте, братья мои, когда подвергаетесь различным искушениям».

Грецьке слово "περιπίπτω" – попадати в середину чого-небудь.; піддаватися (небезпеці, спокусі). Крім того, грецьке слово «ὑπόστασις» перекладається як: думати, вважати, почитати; передувати, і ніколи не перекладалося як «приймати».

Як.1:21 Синод.: «Посему, отложив всякую нечистоту и остаток злобы, в кротости примите насаждаемое слово, могущее спасти ваши души» **Огієн.:** «Тому то відкиньте всіляку нечисть та залишок злоби, і прийміть із лагідністю всіяне слово, що може спасти ваші душі». **УБТ.:** «Тому, відклавши всяку нечисть і надмір злоби, лагідно прийміть посіяне слово, що може спасти ваші душі». **В.Є.:** «Поэтому, оставив всякую нечистоту и остаток злобы, в кротости примите насаждённое слово, способное спасти души ваши». **В.Є.:** «Тому, відкинувши всяку нечистоту і залишок злоби, у лагідності прийміть насажене слово, що може спасти душі ваші». **В.Є.:** «Поэтому, оставив

всякую нечистоту и остаток злобы, в кротости примите насаждённое слово, которое может спасти души ваши».

У Писанні вжите грецьке слово «*ἀποτί/Θημι*» – знімати, класти у бік, [залишати](#) – не торкатися, не тривожити, не брати, покидати, усувати; складати як зброю. Семантика слів «відкладати» – призначати здійснення, проведення чого-небудь на інший час; класти кудись що-небудь на певний час, із певною метою; і «залишати» – якусь роботу, діяльність тощо – говорить про те, що ми повинні [залишити](#) назавжди усяку злобу, і всіяку оману й лицемірство, і заздрість та всі обмови, а не зробити це в якийсь інший час, тимчасово відклавши це на невизначений строк.

Зі змісту перекладів УБТ, Синод. виходить, що ми не залишаємо назавжди всяку нечистоту й залишок злоби, а лише відкладаємо їх на якийсь певний час. Таке розуміння вірша лише суперечить змісту того, що писав апостол Яків.

Як.2:7 Синод.: «Не они ли бесславят доброе имя, которым [вы называетесь?](#)» **Огієн.:** «Хіба не вони зневажають те добре ім'я, що [ви ним називаєтесь?](#)». **УБТ.:** «Хіба не вони ганьблять добре ім'я, яким вас названо?». **В.Є.:** «Хіба не вони лихословлять добре ім'я, яким [вас називають?](#)». **В.Є.:** «Разве не они злословят доброе имя, которым [вас называют?](#)».

В оригіналі цього вірша грецьке слово "*υμᾶς*" – вас (*множина знахідного відмінку від грецького займенника "συ"*). Одна справа, коли хтось називає, інша справа, коли хтось сам себе називає, тобто «ви називаєтесь».

Як.2:9 Синод.: «Но если поступаете с лицепритием, то грех делаете, и перед законом оказываетесь преступниками». **Огієн.:** «Коли ж [дивитесь на обличчя](#), то чините гріх, бо Закон удоводнює, що ви винуватці». **УБТ.:** «[Коли ж дивитесь на обличчя, то чините гріх](#); закон засуджує вас як винуватців». **В.Є.:** «але коли [дієти з упередженням](#), то гріх чините, звинувачені Законом, немов злочинці». **В.Є.:** «но если лицепритствуете, то совершаете грех, обличаемые Законом, словно преступники».

Переклад. В перекладі УБТ сказано, що «[дивитися на обличчя](#)» – це гріх (!) Але не сказано чому? Тоді як оригінал грецького тексту говорить не про "обличчя", а про [упереджені дії](#) стосовно іншої особи. Такий переклад УБТ суттєво перекручує зміст оригіналу тексту цього вірша послання апостола Якова.

Як.2:21 Синод.: «Не делами ли [оправдался](#) Авраам, отец наш, возложив на жертвенник Исаака, сына своего?» **Огієн.:** «Авраам, отець наш, чи він не з діл [виправданий](#) був, як поклав був на жертівника свого сина Ісаака?». **УБТ.:** «Наш батько Авраам хіба не з діл [виправдався](#), принісши свого сина Ісаака на жертівника?». **В.Є.:** «Авраам, батько наш, чи не за ділами [визнаний праведним](#), поклавши Ісаака, сина свого, на жертвенник?». **В.Є.:** «Авраам, отец наш, не по делам ли [признан праведным](#), возложив Исаака, сына своего, на жертвенник?».

Грецьке слово "*δικαίω*" – виправдовувати; визнавати, вважати, об'являти, проголошувати праведним. Авраам не сам виправдався, він був визнаний праведним Богом! Можна робити праведні діла, справи, але тільки Сам Бог може визнати людину (кого-небудь) праведним і Сам Бог назвав Авраама Своїм другом. Адже не сам Авраам назвався другом Бога, а він був названий Богом Своїм другом.

Як.2:25 Синод.: «Подобно и Раав блудница не делами ли [оправдалась](#), приняв [соглядатаев и отпустив](#) их другим путем?» **Огієн.:** «Чи так само і блудниця Рахав не з діл виправдалась, коли прийняла посланців, і дорогою іншою випустила?». **УБТ.:** «Так само й блудниця Рахав хіба не [з діл виправдалася](#), прийнявши [розвідників](#) і [вивівши](#) іншою дорогою?». **В.Є.:** «Подібно ж і Раав, блудниця, чи не за ділами визнана праведною, коли прийняла посланців і випустила їх іншою дорогою?». **В.Є.:** «Подобно же и Раав, блудница, не по делам ли [признана праведной](#), когда приняла [посланников и выпустила](#) их другим путём?».

Грецьке слово «*ἄγγελος*» – вісник, посол, посланець, ангел (посланець Бога). Варто відрізнати від грецького «*κατάσκοπος*» – спостерігач, споглядач; розвідник, шпигун, яке використано в посланні до євреїв 11:31.

Крім того, Раав блудниця не сама себе визнала праведною, а була визнана праведною Самим Богом. Можна робити праведні діла, але Бог визнає людину праведною.

Як. 3:13 Синод.: «Мудр ли и разумен кто из вас, докажи это на самом деле добрым поведением с мудрою кротостью». **Огієн.:** «Хто мудрий і розумний між вами? Нехай він покаже діла свої в лагідній мудрості добрим поведженням!». **УБТ.:** «Хто премудрий і досвідчений між вами? Хай покаже свої діла в лагідній мудрості доброго життя». **В.Є.:** «Чи мудрий і розумний хто із вас? Нехай покаже, крім доброго поведження, в лагідній мудрості свої діла». **В.Є.:** «Мудр и разумен ли кто из вас? Пусть покажет, помимо хорошего поведения, в кроткой мудрости свои дела».

Перек. Яків пише, щоб показали свої діла крім доброго поведження, а не доводити добрим поведженням свою мудрість і розумність. Зміст оригіналу цього вірша трохи інший.

Як.4:4 Синод.: «Прелюбодеи и прелюбодейцы! не знаете ли, что дружба с миром есть вражда против Бога? Итак, кто хочет быть другом миру, тот становится врагом Богу». **Огієн.:** «Перелюбники та перелюбниці, чи ж ви не знаєте, що дружба зо світом то ворожнеча супроти Бога? Бо хто хоче бути світові приятелем, той ворогом Божим стається». **УБТ.:** «[Перелюбники і] перелюбниці, чи ви не знаєте, що любов світу – це ворожнеча проти Бога? Бо хто хоче бути другом світу, стає ворогом Божим». **В.Є.:** «Перелюбники й перелюбниці, хіба не знаєте, що любов до світу є ворожнеча проти Бога? Отже, якщо хто захотів бути люблячим цей світ, той стає тим, хто ненавидить Бога». **В.Є.:** «Прелюбодеи и прелюбодейки, разве не знаете, что любовь к миру есть вражда против Бога? Итак, если кто захотел быть любящим этот мир, тот становится ненавидящим Бога».

У оригіналі слово "Бог" у другій частині цього вірша має родовий відмінок, тобто Бога, а не Богу. Зміст цього вірша говорить про любов до цього світу, а не про дружбу зі світом. Любов і дружба мають різну семантику слів. Любов (φίλη/α) – це глибока сердечна прихильність, підвищений внутрішній потяг до чого-небудь або кого-небудь, сильне, нестримне прагнення до чого-небудь. Тоді як дружба – це відносини, побудовані на взаємній прив'язаності, спільності інтересів, поглядів, де синоніми цього слова є: братство, братерство, товаришування, товариство, приятелювання, приязнь і т. ін. Крім того, слова: «ворог» і «той, хто ненавидить» – це не тільки різні частини мови (іменник і прикметник), але вони також мають ще й різну семантику слів. У оригіналі грецьке слово «*ἐχθρος*» (той, хто ненавидить, ворогуючий) є прикметником, а не іменником «ворог». Ненавидіти Бога і бути Йому ворогом мають відмінність як за семантикою слів, так і за змістом самого вірша.

Як.4:5 Синод.: «Или вы думаете, что напрасно говорит Писание: "до ревности любит дух, живущий в нас"?». **Огієн.:** «Чи ви думаєте, що Писання даремно каже: Прагне до заздрощів той дух, що оселився в нас»?». **УБТ.:** «Чи ви думаєте, що Писання даремно каже: Прагне до заздрощів той дух, що оселився в нас». **В.Є.:** «Чи ви думаєте, що даремно говорить Писання: «До ревності прагне Дух, Який оселився в нас»?». **В.Є.:** «Или вы думаете, что напрасно говорит Писание: «До ревности жаждет Дух, Который поселился в нас»?».

Переклад.

Вірш 4:5, як пише Баркли, представляє особливі труднощі. По-перше, він наведений як цитата із Священного Писання, але в Писанні немає такого уривка, з яким би ми могли його ототожнити. Можна припустити, що Яків або цитував з якоїсь нині загубленої книги, яку він вважав частиною Священного Писання, або ж він звів у

одне речення неминучий зміст Старого Завіту, не маючи намір цитувати конкретне місце.

По-друге, труднощі представляє й сам переклад: цитату можна перекласти подвійно, зміст же обох варіантів у великому ступені однаковий. Він (тобто Бог) ревно жадає відданості духа, який Він сотворив, щоб він перебував у нас або Дух, Який Бог послав і *Який оселився в нас*, щоб Він перебував у нас, ревно жадає повної відданості в наших серцях.

Оскільки грецьке слово «πνευ_μα» має в оригіналі знахідний відмінок, тобто "дух", а не родовий відмінок – "духа", тоді другий варіант перекладу (Духа) більш близький до змісту оригіналу тексту Писання.

Якби Бог один раз вдихнув у нас дух, і який, як сказано в цьому вірші, «поселився» у нас від самого початку, тоді не було б необхідності поселятися в нас Духу Святому. Бог Ревнитель, (Бог є Дух) – Дух Святий жадає нас. У цьому вірші написано, що Дух не просто є в нас, як це написано в перекладі Давида Стерна, а Дух вселився, поселився (де оригінал говорить про дієслово минулого часу, а не теперішнього!).

Не дарма Писання говорить: «Ви ж – не по плоті, а по Духу, якщо тільки Дух Божий живе у вас. Якщо ж хто Духа Христова не має, – той не Його» (Рим.8:9). І ще: «Бо всі, водимі Духом Божим, є сини Божі» (Рим. 8:14). «Бо ви прийняли не духа рабства знову до страху, але прийняли Духа усиновлення, Яким волаємо: «Авва, Отче!» (Рим.8:15).

Якби дух, який ми мали від початку, міг би забезпечити нас силою (Дн.1:8), то навіщо було Богові посилати Духа Святого? Зробив би Бог всю необхідну роботу в нас і через нас, через того духа, який був спочатку в нас (при нашому фізичному народженні)? Але тому що Бог пізніше (Дн.2:1-4) все-таки послав Духа Святого, то не дарма Він оселився в нас. Апостол Павло в посланні до Тита пише: «Не із діл в праведності, які ми вчинили, але зі Своєї милості Він спас нас – через купіль відродження і оновлення Духом Святим, Якого Він щедро вилив на нас через Ісуса Христа, Спасителя нашого» (Тит. 3:5-6).

Переклад Давида Стерна (Єврейський Новий Завіт) говорить: «Чи ви думаєте, що дарма сказано в Танахе про те, що усередині нас є дух, схильний до заздрості?»

По-перше, грецьке слово «κατοικε/ω» (населяти, жити, оселятися, поселятися, вселятися) в оригіналі має форму «аорист активної застави», що виражає досконалу або завершену дію і відповідає українському минулому часу доконаного виду. Тобто, дух не просто «є» у нас, а вселився в нас!

По-друге, грецьке слово "φθο/νος" перекладається не тільки як "заздрість", а також як: "недоброзичливість", "злобливість", "ненависть", "ревність". Якщо ж дух, який вселився в нас, схильний до заздрості, недоброзичливості, злобливості, ненависті, то це зовсім не Дух Святий, оскільки Дух Святий не має таких характеристик, як "заздрість", "ненависть", "недоброзичливість", "злобливість". Писання говорить: «Усякий, хто ненавидить брата свого, є людиновбивця; а ви знаєте, що жоден людиновбивця не має життя вічного, що в ньому перебуває» (1Ін.3:15). Бог не створив нас такими, що ненавидять або людиновбивцями. Це не є характеристики Сина Людського. Тому за змістовним значенням більш адекватним відображенням грецького "φθο/νος" у даному випадку цього вірша є слово "ревність". Синонімом цьому слову є грецьке "ζη_λος": «І згадали учні Його, що написано: «Ревність по дому Твоєму з'їдає Мене» (Ін.2:17). Крім того, слово «заздрість», як пише В. І. Даль – це властивість того, хто заздрить; досада про чуже добро або благо; небажання добра іншому, а лише одному собі. Є чудове прислів'я: *Лихоманка та заздрість – Іродові сестри. Заздрістю нічого не зробиш. Злий плаче від заздрості, добрий – від радості*.

Автор цього послання (Яків) не вживає грецьке слово «є», а вживає грецьке слово «κατοικε/ω» – «вселятися», «оселятися», «поселятися», «жити», «мешкати». Якщо хтось хоче використати інше слово, замість слів «вселився» або «поселився», то нехай перетворить слова «жити» або «мешкати» у дієслово минулого часу, доконаного виду, яке відповідало б оригіналу грецького тексту. І що тоді вийде? Дух,

який жив у нас або мешкав у нас?! А зараз що, уже не живе?! Живе, тільки він називається духом людським.

Але для того й відзначив нас Бог печаттю (віруючих по Слову Його), послав і дав заставу Духа в серця наші (2Кор.1:22), щоб змінити наші гріховні натури, очистити й освятити наші серця, і приготувати до життя вічного; «що нині було сповіщено вам через тих, хто благовістив вам у Дусі Святому, посланому з неба,» (1Пет.1:12). «Але саме для цього сотворив нас Бог, Який і дав нам заставу Духа» (2Кор.5:5).

Якщо мова йде про «вселення» або «поселення» як про дієслово доконаного виду минулого часу (про що говорить оригінал вірша), то це більш правильний зміст, оскільки мова йде про вселення й поселення в нас Духа Святого, Духа Христового, Який не має таких характеристик, як заздрість. Тому що написано: «Якщо ж хто Духа Христового не має, – той не Його» (Рим. 8:9).

Крім того, в оригіналі тексту немає слова «схильний», що привносить ще більше труднощів у розумінні цього вірша.

Разом із тим, слово «ревнувати» також має значення: «намагатися всіма силами, із заподадливістю прагнути до чого-небудь». Наприклад: *Ревнуй знань. Ревнуй же дарувань більших. Ревнуй Небесного Царства*.

1Пет.1:17 Синод.: «И если вы называете Отцем Того, Который нелицеприятно судит каждого по делам, то со страхом проводите время странствования вашего». **Огієн.:** «І коли ви Отцем звете Того, Хто кожного, не зважаючи на особу, судить за вчинок, то в страху провадьте час вашого тимчасового замешкання». **УБТ.:** «І коли Батьком звете того, хто нелицемірно судить кожного за вчинок, у страху провадьте час вашого життя». **В.Є.:** «І якщо ви називаєте Отцем Того, Хто неупереджено судить кожного за ділами, то у благоговінні провадьте час вашого мандрування». **В.Є.:** «И если вы называете Отцом Того, Кто нелицеприятно судит каждого по делам, то в благоговении проводите время вашего странствования».

Грецьке слово «φοβος» – страх, острах, боязнь, жах, побоювання, благоговіння. Синонімічний ряд значення цього грецького слова досить великий. Однак це зовсім не виходить, що найперше значення цього слова «страх» відображає зміст того, що хотів передати нам автор послання апостол Петро. Хто-хто, а апостол Петро знав, що в любові немає страху. Тому що написано «У любові немає страху, але досконала любов виганяє страх геть, тому що у страху є мука, а той, хто боїться, недосконалий у любові» (1Ін.4:18). Тому ми повинні проводити час нашого мандрування не в страсі й жаху, а в богоговінні(!). Бо богоговіти значить жити Христом Ісусом; найвищою мірою поважати, почитати Бога, страшитися Його й покорятися Йому; упокорюватися перед Всевишнім, благоговіти перед Ним; виявляти безумовну повагу й покору Богові, визнавати й безмірно цінувати Його достоїнства (Дн. 8:2; 13:43; 22:12).

1Пет.1:22 Синод.: «Послушанием истине через Духа, очистив души ваши к нелицемерному братолюбию, постоянно любите друг друга от чистого сердца». **Огієн.:** «Послухом правді очистьте душі свої через Духа на нелицемірну братерську любов, і ревню від щирого серця любіть один одного». **УБТ.:** «Очистіть [духом] ваші душі послухом правді, на нелицемірне братерство, ревню й щиро-сердо любіть одне одного». **В.Є.:** «Очистивши ваші душі слухняністю істині через Духа до нелицемірного братолюбства, щиро любіть один одного від чистого серця». **В.Є.:** «Очистив ваши души послушанием истине через Духа к нелицемерному братолюбию, искренне любите друг друга от чистого сердца».

У посланні апостола Петра в цьому вірші говориться про спосіб очищення душі через Духа. Тоді як перекладом УБТ стверджується, що можливо очищення нашої душі й людським духом. Однак, неможливо очистити душу невідродженої людини духом людським, хоча саме це допускається змістом перекладу цього вірша УБТ. До того ж, слово «духом» в перекладі УБТ береться в дужки, тим

самим, ставлячи під сумнів читача, про обґрунтованість того, що це слово дійсно існує в грецьких манускриптах.

1Пет.2:1 Синод.: «Итак, отложив всякую злобу и всякое коварство, и лицемерие, и зависть, и всякое злословие». **Огієн.:** «Отож, відкладіть усяку злобу, і всякий підступ, і лицемірство, і заздрість, і всякі обмови». **УБТ.:** «Отож, відкладіть усяку злобу, і всіляку оману й лицемірство, і заздрість та всі обмови,». **В.Є.:** «Отже, залишивши всяку злобу, і всяку підступність, і лицемірство, і заздрість, і всіляке лихослів'я». **В.Є.:** «Итак, оставив всякую злобу, и всякое коварство, и лицемерие, и зависть, и любое злословие».

В Писанні употреблено греч. слово «α'ποτι/Θημι» – снимати, класти в сторону, оставлять – не трогать, не тревожить, не брати, покидати, устранять; слагати як оружие.

У Писанні вжите грецьке слово «α'ποτι/Θημι» – знімати, класти у бік, залишати – не торкатися, не тривожити, не брати, покидати, усувати; складати як зброю. Семантика слів «відкладати» – призначати здійснення, проведення чого-небудь на інший час; класти кудись що-небудь на певний час, із певною метою; і «залишати» – якусь роботу, діяльність тощо – говорить про те, що ми повинні залишити назавжди усяку злобу, і всіляку оману й лицемірство, і заздрість та всі обмови, а не зробити це в якийсь інший час, тимчасово відклавши це на невизначений строк.

Зі змісту перекладів УБТ, Синод. виходить, що ми не залишаємо назавжди всяку нечистоту й залишок злоби, а лише відкладаємо їх на якийсь певний час. Таке розуміння вірша лише суперечить змісту того, що писав апостол Яків.

Розм. Слово «отож» – розмовне.

1Пет.2:8 Синод.: «камень преткания и камень соблазна, о который они претыкаются, не покоряясь слову, на что они и оставлены». **Огієн.:** «і камінь спотикання, і скеля спокуси, і об нього вони спотикаються, не вірячи слову, на що й призначені були». **УБТ.:** «і каменем спотикання, і каменем спокуси. Вони спотикаються, не вірячи в слово; на це вони й призначені». **В.Є.:** «і «камінь спотикання, і скеля спокуси»; вони спотикаються, не підкоряючись Слову, на що й були визначені». **В.Є.:** «и «камень преткновения, и скала соблазна»; они претыкаются, не покоряясь Слову, на что и были предопределены».

Переклад. В оригіналі грецьке дієслово «α'πειθε/ω» (підкорятися, слухатися) має давальний відмінок. З давальним відмінком це слово перекладається як: підкорятися, слухатися, про що зауважує доктор Спірос. (Spiros page 208 – with the dat. of person or thing. The one being disobedient to the Son (John 2:36); to God (Rom11:30); to the truth (Rom.2:8); to the Word (1Pet.2:8; 3:1); to the Gospel (1Pet.4:17). У цьому вірші мова йдеться про послух не аби якому «слову», а «Слову», як Сину Божому, як і написано в Євангелії від Іоанна 3:36.

Також і в 1Пет.3:1 написано: «Також і дружини, коріться своїм чоловікам, щоб, якщо хто і не підкоряється Слову, поведінкою дружин, без слова, були придбані». Підкорятися Сину і підкорятися Слову – рівнозначно, оскільки Ісус і є це Слово: «Проте, що було від початку, що ми чули, що ми бачили власними очима, що ми споглядали й до чого доторкалися руки наші, – про Слово життя» (1Ін.1:1).

1Пет.2:9 Синод.: «Но вы – род избранный, царственное священство, народ святой, люди, взятые в удел, дабы возвещать совершенства Призвавшего вас из тьмы в чудный Свой свет». **Огієн.:** «Але ви вибраний рід, священство царське, народ святий, люди власности Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого». **УБТ.:** «А ви – рід вибраний, царське священство, святий народ, обраний народ, щоб звіщати чесноти того, хто вас покликав із темряви до дивовижного його світла». **В.Є.:** «Але ви – рід вибраний, царське священство, народ святий, люди надбання, щоб сповіщати чесноти Того, Хто покликав вас із пітьми у

Своє чудове світло». **В.Є.:** «Но вы – род избранный, царское священство, народ святой, люди достояния, чтобы возвещать совершенства Того, Кто призвал вас из тьмы в чудный Свой свет».

Царствене священство – величаवे, гордливе (говорить про якість). Царственный – сповнений гідності; величний; величавий, гордівливий, сповнений почуття гордості, гордовитий. Наприклад: *Уявіть – стоїть царствений, гордовитий лев. Стоїть – не підступишся...* (О. Ковінька). **Царське** священство – те, яке належить Царю (говорить о належності); Царський – належний Цареві. Наприклад: *Завжди терновий вінець буде кращий, ніж царська корона* (Леся Українка); *Слідом увійшов Каленик. Ніс обережно в обох руках царський портрет, трохи засиджений мухами* (М. Коцюбинський); *Коли поїзд порівнявся майже зі мною, якийсь чоловік випнувся трохи з юрби, і тут його, на царських очах, взяли в нагаї кінні поліцейські* (М. Стельмах). У контексті цього Послання в цьому вірші мова йде про належність Царю, а не про величність і гордовитість священства, що також підтверджується ще одним грецьким словом у цьому вірші: «περιποίησις» (надбання, власність) – те, що хто-небудь здобув, придбав, і що неподільно належить йому.

Грецьке **слово** «περιποίησις», що міститься перед словом «люди», перекладається як надбання, власність – дія за знач. **Надбати**; те, що хто-небудь здобув, придбав; про явище культури, науки і взагалі духовної сфери – те, що хто-небудь здобув, органічно засвоїв і що неподільно належить тільки йому. *Надбаннями хвалились, здобутими учора, та йди щодня вперед, не зупиняй ходи* (П. Усенко).

1Пет.4:15 Синод.: «Только бы не пострадал кто из вас, как убийца, или вор, или злодей, или как посягающий на чужое». **Огієн.:** «Ніхто з вас хай не страждає, як душогуб, або злодій, або злочинець, або ворохобник». **УБТ.:** «Ніхто з вас хай не постраждає як убивця, або як злодій, або як злочинець, або як той, що встрає в чужі справи». **В.Є.:** «Тільки нехай не постраждає хто з вас як убивця, або злодій, або лиходій, або як той, хто втручається в чужі справи». **В.Є.:** «Только пусть не пострадает кто из вас как убийца, или вор, или злодей, или как тот, кто вмешивается в чужие дела».

Грецьке слово «α'λλοτρίετι/σκολος» перекладається як: той, хто втручається в чужі справи, який зазіхає на чужу посаду.

Українське слово «ворохобник» *розм.* – «бунтівник», «бунтар» (той, хто підбурює до соціальної непокори, до бунту).

2Пет.2:13 Синод.: «Они получают возмездие за беззаконие, ибо они полагают удовольствие во вседневной роскоши; срамники и осквернители, они наслаждаются обманами своими, пиршествуя с вами». **Огієн.:** «і приймуть за плату за лихі вчинки. Вони повсякденну розпусту вважають за розкіш; самі бруд та неслава, вони насолоджуються своїми оманами, бенкетуючи з вами». **УБТ.:** «приймавши кару як відплату за несправедливість. Вони повсякденні розкоші вважають за щастя; брудні й мерзотні, що насолоджуються своїми оманами, бенкетуючи з вами». **В.Є.:** «одержуючи відплату за беззаконня, думаючи, що задоволення – у повсякденній розкоші; безсоромники й осквернителі, ніжачись у своїх спокусах, трапезують з вами». **В.Є.:** «одержуючи відплату за беззаконня, думаючи, що насолода – у повсякденній розкоші; безсоромники й осквернителі, упиваючись своїми спокусами, трапезують з вами». **В.Є.:** «получая возмездие за беззаконие, полагая, что наслаждение – во вседневной роскоши; распутники и осквернители, упиваясь своими обольщениями, трапезничают с вами».

Семант. Трапезувати – їсти, приймати їжу. Одна річ разом мати трапезу, але зовсім інше, коли разом бенкетують. Брати участь у бенкеті; гуляти. Наприклад: *Ось що, добрі люди: Я гуляю, бенкетую В неділю і в будень* (Т. Г. Шевченко); *Не можуть вони схопити автомати, щоб полоснути вогнем і залізом по вікнах, за якими бенкетує п'яна офіцерня* (В. Кучер); *До пізньої ночі бенкетує князь із*

дружиною (Р. Іваничук). Тоді як контекст Послання говорить про вечерю Господню, а не про бенкети або гуляння. Слово «пиршествовать» (рос.) звичайно застосовували до гурмана, який споживає вишукані й дорогі страви.

2Пет.2:18 Синод.: «Ибо, произнося надутое пустословие, они уловляют в плотские похоти и разврат тех, которые едва отстали от находящихся в заблуждении». **Огієн.:** «Бо, висловлюючи марне базікання, вони зваблюють пожадливістю тіла й розпустою тих, хто ледве втік від тих, хто живе в розпусті». **УБТ.:** «Бо висловлюючи марні нісенітниці, вони зваблюють нечистими тілесними хтивостями тих, хто ледве втік від блудників». **В.Є.:** «Бо пишномовно, марно говорячи, вони зваблюють у плотські бажання та розпусту тих, які воістину позбавилися від тих, що перебувають в омані». **В.Є.:** «Ибо велеречиво, попусту говоря, они увлекают в плотские желания и разврат тех, которые воистину избавились от пребывающих в заблуждении».

Якщо в перекладі УБТ використано словосполучення "нечисті тілесні хтивості". За логікою такого перекладу повинні бути й "чисті тілесні хтивості"? Тоді як хтивість це похоть (грубий потяг, підвищена статева чуттєвість, сластність, сексуалізм, сластолюбство *рідше*. Похоть чистою не буває. Є відомий вислів: *В любові все істинне, а похоть завжди бреше*.

Словосполучення "марні нісенітниці" – в оригіналі грецького тексту немає, тому що нісенітниця це: безглуздя (думки, висловлювання, слова і т. ін., позбавлені здорового глузду), нонсенс *книжн.*, дурість *розм.*, дурощі *мн.*, *розм.*, глупство *рідше*, абсурд *підсил.*, бредня [бридня] *підсил.*; абищо, ахінея *підсил. розм.*, дурниця *підсил. розм.*, дурниці *мн.*, *підсил. розм.*, ересь *підсил. розм.*, бозна-що *підсил. розм.*. Хіба безглуздя або дурість може бути не марною? Навпаки, завжди!

2Пет.3:14 Синод.: «Итак, возлюбленные, ожидая сего, потщитесь явиться пред Ним неоскверненными и непорочными в мире». **Огієн.:** «Тож, улюблені, чекаючи цього, попильнуйте, щоб ви знайшлися для Нього нескверні та чисті у мирі». **УБТ.:** «Тому, улюблені, очікуючи цього, постарайтесь, щоб він знайшов вас чистими й неоскверненими в мир». **В.Є.:** «Тому, улюблені, чекаючи цього, постарайтесь бути знайденими Ним непорочними й бездоганними в мирі». **В.Є.:** «Поэтому, возлюбленные, ожидая этого, постарайтесь быть найденными Им непорочными и безупречными в мире».

Грецьке слово «*spouda/zw*» – квапитися, спішити, поспішати; старатися, дбати, намагатися, силуватися, окладати зусиль.

Крім того, грецьке слово «*eu;ri/skw*» – перекладається як: знаходити, виявляти. У цьому вірші це слово є дієсловом пасивної форми, тобто бути *Кимось знайденим, виявленим*.

1Ін.4:9 Синод.: «Любовь Божия к нам открылась в том, что Бог послал в мир Единородного Сына Своего, чтобы мы получили жизнь через Него». **Огієн.:** «Любов Божя до нас з'явилася тим, що Бог Сина Свого Однородженого послав у світ, щоб ми через Нього жили». **УБТ.:** «Божя любов виявилась до нас тим, що Бог послав свого єдинородного Сина у світ, щоб ми через нього жили». **В.Є.:** «У тому Божя любов виявилася до нас, що Бог послав Сина Свого Єдинородного у світ, щоб ми могли жити через Нього». **В.Є.:** «В том Божья любовь проявилась к нам, что Бог послал Сына Своего Единородного в мир, чтобы мы могли жить через Него».

У цьому вірші грецьке слово «*ζα/ω*» (жити, оживати) – дієслово теперішнього часу, а не іменник «життя». При перекладі неможливо підміняти одну частину мови іншою.

1Ін.5:6 Синод.: «Сей есть Иисус Христос, пришедший водою и кровию и Духом, не водою только, но водою и кровию, и Дух свидетельствует о [Нем], потому что Дух есть истина». **Огієн.:** «То Той, що прийшов був водою та кров'ю, Ісус Христос. І не тільки водою, а водою та кров'ю. І Дух свідчить, бо Дух то правда». **УБТ.:** «Той, хто прийшов

водою та кров'ю, - це Ісус Христос. Не самою водою, але водою та кров'ю. І Дух є тим, що свідчить, бо Дух - то правда». **В.Є.:** «Це Той, Хто прийшов через воду і кров, – Ісус Христос; не тільки через воду, але через воду і кров; і Дух є Той, Хто свідчить, тому що Дух є істина». **В.Є.:** «Это Тот, Кто пришёл через воду и кровь, – Иисус Христос; не только через воду, но через воду и кровь; и Дух есть Тот, Кто свидетельствует, потому что Дух есть истина».

1Ін.5:7 Синод.: «Ибо три свидетельствуют на небе: Отец, Слово и Святой Дух; и Сии три суть едино». **Огісн.:** «Бо трое свідкують на небі: Отець, Слово й Святий Дух, і ці Троє Одно». **УБТ:** «Бо тих, що свідчать, трое». **В.Є.:** «Бо трое свідчать на небі: Отець, Слово і Святий Дух; і Ці трое є Одне». **В.Є.:** «Ибо трое свидетельствуют на небе: Отец, Слово и Святой Дух; и Эти трое есть Одно».

В перекладі УБТ відсутня важлива вказівка про тих, хто саме свідчить на небі: Отець, Слово і Святий Дух. Переклад УБТ у цьому вірші говорить лише про кількість тих, хто свідчить, без вказівки де саме, називаючи їх у наступному восьмому вірші: «Дух, вода і кров». Істинне свідчення Святого Письма про триєдність Бога (Отець, Слово і Святий Дух), перекладом УБТ вилучене, оскільки використовувалися грецькі манускрипти, які офіційно невизнані в релігієзнавстві, чим спотворюється Новий Завіт і вчення Ісуса Христа. Цей вірш у своєму повному обсязі (див. синодальний переклад, та переклад **В.Є**аїни) присутній у багатьох грецьких манускриптах 170 року від Р. Х., також у манускриптах сірійською мовою двохсотого року, у латинській Вульгаті IV і V століть. Крім того, є багато інших доказів наявності цих віршів у самих ранніх грецьких манускриптах. Перекручування Писання на догоду «авторитетним» екзегетичним і текстологічним дослідженням, не підтверджених ніякими видимими доказами, приводить до замішання читача, підриваючи автори Святого Письма.

1Ін.5:8 Синод.: «И три свидетельствуют на земле: дух, вода и кровь; и сии три об одном». **Огісн.:** «І трое свідкують на землі: дух, і вода, і кров, і трое в одно». **УБТ:** «Дух, вода і кров, і ці трое - одне». **В.Є.:** «І трое свідчать на землі: Дух, і вода, і кров; і ці трое – про одне». **В.Є.:** «И трое свидетельствуют на земле: Дух, и вода, и кровь; и эти трое – об одном».

У перекладі УБТ відсутня вказівка про місце (на землі), де відбувається свідчення, тоді як грецькі манускрипти спеціально роблять вказівку на цю обставину.

2Ін.9 Синод.: «Всякий, престапующий учение Христово и не пребывающий в нем, не имеет Бога; пребывающий в учении Христовом имеет и Отца и Сына». **ФІЛ:** «Кожен, хто переступає вчення Христове і не перебуває в Ньому, не має Бога; хто перебуває в ученні Христовому, має і Отця і Сина». **Огісн.:** «Кожен, хто робить переступ та не пробуває в науці Христовій, той Бога не має. А хто пробуває в науці Його, той має і Отця, і Сина». **УБТ.:** «Кожний, хто переступає і не перебуває в науці Христовій, Бога не має. Хто перебуває в науці, той має і Батька, й Сина». **В.Є.:** «Усякий, хто переступає і не перебуває у вченні Христовому, не має Бога; хто перебуває у вченні Христовому, той має і Отця, і Сина». **В.Є.:** «Всякий, кто престапает и не пребывает в учении Христовом, не имеет Бога; кто пребывает в учении Христовом, тот имеет и Отца, и Сына».

Теологіч. Цей вірш говорить про перебуванні в ученні Христовому.

Іуд.10 Синод.: «А сии злословят то, чего не знают; что же по природе, как бессловесные животные, знают, тем растлевают себя». **Огісн.:** «А ці зневажають, чого не знають; а що знають із природи, як німа звірина, то й у тому псуються». **УБТ.:** «А ці гудять те, чого не знають; коли що знають із природи, мов безсловесна худоба, то й у тому себе гублять». **В.Є.:** «А эти злословят то, чего поистине не знают; а то, что естественно, знают, и в том, как бессловесные животные, растлевают себя». **В.Є.:** «А ці лихословлять те, чого воістину не знають; а те, що природно, знають, і в тому, як нерозумні тварини, розтлівають себе». **В.Є.:** «А эти злословят то, чего поистине не

знають; а то, что естественно, знають, и в том, как неразумные животные, растлевают себя».

Грецьке слово «φυσικῶς» перекладається як: природно, звичайно, звичайна річ, звичайне діло.

Людина була створена Богом, а не природою і певні знання вона одержала від Бога, а не від природи, оскільки звичайні (інтимні) відносини, дітонародження, заповіді плодитися – задум Творця, а не лжевчення Дарвіна, яка стверджувала, що це «Матінко-природа» створила людину. Біблія не містить підтвердження вчення Дарвіна.

Іуд.11 Синод.: «Горе им, потому что идут путем Каиновым, предаются обольщению мзды, как Валаам, и в упорстве погибают, как Корея». **Огієн.:** «Горе їм, бо пішли вони дорогою Каїноюю, і попали в обману Валаамової заплати, і загинули в бунті Корея!». **УБТ.:** «Лихо їм, бо вони пішли дорогою Каїноюю, і попали в оману Валаамової винагороди й загинули в бунті Корея». **В.Є.:** «Горе їм, бо вони пішли дорогою Каїна, і піддалися омані мзди Валаама, і загинули у бунті Корея». **В.Є.:** «Горе им, потому что они пошли путём Каина, и предались обольщению мзды Валаама, и погибли в бунте Корея».

Оригінал грец. тексту говорить про дієслово: «іти», «піддаватися», «гинути», як дієслово минулого часу доконаного виду, а не як дієслово теперішнього часу.

Іуд.12 Синод.: «Таковые бывают соблазном на ваших вечерах любви; пиршествуя с вами, без страха утучняют себя. Это безводные облака, носимые ветром; осенние деревья, бесплодные, дважды умершие, исторгнутые». **Огієн.:** «Вони скелі підводні на ваших вечерях любови, бо з вами без страху їдять та себе попасають; хмари безводні, що носяться вітром; осінні дерева безплідні, двічі померлі, викорінені». **УБТ.:** «Вони – підводні скелі на ваших бенкетах, що без страху їдять з вами, попасаючи самих себе; це безводні хмари, гнані вітрами; безплідні осінні дерева, двічі померлі й викорінені». **В.Є.:** «Це підводні скелі на ваших вечерях любові: трапезуючи з вами, без остраху утучнюють себе; це безводні хмари, які всюди носять вітри; осінні дерева неплідні, двічі померлі, викорінені». **В.Є.:** «Это подводные скалы на ваших вечерях любви: трапезничая с вами, без страха утучняют себя; это безводные облака, ветрами повсюду носимые; осенние деревья бесплодные, дважды умершие, искоренённые».

Семант. Трапезувати – їсти, приймати їжу. Одна річ разом мати трапезу, але зовсім інше, коли разом бенкетують. Брати участь у бенкеті; гуляти. Наприклад: *Ось що, добрі люди: Я гуляю, бенкетую В неділю і в будень* (Т. Шевченко); *Не можуть вони схопити автомати, щоб полоснути вогнем і залізом по вікнах, за якими бенкетує п'яна офіцерня* (В. Кучер); *До пізньої ночі бенкетує князь із дружиною* (Р. Іванчук). Тоді як контекст Послання говорить про вечерю Господню, а не про бенкети або гуляння. Слово «пиршествовать» (рос.) звичайно застосовували до гурмана, який споживає вишукані й дорогі страви.

Іуд.22 Синод.: «И к одним будьте милостивы, с рассмотрением». **Огієн.:** «І до одних, хто вагається, будьте милостиві». **УБТ.:** «Тож будьте милостиві до тих, що вагаються». **В.Є.:** «А до тих, які все-таки вагаються, будьте милостиві». **В.Є.:** «А к тем, которые всё же сомневаются, будьте милостивы».

Перек. В оригіналі грецького тексту слово «διακρι/vo» – розділяти, рознімати, розлучати; розрізняти, відрізняти; розбирати, вирішувати, визначати, постановляти, судити; коливатися, сумніватися; розбиратися чи вирішувати суперечки між собою; змагатися, сперечатися; критикувати, дорікати, сварити кого-небудь з ким-небудь; по-різному, неоднаково, індивідуально; а грецьке слово «ἐ'λεε/ω» – милувати, співчувати, жаліти, мати жаль, умилосердитися. Обидва слова є дієсловом, а грецька частка «με/v» є часткою підкресленого ствердження: звичайно, розуміється, безперечно, безумовно, справді, дійсно, воістину і т. ін.; а *також протиставлення*: все-таки,

проте, хоча, однак, втім. Крім того, перед вказівним займенником «ο%ς» немає ніяких прийменників. 1) розділяти, рознімати, розлучати; 2) розрізняти; 3) розбирати, вирішувати, визначати, постановляти, судити; 4) коливатися, сумніватися; 5) розбиратися чи вирішувати суперечки між собою; 6) змагатися, сперечатися; 7) критикувати, дорікати, сварити кого-небудь з ким-небудь; по-різному, неоднаково, індивідуально.

Рим.1:20 Синод.: «Ибо невидимое Его, вечная сила Его и Божество, от содания мира через рассматривание творений видимы, так что они безответны». **Огієн.:** «Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання». **УБТ.:** «Бо все його непізнане від створення світу стає пізнанням для розуму, і його вічна сила і Божественність; так що нема їм виправдання». **В.Є.:** «Бо Його невидиме від створення світу мислячому творінню видиме: і вічна сила Його, і Божество, так що їм немає виправдання». **В.Є.:** «Ибо Его невидимое от создания мира мыслящему творению видимо: и вечная сила Его, и Божество, так что им нет оправдания».

Зміст перекладу. В оригіналі грецького тексту немає прийменника «через». Крім того, в українському правопису слово «Божественність» пишеться з двома «н», а не з одним, як це зазначено в перекладі УБТ.

Рим.2:7 Синод.: «тем, которые постоянством в добром деле ищут славы, чести и бессмертия, – жизнь вечную». **Огієн.:** «тим, хто витривалістю в добрім ділі шукає слави, і чести, і нетління, життя вічне». **УБТ.:** «одним, які постійно роблять добрі справи, здобуваючись на славу, честь і нетлінність, – вічне життя». **В.Є.:** «одним же, хто з терпінням шукає доброї справи, – славу, і честь, і безсмертя – життя вічне». **В.Є.:** «одним же, с терпением ищущим доброго дела, – славу, и честь, и бессмертие – жизнь вечную».

Перек. Слово «ε#ργον» (справа, діло) – іменник однини родового відмінку, а не прикметник. Крім того, слова: слава, честь і безсмертя мають знахідний відмінок. А слова: «добра справа» родового відмінку, тобто "доброї справи"; тому після них поставлено тире, щоб підкреслити зміст вірша, який показує ті воздаяння, які одержує людина від Бога, одержуючи життя вічне: "славу, честь і безсмертя". Крім того, перед цими словами в оригіналі немає ніяких прийменників. Слово «терпіння» – іменник, а не прислівник «постійно». Слово «справа» іменник однини, а не множини. Само Писання говорить, що апостоли з терпінням шукають доброї справи, а не славу собі: «Ми не шукаємо слави людської ні від вас, ні від інших, хоча маємо силу з'явитися з достоїнством, як Христові апостоли» (1Сол. 2:6)

Рим.3:22 Синод.: «правда Божия через веру в Ісуса Христа во всех и на всех верующих, ибо нет различия». **Огієн.:** «А Божя правда через віру в Ісуса Христа в усіх і на всіх, хто вірує, бо різниці немає». **УБТ.:** «А правда Божя – через віру в Ісуса Христа – в усіх [і на всіх], хто вірує. Адже нема різниці». **В.Є.:** «праведність Божа через вірність Ісуса Христа в усіх і на всіх віруючих, бо немає різниці». **В.Є.:** «праведность Божья через верность Иисуса Христа во всех и на всех верующих, ибо нет различия».

У оригіналі слово "віра" має родовий відмінок, а не знахідний! Крім того, в оригіналі немає прийменника «в» перед словом Ісус, а грецьке слово «πίστις» перекладається як: віра, вірність; місія. В залежності від усього контексту (розділу третього послання до римлян (і особливо Рим. 3:3) визначається й семантика грецького слова "πίστις" у цьому вірші, тому що апостол Павло пише в цьому контексті про вірність Божу і про вірність Його Сина, Ісуса Христа, тій справі, яка була визначена для Нього ще від початку створення світу – як Місії.

!!! Рим.3:24-26 Синод.: «получая оправдание даром, по благодати Его, искуплением во Христе Иисусе, которого Бог предложил в жертву умилостивления в Крови Его через веру, для показания правды Его в прощении грехов, соделанных прежде, во *время* долготерпения Божия, к показанию

правды Его в настоящее время, да *явится* Он праведным и оправдывающим верующего в Иисуса. » .
Огієн.: «але дарма виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі, що Його Бог дав у жертву примирення в крові Його через віру, щоб виявити Свою правду через відпущення давніше вчинених гріхів, за довготерпіння Божого, щоб виявити Свою правду за теперішнього часу, щоб бути Йому праведним, і виправдувати того, хто вірує в Ісуса». **УБТ.**: «». **В.Є.**: «виправдовувані даром, благодаттю Його, через викуп, який в Ісусі Христі, Якого Бог призначив умилюючим через віру в Його Кров для доказу Його праведності, через залишення без покарання раніше вчинених гріхів, у довготерпінні Божому, на доказ Його праведності в теперішній час, щоб бути Йому праведним і Тим, Хто виправдовує того, хто від вірності Ісуса». **В.Е.**: «оправдываемые даром, благодатью Его, через искупление, которое в Иисусе Христе, Которого Бог предназначил умилюющим через веру в Его Кровь для доказательства Его праведности, через оставление без наказания ранее содеянных грехов, в долготерпении Божьем, в доказательство Его праведности в нынешнее время, чтобы быть Ему праведным и оправдывающим того, кто от верности Иисуса».

Грецьке слово «πάρεσις» (пАресіс) Номер Стронга: #3929 перекладається згідно словників як відпущення, розслаблення, прощення. Але зважаючи на складність перекладу цього грецького слова в контексті цих віршів, то саме вчасно звернутися до фундаментальної праці доктора Спіроса Зодіатеса, який є професійним перекладачем Святого Письма і 46 років розписував морфологію всього Нового Завіту. Він пише: «πάρεσις *paresis*; gen. *pareseos*, fem. Noun from *pariemi* (3935), to let pass by. A passing over, an **overlooking of faults**. (с. 1118 «The Complete Word Study New Testament Bringing The Original Text To Life and Dictionary for a Deeper Understanding of the Word by Spiros Zodhiates Th.D.»).

Грецьке слово також не може бути перекладеним словом «нехтування», яке походить від «нехтувати» і яке має синоніми: зневажати, ігнорувати, цуратися, гребувати тощо. Виходячи з контексту всієї Біблії настає протиріччя закону герменевтики, оскільки Бог ненавидить зло (а гріх – це також зло), а Бог довготерпеливий, наводив і ще наведе Суд. Тому слово «нехтування» або «нехтувати» вносить якусь дисгармонію, бо «нехтування» має відношення до байдужості, тоді як зовсім Бог не байдужий до скоєння гріхів, навіть і раніше скоєних, якщо немає покаєння.

Рим.5:3 Синод.: «И не сим только, но хвалимся и скорбями, зная, что от скорби происходит терпение». **Огієн.**: «І не тільки нею, але й хвалимося в утисках, знаючи, що утиски приносять терпеливість». **УБТ.**: «І не лише нею, а й хвалимося в терпіннях, знаючи, що терпіння виховує терпеливість». **В.Є.**: «і не тільки цим, але хвалимося і у скорботах, знаючи, що скорбота виробляє терпіння». **В.Є.**: «и не только этим, но хвалимся и в скорбях, зная, что скорбь производит терпение».

Зміст перекладу. Одна річ «хвалитися самими утисками», інша – «хвалитися перебуваючи в утисках».

Рим.6:14 Синод.: «Грех не должен над вами господствовать, ибо вы не под законом, но под благодатью». **Огієн.**: «Бо хай гріх не панує над вами, ви бо не під Законом, а під благодаттю». **УБТ.**: «Хай бо гріх не панує над вами, бо ви не під Законом, а під ласкою». **В.Є.**: «Бо гріх не буде панувати над вами, тому що ви не під Законом, а під благодаттю». **В.Є.**: «Ибо грех не будет господствовать над вами, потому что вы не под Законом, а под благодатью».

Оригінал говорить про слово "панувати" як про дієслово майбутнього часу, а не теперішнього часу. Крім того, цей вірш не містить слова: "повинен" або "нехай", "хай" перед дієсловом «панувати».

Рим.6:22 Синод.: «Но ныне, когда вы освободились от греха и стали рабами Богу, плод ваш есть святость, а конец – жизнь вечная». **Огієн.**: «А тепер, звільнившись від гріха й ставши рабами Богові, маєте плід ваш на освячення, а кінець життя вічне». **УБТ.**: «Нині ж, звільнившись від гріха і ставши рабами Божими, маєте ваш плід –

освячення, а кінець – вічне життя». **В.Є.:** «Але тепер, звільнені від гріха і ставши рабами Богові, ви маєте ваш плід до святості, а кінець – життя вічне». **В.Є.:** «Но теперь, освобождённые от греха и став рабами Богу, вы имеете ваш плод к святости, а конец – жизнь вечную».

Перек. В оригіналі тексту грецьке слово «звільнятися» має не активну, а пасивну заставу. При перекладі цього дієслова активною формою застави підмінюється доктрина спасіння людини Богом, на доктрину спасіння самою людиною, що не може не впливати на зміст розуміння цього вірша. Не людина призводить результат свого звільнення від гріха, свого спасіння, а Сам Господь через Свою спокуту Кров.

Рим.7:6 Синод.: «но ныне, умерши для закона, которым были связаны, мы освободились от него, чтобы нам служить Богу в обновлении духа, а не по ветхой букве». **Огієн.:** «А тепер ми звільнилися від Закону, умерши для того, чим були зв'язані, щоб служити нам обновленням духа, а не старістю букви». **УБТ.:** «Нині ж ми звільнилися від закону, померли для того, що нас зв'язувало, щоб бути рабами в оновленні духа, а не старості писання». **В.Є.:** «Але тепер, померши, ми звільнені від Закону, яким були зв'язані, щоб служити нам у відновленні Духа, а не ветхості букви». **В.Є.:** «Но теперь, умерев, мы освобождены от Закона, которым были связаны, чтобы служить нам в обновлении Духа, а не ветхости буквы».

Умерши для гріха ми звільнені від Закону, яким були зв'язані. Наше відновлення відбувається завдяки Духу Святому, у Ньому й через Нього. Дух же Святий був обіцяний Отцем, Який прийняли віруючі по Слову Його (Дн.1:4).

Рим.8:1 Синод.: «Итак нет ныне никакого осуждения тем, которые во Христе Иисусе живут не по плоти, но по духу». **Огієн.:** «Тож немає тепер жадного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом». **УБТ.:** «Тож нема тепер ніякого осуду тим, [які ходять] у Христі Ісусі [не за тілом, а за духом]». **В.Є.:** «Отже, немає нині ніякого осуду тим, які у Христі Ісусі живуть не по плоті, але по Духу». **В.Є.:** «Итак, нет ныне никакого осуждения тем, которые во Христе Иисусе живут не по плоти, но по Духу».

Тому й немає осудження тим, хто у Христі Ісусі живуть не по плоті, а по Духу. Бо всі суть сини Божі водимі Духом і які живуть по Духу, тому що мова йде про Дух Святий, а не про дух людський. Інакше була б марна жертва Ісуса, якщо б можна було жити по духу людському, а не по плоті, та, при цьому, не грішити. Таку силу жити в чистоті, святості, дотримуючись Його заповідей, і не грішити дає нам тільки Дух Святий. жили

Рим.8:26 Синод.: «Также и Дух подкрепляет нас в немощах наших; ибо мы не знаем, о чем молиться, как должно, но Сам Дух ходатайствует за нас воздыханиями неизреченными». **Огієн.:** «Так само ж і Дух допомагає нам у наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитись, як належить, але Сам Дух заступається за нас невимовними зідханнями». **УБТ.:** «Отак і Дух допомагає нам у наших немочах: бо не знаємо, про що як слід і помолитися; але сам Дух заступається [за нас] невимовними зідханнями». **В.Є.:** «Так само і Дух допомагає у слабостях наших; бо ми не знаємо, про що молитися, як треба, але Сам Дух просить за нас зітханнями невимовними». **В.Є.:** «Точно так же и Дух помогает в слабостях наших; ибо мы не знаем, о чём молиться, как должно, но Сам Дух ходатайствует за нас воздыханиями неизречёнными».

Семантика слова «неміч» – хвороба, захворювання, недуга, хворість, нездоров'я, слабість. Дух Святий допомагає нам у слабостях наших, а не навпаки: перебувати у хворобах і немощах. Тому що ранами Його ми зцілилися, як і написано.

Рим.9:13 Синод.: «как и написано: Иакова Я возлюбил, а Исава возненавидел». **Огієн.:** «як і написано: Полюбив Я Якова, а Ісава зненавидів». **УБТ.:** «згідно з написаним: Якова я полюбив, а Ісава зненавидів». **В.Є.:** «как и написано: «Иакова Я

возлюбил, а Исава отверг». **В.Є.**: «як і написано: «Якова Я полюбив, а Ісава відкинув». **В.Є.**: «как и написано: «Иакова Я возлюбил, а Исава отверг».

Автор послання – апостол Павло не використовує в даному контексті слово «ненавидіти», а вживає слово «відкидати», яке також є антонімом слову «любити» за своїм змістовним значенням.

Бог любить Своє творіння: «Бо Ти утворив внутрішності мої, й виткав мене в утробі матері моєї, славлю Тебе, тому що я дивно утворений! Чудові діла Твої, і душа моя цілком усвідомлює це! Не приховані були від Тебе кістки мої, коли я створений був у таємниці, витканий був у глибині утроби! Зародок мій бачили очі Твої, у Твоїй книзі записані всі дні, для мене призначені, коли жодного з них ще не було...» (Пс.137:13-16). Однак Бог ненавидить гріх. І оскільки тут мова йде ще про ненароджену двійню: Ісава та Якова, які не вчинили нічого поганого або хорошого (Рим.9:11), то вживання слова «ненавидіти» є неадекватним змістовному контексту.

В 1Ін. 3:15 апостол говорить: «Усякий, хто ненавидить брата свого, є людино-вбивця; а ви знаєте, що жоден людиновбивця не має життя вічного, що в ньому перебуває». Тому, багатомилостивий, людинолюбний Бог відкинув Ісава, але вибрав для здійснення Своїх планів Якова. Якби в Писанні, в оригіналі грецького, було б написано «...а Ісава зненавидів», тоді б зміст цього вірша суперечив би сутності й характеру Самого Бога, Який є Любов і Життя вічне. Апостол Іоанн пише: «І ось звістка, яку ми чули від Нього і сповіщаємо вам: Бог є світло, і немає в Ньому ніякої темряви!» (1Ін. 1:5). То як же Бог може перебувати у темряві? Бо само Писання говорить: «Хто говорить, що він у світлі, а ненавидить брата свого, той ще досі в темряві» (2Ін. 2:9). Бог ненавидить гріх, але либить Своє творіння. Він Якова обрав, а Ісава відкинув, але зовсім не зненавидів, коли створював його в утробі його матері.

Наприклад, у перекладі «Berkeley Version of the New Testament» (Gerrit Vercuyll) написано: «The Jacob I was drawn, but Esau I repudiated». (Якова Я притягнув, а Ісава відкинув). Англ. «Repudiate» перекладається як: 1) відкидати, не визнавати 2) відмовлятися.

Рим.10:4 Синод.: «потому что конец закона – Христос, к праведности всякого верующего». **Огієн.**: «Бо кінець Закону Христос на праведність кожному, хто вірує». **УБТ.**: «Бо Христос – це повнота закону на виправдання кожного, хто вірує». **В.Є.**: «Бо мета Закону – Христос, до праведності всякому віруючому». **В.Є.**: «Ибо цель Закона – Христос, к праведности всякому верующему».

Перек. Грецьке слово «τε/λος» перекладається як: «кінець, закінчення, результат; наслідок, підсумок, висновок, завершення; ціль, мета (кінцевий намір, стремління, прагнення; те, чого хтось прагне, чого хоче досягти)». Грецьке слово «πλη/ρωμα» дійсно перекладається як: «повнота, виконання, наповнення; те, що наповнює, зміст чогось». Але є суттєва різниця між словами «τε/λος» та «πλη/ρωμα». Апостол Павло не використовував у даному випадку, у цьому вірші слово «πλη/ρωμα», тому що він підкреслював, що саме завдяки Закону, кінцеве прагнення якого було привести всіх до Христа, тому й сам Закон указував на Христа. Крім того, у цьому вірші Писання говорить що саме Закон є метою, а не про те, хто є Христос, що Христос є повнотою всього в усьому. Це в посланні до ефесян 1:22-23 написано: «і все Він підкорив під ноги Його, і поставив Його понад усе, главою Церкви, яка є Тіло Його, повнота Того, Хто наповнює все в усьому». Тому переклад цього грецького слова як «повнота» не відповідає контексту послання, тим більш, що порядок слів, використаний перекладачем УБТ (о. Р. Турконяк) суттєво міняє зміст цього вірша на протилежний тому, що написано в оригіналі.

Рим.11:17 Синод.: «Если же некоторые из ветвей отломились, а ты, дикая маслина, привился на место их и стал общником корня и сока маслины». **Огієн.**: «Коли ж деякі з галузок відломилися, а ти, будши дике оливне дерево, прищепився між них і став спільником товщу оливного кореня». **УБТ.**: «Коли ж деякі з гілок відломилися, а ти, будши дикою оливкою, прищепився до них і живишся з кореня та соку оливки». **В.Є.**:

«Якщо ж деякі з гілок відломилися, то ти, дика оливо, яка прищеплена між ними і стала спільником кореня й соку оливи». **В.Є.:** «Если же некоторые из ветвей отломались, то ты, дикая маслина, привитая между ними и ставшая сопричастником корня и сока маслины».

Переклад: грецький прийменник «ἐν» у даному контексті перекладається не як «на» місце їх, а як «серед» них або «між», «поміж» ними.

Адекватний і правильний оригінал Писання спонукає читача не тільки до дослідження першоджерела грецького тексту Євангелія, як це робили веріяни (Дн.17:11), але й виважено підійти до розгляду деяких псевдо доктрин, що з'явилися через неточний переклад оригіналу, які входили у суперечність із іншими місцями Писання, як Старого, так і Нового Завітів.

Наприклад, появі «теорії заміщення» сприяв неточний переклад вірша в Рим. 11:17, де в деяких перекладах написано: «Якщо ж деякі з гілок відломилися, то ти, дика оливо, яка прищепилася на місце їх і стала спільником кореня й соку оливи», у той час коли оригінал тексту не використовує прийменник «на», а вживає прийменник «між» («серед»). В оригіналі це звучить так: «Якщо ж деякі з гілок відломилися, то ти, дика оливо, яка прищеплена між ними і стала спільником кореня й соку оливи», нагадуючи, звідки походять коріння християнства. Але Бог хоче з двох «отар» зробити одну.

Українське слово товщ (*діал.*) – сало, жир (жирове відкладення в тілі тварини й людини), сить (*діал.*), омаста (*діал.*), тук (*заст.*). Грецьке «ρῖ/ζα» – корінь; *перен.* джерело, початок, основа.

«Ідея заміщення, яка мається на увазі теорією відкинення, також була використана для виправдання теологічного суперсесіонізму, що спотворює суть християнства, а також для церковних і політичних зловживань (так званого церковного суперсесіонізму) стосовно євреїв. Таким чином, психологічний механізм церковного суперсесіонізму має потенціал для вбивства. Крім того, ствердження, що ми як християни замінили євреїв, означає, що євреї з духовної точки зору не мають права на існування: у духовному розуміння вони зайві. Деякі християни, такі, як Франклін Х. Литтел, прийшли до осуду цього поняття як «духовного геноциду» Жак Дюкан.

Рим.11:19 Синод.: «Скажешь: «ветви отломались, чтобы мне привиться». **Огієн.:** «Отже скажеш: Галузки відломилися, щоб я прищепився». **УБТ.:** «Скажеш: Галузки відломлено, щоб я прищепився». **В.Є.:** «Отже, скажеш: «Гілки були відламані, щоб я був прищеплений». **В.Є.:** «Стало быть, скажеш: «Ветви были отломлены, чтобы я был привит».

Перек. Гілки не самі відламалися, а були відламані, тому що в оригіналі це дієслово пасивного стану. Аналогічним чином оригінал говорить про дієслово «ἐ'γκεντρί/ζω» – прищеплювати.

Рим.11:25 Синод.: «Ибо не хочу оставить вас, братья, в неведении о тайне этой, – чтобы вы не были высокого мнения о себе, – что ожесточение произошло в Израиле отчасти, доколе не войдёт полное число язычников». **Огієн.:** «Бо не хочу, братове, щоб ви не знали цієї таємниці, – аби не були ви високої думки про себе, – що часткове очерствіння на Ізраїль сталося доти, доки не ввійде повнота поган». **УБТ.:** «Бо не хочу, братове, щоб ви не знали цієї таємниці, – аби не були ви високої думки про себе, – що часткове очерствіння на Ізраїль сталося доти, доки не ввійде повнота поган». **В.Є.:** «Бо не хочу залишити вас, браття, у невіданні про цю таємницю, – щоб ви не були високої думки про себе, – що очерствіння сталося в Ізраїлі частково, доки не прийде повнота язичників». **В.Є.:** «Ибо не хочу оставить вас, братья, в неведении об этой тайне, – чтобы вы не были высокого мнения о себе, – что ожестечение произошло в Израиле отчасти, пока не придёт полнота язычников».

Переклад. В оригіналі цього вірша грецьке слово «πλη/ρομα» (повнота) – іменник називного відмінку однини. Сполучення слів «повне число» показує, що слово «повне» – це прикметник, а не іменник, де слово «число» привнесене, якого в

оригіналі цього вірша не існує і яке навіть при написанні курсивом змінює зміст вірша і контексту.

Рим.12:16 Синод.: «Будьте единомысленны между собою; не высокоумствуйте, но последуйте смиренным; не мечтайте о себе». **Огієн.:** «Думайте між собою однаково; не величайтеся, але наслідуйте слухняних; не вважайте за мудрих себе!». **УБТ.:** «Тримайтеся між собою однієї думки, не будьте зарозумілими, схиляйтесь до лагідних. Не вважайте себе замудрим». **В.Є.:** «Будьте единомысленны между собой; не высокоумствуйте, но последуйте смиренным; не будьте высокого мнения о себе». **В.Є.:** «Будьте одnodумні між собою; не думайте зарозуміло, але наслідуйте смиренних; не будьте високої думки про себе». **В.Є.:** «Будьте единомысленны между собой; не высокоумствуйте, но последуйте смиренным; не будьте высокого мнения о себе».

Українське слово «замудрий» – іронічне.

Рим.13:1 Синод.: «Всякая душа да будет покорна высшим властям, ибо нет власти не от Бога; существующие же власти от Бога установлены». **Огієн.:** «Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога». **УБТ.:** «Кожна людина хай кориться вищій владі, бо нема влади, яка не була б від Бога; існуючі [влади] встановлені Богом». **Острожская Библия (1581 года):** «Всяка душа влаstem предержащым да повинуется: несть (*не есть*) бо власть аще (если) не от Бога, суцья же власти от Бога учинены суть». **Елизаветинская Библия (1751 года):** «Всяка душа влаstem предержащым да повинуется: несть (*не есть*) бо власть аще (если) не от Бога, суцья же власти от Бога учинены суть» (*прим. Авт.: в дужках наведено переклад старослов'янських слів*). **В.Є.:** «Усяка душа нехай підкоряється вищим владам, бо то не є влада, якщо не від Бога; а такі існуючі влади від Бога установлені». **В.Є.:** «Всякая душа пусть подчиняется высшим властям, ибо то не есть власть, если не от Бога; такие же существующие власти от Бога установлены».

У грецькому манускрипті (Текстус Рецептус) у Рим. 13:1 написано: «*πᾶσα ψυχή ἐξουσιασ ὑπερεχούσας ὑποτασσέσθω* οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία *εἰ* μὴ ἀπὸ θεοῦ *αἱ* δὲ οὐσαί ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσιν».

Давньогрецьке слово «*ἐξουσία*» (влада) перекладається, насамперед, як: можливість або дозвіл щось робити, право, воля; влада, панування. У манускрипті перед цим словом «*ἐξουσία*» (ексусіа) немає ніякого артикля, отже, мова йде не про якусь певну можливість або дозвіл робити що-небудь, про якесь певне право чи свободу; про якусь певну владу або панування. Однак у тексті є вказівка на «*ὑπερεχούσας*» – переважаючи владу, яка тримає що-небудь над чим-небудь; піднімається над чим-небудь; перевершує, бере гору.

Отже, мова йде про принцип верховенства влади, про інститут влади, установлені Суверенним Богом на благо людства, щоб захистити його від анархії й соціального безладу.

Крім того, в Рим.13:1 грецьке слово «*ὑποτασσέσθω*» нехай (підкоряється) є дієсловом теперішнього часу наказового засобу, і перекладати це дієслово майбутнім часом (нехай буде покірна) є помилковим, оскільки мова йде про можливості або дозвіл робити що-небудь зараз, про покору в теперішній час, а не коли-небудь у майбутньому.

У грецькому тексті в першому реченні цього вірша апостол Павло використовує сполучник «*якщо*» («*εἰ*» (ей), «*якщо* не від Бога», який зв'язує частки складнопідрядного речення і може бути ключем до більш точного змістового розуміння даного вірша. Цей сполучник зі значення умовності звертає нашу увагу на ту обставину, що тільки та влада дійсно є владою, **ЯКЩО «*εἰ*» вона від Бога**.

У цьому вірші апостол Павло також використовує частку «*γὰρ*» (гар) – адже, тому що, бо. Ця частка має значення логічного підкреслення, акцентування: 1. Для

обґрунтування: тому що, бо. 2. Для пояснення: а саме; 3. Для підтвердження: дійсно, воістину, справді.

Апостол Павло також використав частку «δε» (де) – же. Разом з тим, ця частка (з попереднім «μεν» (мен) або без нього, але яка завжди йде за словом, до якого має відношення) зі значенням: 1. протилежності: а, же, однак, втім; 2. зіставлення або перерахування: і, також; 3. пояснення: бо, тому що, адже; 4. уточнення: а, же; 5. висновку: отже; 6. посилення: же, саме тому; 7. поступу: однак, хоча б.

Відкинутий при перекладі певний артикль називного відмінка (αι) (гай) змінює змістове значення всього вірша. Тоді як цей певний артикль має значення вказівного займенника (ὁ): цей, той; а також уживається в якості відносного займенника: хто, що, котрий, цей, той. Цей артикль так само підкреслює, що мова йде саме про такий вид влади.

Варто відзначити, що в грецькому манускрипті, відредагованому Нестле Аландом (26 редакція), у другій частині цього речення вже НЕМАЄ грецького слова «ἐξουσία» (ексуcla) (влада), тоді як у грецькому тексті «Текстус Рецептус» воно має називний відмінок однини і має важливе значення при перекладі цього вірша.

Безумовно, хочеться підтримати обґрунтовану думку про 26-у редакцію Нестле Аланда: «Це ненауково: ці “першоджерела 26-ї редакції Нестле Аланда” не були доказані релігійною наукою як достовірні (зовсім не були вивчені) – то чому вони сьогодні визнаються “достовірними”? Наприклад, це неможливо в біології: вчений не може приписати собі відкриття нового виду, не надавши самого зразка цього виду. А ось в релігійній науці, виявляється, цілком можливо довіряти тільки словам дослідника, не підтвердженими ніякими видимими доказами».

Більш того, зміст перекладу: «ібо нет власти не от Бога» суперечить Священному Писанню, де Господь Бог Сам стверджує, що царі й правителі часом ставляться людьми без Його відома й участі, про що ясно говорить Господь через пророка Осію: «Вони ставили царів самі, але не від Мене, ставили правителів, але без Мого відома! Зі срібла свого та із золота свого зробили собі божків: звідтіля й загибель» (Ос. 8:4).

У відмінності від Іудейського (південного) царства, в якому на престолі незмінно залишалися представники династії дому Давидового, в Ізраїльському (північному) царстві лише за два сторіччя його існування відбулося дев'ять державних переворотів, що раз за разом приводило до зміни династії.

Перша книга царів 12:13 говорить: «А тепер, ось той цар, якого ви обрали, якого вимагали ви; ось, Господь і дав над вами царя».

Так, у 3-й книзі Царств 16:16 написано: «Коли ж народ, що оточував, почув, що Замврій змовився та убив царя, то всі ізраїльтяни поставили царем над Ізраїлем Амврія, воєначальника, того ж дня, у стані».

А у 4-й книзі Царств 17:20-21 говориться: «І відвернувся Господь від усіх нащадків Ізраїля, і впокорював їх, віддавав їх у руки грабіжникам, і нарешті відкинув їх від лиця Свого, бо Ізраїль відділився від дому Давидового, і зробили вони царем Іеровоама, сина Наватового, а Іеровоам відвернув Ізраїля від Господа, і ввів їх у великий гріх».

І ще: «Від того дня, коли Я вивів народ Мій, із землі єгипетської, Я не обрав Собі міста в жодному з колін Ізраїлевих, щоб збудувати Дім, в якому перебувало б Ім'я Моє, і не вибрав чоловіка, який був би правителем народу Мого Ізраїля, але вибрав Я Єрусалим, щоб там перебувало Ім'я Моє, і обрав Давида, щоб він був над народом Моїм, Ізраїлем» (2Хронік 6:5-6). А в 1Хр.11:10 написано: «А ось головні з ратоборців у Давида, які щиро подвизалися з ним у царстві його, разом з усім Ізраїлем, щоб поставити його царем, за словом^Р Господнім, над Ізраїлем». До речі, це слово – слово (daw-bawr') давар або слово одкровення, як і грецьке рема.

Отже, висновок говорить сам за себе: не кожна влада, не кожен правитель від Бога, і само Священне Писання нам ясно пре це говорить.

Рим.13:9 Синод.: «Ибо заповеди: не прелюбодействуй, не убивай, не кради, не лжесвидетельствуй, не пожелай чужого и все другие заключаются в сем слове: люби ближнего твоего, как самого себя». **Огієн.:** «Бо заповіді: Не чини перелюбу, Не вбивай, Не кради, Не свідкуй неправдиво, Не пожадай й які інші, вони містяться всі в цьому слові: Люби свого ближнього, як самого себе!». **УБТ.:** «Тоді не чинитимеш перелюбу, не вб'єш, не вкрадеш, не пожадатимеш чужого. Усі інші заповіді містяться в цьому слові: Полюбиш ближнього свого, як самого себе». **В.Є.:** «Бо заповідь «не перелюбствуй», «не вбивай», «не кради», «не лжесвідчи», «не зажадай» і яка-небудь інша заповідь – в цьому слові полягає, а саме: «Возлюби ближнього свого, як самого себе». **В.Є.:** «Ибо заповідь «не прелюбодействуй», «не убивай», «не кради», «не лжесвидетельствуй», «не возжелай» и какая-нибудь другая заповедь – в этом слове заключается, а именно: «Возлюби ближнего своего, как самого себя».

У перекладі УБТ упущена одна з десяти заповідей «не лжесвідчити», яка була дана Богом народу Ізраїля й записаних на скрижалях, а пізніше в Законі.

1Кор.2:4 Синод.: «И слово мое и проповедь моя не в убедительных словах человеческой мудрости, но в явлении духа и силы». **Огієн.:** «І слово моє й моя проповідь не в словах переконливих людської мудрости, але в доказі духа та сили». **УБТ.:** «і моє слово, і моя проповідь – не в переконливих словах мудрости, але в об'яві Духа й сили». **В.Є.:** «І моє слово, і моя проповідь не в переконливих словах людської мудрості, але в явленні Духа і сили». **В.Є.:** «И моё слово, и моя проповедь не в убедительных словах человеческой мудрости, но в явлении Духа и силы».

Мова йде про явище не людського духа, а про явище Духа Святого і Його сили, оскільки апостол Павло протиставляє людській мудрості мудрість Божу в явищі Духа і сили.

1Кор.4:9 Синод.: «Ибо я думаю, что нам, последним посланникам, Бог судил быть как бы приговоренными к смерти, потому что мы сделали позорищем для мира, для Ангелов и человеков». **Огієн.:** «Бо я думаю, що Бог нас, апостолів, поставив за найостанніших, мов на смерть засуджених, бо ми стали дивовищем світові, і Анголам, і людям». **УБТ.:** «Але я думаю, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, наче приречених на смерть, – адже ж ми стали видовищем для світу, – і ангелів, і людей». **В.Є.** «Бо я думаю, що нам, останнім посланцям, Бог судив бути начебто приреченими на смерть, тому що ми стали видовищем для світу, ангелів і людей». **В.Є.:** «Ибо я думаю, что нам, последним посланникам, Бог судил быть как бы приговорёнными к смерти, потому что мы стали зрелищем для мира, ангелов и людей».

Перек: Грецьке слово «θέατρον» – театр, видовище. Апостоли не були ніколи «ганьбою», як це написано в Синод. Перекладі. Вони були видовищем – тими, за ким спостерігав увесь світ.

1Кор.7:10 Синод.: «А вступившим в брак не я повелеваю, а Господь: жене не разводиться с мужем». **Огієн.:** «А тим, що побрались, наказую не я, а Господь: Нехай не розлучається дружина з своїм чоловіком!». **УБТ.:** «А тим, що одружилися, завіщаю не я, а Господь: Щоб жінка з чоловіком не розлучалася». **В.Є.:** «А тим, хто одружився, наказую не я, а Господь: дружині від чоловіка не відокремлюватися». **В.Є.:** «А вступившим в брак повелеваю не я, а Господь: жене от мужа не отделяться».

Перекл. Наслідком відокремлення дружини від чоловіка може бути розлучення. Грецьке слово «χωρίζω» – відокремлювати, роз'єднувати (відділяти кого-, що-н. один від одного, позбавляти прямого, безпосереднього зв'язку одним з одним; у перен. знач.: жити окремо або мати свої окреме господарство), роз'єднувати (переривати зв'язок, контакти між ким-, чим-небудь). Антоніми: з'єднувати, поєднувати, зв'язувати.

Крім того, в оригіналі тексту перед словом «чоловік», є грецький прийменник «α'πο» – від, з, із; а також префікс зі знач.: видалення або відділення. Але оскільки слово "чоловік" в даному вірші є іменником родового відмінку, а не орудного відмінку,

тобто "чоловіка", то цьому слову відповідає привід «від», а не «з»... чоловіком. Семантика українського слова «завіщати» – висловлювати свою передсмертну волю; залишати що-небудь комусь після своєї смерті у спадок. Апостол Павло наказував, а не завіщав тим, які одружилися. Тому переклад УБТ цього грецького слова неадекватний оригіналу грецького тексту.

1Кор.11:21 Синод.: «ібо всякий поспешает прежде других есть свою пищу, так что иной бывает голоден, а иной упивается». **Огієн.:** «Бо кожен спішить з'їсти власну вечерю, і один голодує, а другий впивається». **УБТ.:** «і кожний приносить з'їсти свою вечерю, тож один голодує, а інший упивається». **В.Є.:** «Бо кожен спочатку споживає власну вечерю, і один голодує, а інший пересичується». **В.Є.:** «Ибо каждый прежде вкушает собственную вечерю, и один голодает, а другой пресыщается».

Мова йде про пересичення їжею, тому що «голодувати», це зовсім не значить бути прагнучим. Голодувати й пересичуватися – це дві протилежності про які говорить оригінал цього вірша.

1Кор.13:12 Синод.: «Теперь мы видим как бы сквозь тусклое стекло, гадательно, тогда же лицом к лицу; теперь знаю я отчасти, а тогда познаю, подобно как я познан». **Огієн.:** «Отож, тепер бачимо ми ніби у дзеркалі, у загадці, але потім обличчям в обличчя; тепер розумію частинно, а потім пізнаю, як і пізнаний я». **УБТ.:** «Тепер бачимо, як у дзеркалі, неясно, тоді ж – віч-на-віч. Тепер знаю частково, тоді ж пізнаю так, як і сам я був пізнаний». **В.Є.:** «Тому що нині ми бачимо, як у тьмяному дзеркалі, тоді ж – віч-на-віч; нині знаю почасти, тоді ж пізнаю, як і я був пізнаний». **В.Є.:** «Ибо ныне мы видим, как в мутном зеркале, тогда же – лицом к лицу; ныне знаю отчасти, тогда же познаю, как и я был познан».

В оригіналі грецького тексту немає слова «у загадці», (рос. «гадательно»). Віруючий у Господа не дивиться «у загадці» (рос. «гадательно»), семантика якого не відповідає грецькому «αἰνυμα».

1Кор.14:2 Синод.: «Ибо кто говорит на незнакомом языке, тот говорит не людям, а Богу; потому что никто не понимает его, он тайны говорит духом». **Огієн.:** «Як говорить хто чужою мовою, той не людям говорить, а Богові, бо ніхто його не розуміє, і він духом говорить таємне». **УБТ.:** «Як хто говорить мовами, той говорить не до людей, але до Бога; бо ніхто не розуміє, і він духом говорить таємне». **В.Є.:** «Бо хто говорить іншою мовою, говорить не людям, а Богу; тому що ніхто не розуміє його, але він таємниці говорить Духом». **В.Є.:** «Ибо говорящий на ином языке говорит не людям, а Богу; потому что никто не понимает его, но он тайны говорит Духом».

Теолог. інший — Спільнослов'янське слово, що має індоевропейську природу (у німецькому знаходимо *ein*, у грецькому *οἶνος*, в англійському *one*). Первісне значення – один, потім переосмислювалося в родинні слова: чернець, іноходець, інакше ...

Мова йде про те, що після зішестя Духа Святого на учнів Ісуса Христа, вони, сповнившись Духом Святим, почали говорити іншими мовами. Грецьке слово «ἑτερος» у даному вірші перекладено як: інший, відмінний від іншого, іншого роду. Тобто мова не від ментальності, не від розуму, а від Духа, як і написано, саме «як Дух давав їм проголошувати». В 1Кор. в 14-му розділі, де апостол Павло пише про пророцтво та інші мови, він також використовує грецьке слово «ἑτερος». Зокрема в 1Кор. 14:21 апостол Павло пише: «У Законі написано: «Іншими мовами та іншими устами говоритиму цьому народу, але й тоді Мене не послухають».

Разом з тим, у синодальній Біблії в 1Кор.14:2, 4, 6, 13, 14, 19, 23, 27 при перекладі було привнесене слово «незнайомий», що було написано *курсивом* про говоріння «незнайомою» мовою, якого немає в оригіналі грецького тексту, і яке ніколи й ніде не використовувалося в Новому Завіті.

Тому у вищевказаних віршах 14-го розділу доречно й обґрунтовано можна говорити про інші мови, оскільки сам апостол Павло також використовує саме грецьке слово «ἕτερος», говорячи про інші мови в 21-му вірші.

Варто також пам'ятати, що коли писалось дане послання, зовсім не було ні поділів на розділи, ні на вірші, а з вищенаведеного контексту випливає, що й у 1Кор. 14:23 апостол Павло пише: «Тому якщо вся церква зійдеться разом, і всі говоритимуть іншими мовами, і ввійдуть необізнані або невіруючі, то чи не скажуть, що ви безумствуете?»

Крім того, варто відрізнити грецьке слово «ἕτερος» (інший) від близького за значенням грецького слова «ἄλλος», що перекладається як: інший, не схожий, видозмінений, наступний за першим, другий, третій, не той і не цей, не такий, відмінний від даного, не той, котрий мався на увазі до цього.

Апостол Павло в 14-му розділі 1Кор. використовує слово «ἄλλος» (інший) лише тричі: 14:19, 29, 30. Наприклад, «але в церкві волію п'ять слів промовити своїм розумом, щоб і інших наставити, ніж незліченну безліч слів іншою мовою. (14:19). «І пророки нехай говорять двоє чи троє, а інші нехай розмірковують» (14:29). «Якщо ж іншому, що сидить, буде одкровення, то перший нехай помовчить» (14:30). І ще, в Євангелії від Марка 12:31 написано: «І друга, подібна до неї: "Возлюби ближнього свого, як самого себе". Більшої, ніж оці, іншої (ἄλλος) заповіді немає».

Пояснення до уточненого перекладу грецького слова «μαίνομαι» – «безумствувати» в 1Кор.14:23, див. нижче в поясненні до цього вірша.

1Кор.14:23 Синод.: «Если вся церковь сойдется вместе, и все станут говорить незнакомыми языками, и войдут к вам незнающие или неверующие, то не скажут ли, что вы беснуетесь?». **Огієн.:** «А як зійдеться Церква вся разом, і всі говоритимуть чужими мовами, і ввійдуть туди й сторонні чи невіруючі, чи ж не скажуть вони, що біснуетесь ви?». **УБТ.:** «Коли зійдеться вся Церква разом і всі заговорять мовами, а ввійдуть туди ненавчені або невірні, то чи не скажуть, що ви біснуетесь?». **В.Є.:** «Тому якщо вся церква зійдеться разом, і всі говоритимуть іншими мовами, і ввійдуть необізнані або невіруючі, то чи не скажуть, що ви безумствуете». **В.Є.:** «Поэтому если вся церковь сойдётся вместе, и все будут говорить иными языками, и войдут несведущие или неверующие, то не скажут ли, что вы безумствуете».

Грецьке слово «μαίνομαι» – безумствувати, поступати безрозсудно, безглуздо, бушувати, шаленіти, божеволіти (1Кор.14:23; Дн.12:15; 26:24-25); Тому вживання синоніма «біснутися» в 1Кор.14:23 є помилковим, оскільки це слово відповідає іншому грецькому слову – δαίμονίζομαι, що перекладається як "перебувати під владою демона, біса; біснутися" (Мт. 4:24; 8:16,28; 9:32; Мк.1:32; 5:15,18; Лк.8:36; Ін.10:21).

Наприклад: У Діяннях апостолів (розділ 26:24-25) це ж саме слово «μαίνομαι» в синодальній Біблії перекладено як «безумствувати». У перекладі **В.Є.:** «Коли він так захищався, Фест гучним голосом сказав: «Безумствуєш, Павле! Велика вченість приводить тебе до безумства!» А він говорить: «Я не безумствую, високоповажний Фесте, але промовляю слова істини й розсудливості».

Як апостол Павло, так і євангеліст Лука (у Діяннях) використовують те саме грецьке дієслово «μαίνομαι» (рос. безумствовать), але не «біснутися» (δαίμονίζομαι). Тому в книзі «Діяння апостолів» не написано: «Біснуєшся, Павле! Велика вченість доводить тебе до бісовщини!», але написано: «Безумствуєш, Павле! Велика вченість приводить тебе до безумства!».

1Кор.15:8 Синод.: «а после всех явился и мне, как некоему извергу». **Огієн.:** «А по всіх Він з'явився й мені, мов якому недородкові». **УБТ.:** «нарешті, з'явився й мені, – наче якомусь виродкові». **В.Є.:** «а після всіх, наче якомусь недоноску, явився і мені». **В.Є.:** «а после всех, как какому-то недоноску, явился и мне».

Грецьке слово «ἔκτρομα» – передчасно народжений, недоносок, викидень (вивернений з утробы матері). Після того, як милу багато часу, слово «виродок»

змінлося. У цей час слово «виродок» – *про людину*, що втратила свої людські риси й не гідна цього звання через свої потворні, жахливі вчинки, дії жестокої людини, мучителя. *Виродок роду людського. Фашистські нелюди*. Однак, слово «виродок», яке було використане у перекладі УБО (о. Р. Турконяк) не має нічого спільного з грецьким словом «[ἄνθρωπος](#)».

В українській мові слово «виродок» має такі синоніми: недолюдок *зневажл., лайл.* (про людину, що втратила свої людські риси й не гідна цього звання через свої потворні, жахливі вчинки, дії), недолюд *зневажл., лайл.*, нелюд *перев. мн., зневажл., бузувір лайл., дегенерат зневажл., покруч зневажл., вилупок зневажл., лайл, гицель лайл., ірод лайл., песиголовець зневажл., лайл.; звір зневажл., звірюга [звірюка] підсил. лайл., людоїд підсил. зневажл., людожер підсил. зневажл., канібал підсил. зневажл.* (про надзвичайно жорстоку людину, схильну до насильства, вбивства); тварина *зневажл., лайл., тварюка підсил. зневажл., лайл., худоба зневажл., лайл., худобина зневажл., лайл., скотина зневажл., лайл., скотиняка [скотинюка] підсил. зневажл., лайл., бидло зневажл., лайл.*

2Кор.1:22 Синод.: «Который и запечатлел нас и дал [завдаток](#) Духа в сердца наши». **Огієн.:** «Який і назнаменував нас, і в наші серця дав [завдаток](#) Духа». **УБТ.:** «Він дав нам печать, дав [запоруку](#) Духа в наших серцях». **В.Є.:** «Який і відзначив нас печаттю, і дав [завдаток](#) Духа в серця наші». **В.Є.:** «Который и отметил нас печатью, и дал [завдаток](#) Духа в сердца наши».

Перек.: У даному вірші має істотне значення переклад грецького слова «[ἀρραβών](#)» (аррабон) – «завдаток». Перекладати в контексті вірша це слово як «[застава](#)» значить покладати непосильний тягар, про що говорить Єремія 23:33-40 і Авакума 2:6 «Чи ж не всі вони будуть вимовляти про нього притчу та глузливу пісню: горе тому, хто без міри збагачує себе не своїм, – чи на довго? – і обтяжує себе [заставами](#)!». Практика показує, що незважаючи на те, **застава** й **завдаток** мають різний юридичний зміст, та не всі бачать різницю. Чим же відрізняються **застава** й **завдаток**. **Завдаток** служить підтвердженням укладенням договору. Тоді як **Застава** – досить ефективна міра, що дозволяє заставаутримувачеві забезпечити свої інтереси за договором. **Застава** може виникати з договору або на підставі закону. Застава – це один з видів забезпечення кредиту або позики. Якщо, наприклад, ви збанкрутували або, з'ясовується, що нема чим платити наданий вам [кредит](#), то банк стягне все заставне майно на свою користь, реалізує його й таким чином поверне собі гроші, які були дані вам у вигляді кредиту.

Тому говорити про те, що Господь дав нам [заставу](#) Духа Святого – це значить дорівнювати БЕЗЦІННИЙ дарунок до людських угод.

2Кор.2:9 Синод.: «Ибо я для того и писал, чтобы узнать [на опыте](#), во всем ли вы послушны». **Огієн.:** «Бо на це я й писав, щоб пізнати [ваш досвід](#), чи в усім ви слухняні». **УБТ.:** «Утім, для того я й писав, щоб пізнати [вашу досвідченість](#), чи ви є слухняні в усьому». **В.Є.:** «Бо для того й писав я, щоб пізнати [вірність вашу](#), чи в усьому ви слухняні». **В.Є.:** «Ибо для того и писал я, чтобы узнать [верность вашу](#), во всем ли вы послушны».

Грецьке «[δοκιμή](#)» – 1. випробування, перевірка; 2. доказ; 3. досвід, досвідченість, вірність в ділі. Крім того, перед словом «[δοκιμή](#)» немає ніякого прийменника «на». Перек.: «... щоб пізнати вашу досвідченість, чи ви є слухняні в усьому» не є зовсім вдалим. (См. рос. «[на опыте](#)»).

2Кор.3:6 Синод.: «Он дал нам способность быть служителями Нового Завета, не буквы, но [духа](#), потому что буква убивает, а [дух](#) животворит». **Огієн.:** «І Він нас зробив бути здатними служителями Нового Заповіту, не букви, а духа, бо буква вбиває, а дух оживляє». **УБТ.:** «який і дозволив нам стати служителями Нового Завіту – не літерою, але Духом; бо літера вбиває, а Дух оживляє». **В.Є.:** «[Который и удостоил нас](#) быть

служителями Нового Завета, не букви, но Духа, ибо буква убивает, а Дух животворит». **В.Є.**: «Бо для того й писав я, щоб пізнати вірність вашу, чи в усьому ви слухняні». **В.Є.**: «Ибо для того и писал я, чтобы узнать верность вашу, во всём ли вы послушны».

Послання апостола Павла говорить, що ми, будучи «...поховані з Ним у хрещенні, у Ньому вірою ви і співвоскресли силою Бога, Який воскресив Його із мертвих. І вас, мертвих у гріхах і в необрізанні плоті вашої, Він оживив разом з Ним, простивши нам усі гріхи» (Кол. 2:12-13). Відомо, що Ісус був воскресений із мертвих силою Духа Святого, Який оживляє й із мертвих. Тому, оживляє нас до життя нового, вічного не дух людський, а Дух Святий, і писати слово «дух» тут треба не з маленької літери, а з великої, щоб не привнести непорозуміння.

2Кор.3:18 Синод.: «Мы же все открытым лицом, как в зеркале, взирая на славу Господню, преобразуемся в тот же образ от славы в славу, как Господним Духом». **Огієн.**: «Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимось всі на славу Господню, і змінюємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього». **УБТ.**: «Ми всі, дивлячись на Господню славу з відкритим обличчям, перетворюємося в той самий образ – від слави на славу, – як від Господнього Духа». **В.Є.**: «Ми ж усі відкритим обличчям відображаємо славу Господа, як дзеркало, преображаючись у той же образ від слави у славу, так само, як від Господнього Духа». **В.Є.**: «Мы же все открытым лицом отражаем славу Господа, как зеркало, преобразаясь в тот же образ от славы в славу, подобно тому, как от Господнего Духа».

В оригіналі перед словом «дзеркало» (називного відмінку) немає ніякого прийменника «в».

2Кор.5:21 Синод.: «Ибо не знавшего греха Он сделал для нас [жертвою за] грех, чтобы мы в Нем сделали праведными перед Богом». **Огієн.**: «Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім!». **УБТ.**: «Бо того, хто не знав гріха, він зробив за нас гріхом, щоб ми стали Божою праведністю в ньому!». **В.Є.**: «Бо Того, Хто не відав гріха, заради нас Він зробив гріхом, щоб ми стали праведністю Божою в Ньому». **В.Є.**: «Ибо Того, Кто не ведал греха, ради нас Он соделал грехом, чтобы мы стали праведностью Божьей в Нём».

Перек. Оригінал тексту не має грецького прийменника «перед», у той час як привнесений синодальним перекладом прийменник «перед» суттєво змінює акцент нашої праведності в Ісусі на нашу, людську праведність перед Богом.

2Кор.12:10 Синод.: «Посему я благодуществую в немощах, в обидах, в нуждах, в гонениях, в притеснениях за Христа, ибо, когда я немощен, тогда силен». **Огієн.**: «Тому люблю мені перебувати в недугах, у прикростях, у бідах, у переслідуваннях, в утисках через Христа. Коли бо я слабкий, тоді я сильний». **УБТ.**: «Тому радію в немочах, у клопотах, у нестатках, у вигнаннях та утисках за Христа; бо коли я немічний, – тоді я сильний». **В.Є.**: «Тому я знаходжу відраду у слабостях, в образах, у нестатках, у гоніннях, в утисках за Христа; бо коли я слабкий, – тоді я сильний». **В.Є.**: «Поэтому я нахожу отраду в слабостях, в обидах, в нуждах, в гонениях, в притеснениях за Христа; ибо когда я слаб, – тогда я силён».

Семантика слова «немічний» згідно із тлумачним словником, це той, який зовсім не знаходить у собі сил, можливостей діяти, слабкий, безсилий, кволий, хворий, чахлий, дохлий, дряхлий, плюгавий, нездатний ні на що здатний, Тоді як семантика слова «слабкий» говорить, що це: незначний за силою, який має незначну фізичну силу, малосильний, слабкий, слабосильний, безсильний, неміцний і т. ін.

Із контексту послання апостола Павла видно, що в цьому вірші мова йде не про старість і хворобливість людини, а про слабкість фізичну, незначну силу, могутність.

2Кор.12:16 Синод.: «Положим, [что] сам я не обременял вас, но, будучи хитр, лукавством брал с вас». **Огієн.:** «Та нехай буде так, тягара я на вас не поклав, але, будучи хитрий, я лукавством від вас брав». **УБТ.:** «Припустимо, що я не обтяжував вас, але як хитрун здобував вас оманом». **В.Є.:** «Припустимо, я не обтяжував вас, але, будучи здатним на все, я спритністю брав вас». **В.Є.:** «Допустим, я не обременял вас, но, будучи способным на всё, я ловкостью брал вас».

Павло не мав таких рис характеру як хитрість і лукавство, тому що він наслідував Христу. У 1Кор. 11:1 написано: «Будьте наслідувачами мені, як і я Христу».

Людина хитра це чоловік, який для досягнення чогось діє непрямыми, нерідко обманними шляхами і це слово має такі синоніми як: лукавий, підступний, крутій *розм.*, викрутень, хитрун *розм.*, хитрюга *підсил. розм.*, лукавець *розм.*, шельма *розм.*, крутихвіст *розм.*, лис *розм.*, лисиця *розм.*, хитряк *розм.*, хитрик *розм.*, проноза *розм.*, пролаза *розм.*, продувна bestія *розм.*

Тлумачні словники пишуть, що людина спритна, це людина яка вміє взятися за діло, ухватлива (яка має особливу схильність, велике бажання взятися за щонебудь), людина проворна, запопадлива, норовиста, хватка; мистецька, яка володіє впевною здатністю.

Отже, говорити, що апостол Павло як людина був хитруном, вводив людей в оману, брав їх лукавством, робив як «продувна bestія», – значить перекручувати Святе Письмо і його зміст, роблячи неадекватним перекладом з апостола співробітника сатани. Павло про себе так ніколи не писав і це питання принципове. Святе Письмо – це Істина і перекручувати Його у будь який частині – значить робити Бога лжемовцем.

У першому посланні до солунян (2:5) апостол Павло писав: «Бо у нас, як ви знаєте, ніколи не було у слові лестошів, ані приводу для користі – Бог свідок».

Отже говорити про характер апостола Павла, як про людину хитру і лукаву, є необґрунтованим. Примітно, що перше послання до солунян було першим із усіх листів, які апостол написав до церков. Тому, якщо апостол пише, що «у нас, як ви знаєте, ніколи не було у слові лестошів, ні приводу для користі», чому свідком є Бог, то розуміти слово «ніколи» необхідно, як таке, що він не робив цього ні за яких умов після свого навернення в послідовники Господа Ісуса Христа, а тим більше й пізніше, коли він писав своє послання до коринфян, в якому він зауважував, що він є наслідувач Христа. Вірш у 1Сол. 2:5 підтверджує неточність перекладу в 2Кор. 12:16 слів апостола, що він був «...хитр, (і) лукавством брав...».

Крім того, варто зауважити, що після слів «Припустимо, я не обтяжував вас» в оригіналі грецького тексту йде частка «α'λλα» (але, однак), яка завжди говорить про протилежність змісту у першій частині сказаного.

В сучасному українському правопису слово «тягар» у родовому відмінку пишеться через «я» (тягаря), а не через «а», як це зазначено в перекладі Огієнко.

Гал 2:20 Синод.: «и уже не я живу, но живет во мне Христос. А что ныне живу во плоти, то живу верою в Сына Божия, возлюбившего меня и предавшего Себя за меня». **Огієн.:** «І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе». **УБТ.:** «Живу вже не я, а живе в мені Христос. А коли тепер живу в тілі, то живу вірою в Божого Сина, що полюбив мене і віддав себе за мене». **В.Є.:** «Я співрозп'явся із Христом; і живу вже не я, але живе в мені Христос. А що нині живу у плоті, то живу вірою Сина Божого, Який возлюбив мене й віддав Себе за мене». **В.Є.:** «Я сорасп'явся со Христом; и живу уже не я, но живёт во мне Христос. А что ныне живу во плоти, то живу верой Сына Божьего, возлюбившего меня и предавшего Себя за меня».

В оригіналі грецького тексту немає прийменника «в» перед словами «Сина Божого», оскільки автор послання, апостол Павло його ніколи не писав, тому що він писав у цьому вірші не про віру в Сина, а про віру Самого Сина Божого. Тут уже не

віра в саму віру, а віра, що переборює й долає всілякі перешкоди, що повстають на нашому життєвому шляху, така сама віра, яка була у Самого Сина Божого Ісуса Христа.

Гал 3:20 Синод.: «Но посередник при одном не бывает, а Бог один». **Огієн.:** «Але посередник не є для одного, Бог же один». **УБТ:** «Але посередник не є для одного, тоді як Бог один». **В.Є.:** «Але Представник не Одного, Бог же – один». **В.Є.:** «Но Представитель не Одного, Бог же – один».

Перек. Щоб зрозуміти про якого Представника йде мова, давайте звернемося не тільки до оригіналу Писання, але й також до відомого коментаря Н.З., автором якого є Барклі (William Barklay, 1907-1978). Шотландський біблеїст). Ось що він пише:

«Це один із самих важких уривків, коли-небудь написаних Павлом; він настільки важкий, що навіть нараховують понад трьохсот різних його тлумачень!

...Ми підійшли до надзвичайно важкого речення: "Але посередник при одному не буває, а Бог один". Що Павло хотів цим сказати? Договір, заснований на Законі, завжди зв'язує дві особи: того, хто пропонує договір і того, хто приймає його... Нехай людина спробує вступити в щирі відношення з Богом за Законом. Він невдовзі зрозуміє, що не має сил зробити цього, і буде змушеним погодитися з тим, що в нього є тільки один вибір - прийняти дивовижну благодать, яку явив людям Ісус Христос».

Як видно зі змісту вірша (Гал. 3:20) мова йде про Ісуса Христа, Який був не просто формальним Посередником чийось інтересів перед ким-небудь, Він діяв як повноважний Представник Бога Отця, представляючи Його інтереси та інтереси Царства Небесного на землі перед другою стороною – народом Ізраїля. Він Сам сказав: «Я посланий лише до загублених овець дому Ізраїлевого» (Мт. 15:24).

У даному вірші грецьке слово «μεσίτης» перекладається ні тільки як посередник, але й як: повірений (особа, уповноважена іншою особою чи установою, діяти за їх дорученням і від їхнього імені), представник (той, хто виражає чий-небудь інтереси, думки, бажання тощо), уповноважений (довірена особа для виконання якогось доручення). Ісус як повноважний Представник Отця, Який відображав Його сутність, як і написано: «Він, будучи сямом слави і відображенням сутності Його і тримаючи все словом^Р могутності Своєї ...» (Євр.1:3) не виконував роль простого посередника, як це робив Мойсей, Він будучи Повіреним у всі діла Свого Отця був Його єдиним законним Представником: «...Стільки часу Я серед вас, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто бачив Мене, той бачив Отця. Як же ти говориш: "Покажи нам Отця"? Ти не віриш, що Я в Отці і Отець у Мені? Слова^Р, які Я вам говорю, не від Себе говорю, але Отець, Який перебуває в Мені, – Він творить діла. Вірте Мені, що Я в Отці і Отець у Мені. А якщо не так, то за самими ділами вірте Мені» (Ін.14:9-11). І ще: «Я і Отець – одне» (Ін.10:30).

Як Первосвященик Бога Всевишнього Ісус представляв також інтереси й народу Ізраїльського перед Богом Отцем, що видно з Його молитви в Гефсиманському саду: «Я явив ім'я Твоє людям, яких Ти дав Мені від світу. Вони були Твої, і Ти дав їх Мені; і слово Твоє вони дотримали. Нині пізнали вони, що все, що Ти дав Мені, – від Тебе» (Ін. 17:6-7). І ще: «Я молю за них; не за світ молю, але за тих, кого Ти дав Мені, тому що вони – Твої» (Ін. 17:9).

Тоді як посередник може бути й при одній особі й для однієї особи при суперечці двох осіб, зовсім не відображаючи сутність однієї чи іншої сторони. Також варто звернути увагу, що привнесення слів або прийменників («перед», «для») й інших, яких немає в оригіналі тексту часом не полегшує його розуміння, а іноді лише ускладнюють. Крім того, грецьке «εως» (одного) має родовий відмінок.

Гал 5:1 Синод.: «Итак стойте в свободе, которую даровал нам Христос, и не подвергайтесь опять игу рабства». **Огієн.:** «Христос для волі нас визволив. Тож стійте в ній та не піддавайтеся знову в ярмо рабства!». **УБТ:** «Христос визволив нас для волі, – тож стійте і не піддавайтеся знову під ярмо рабства». **В.Є.** «Для

волі нас **визволив** Христос. Отже, стійте і не піддавайтеся знову ярму рабства». **В.Є.**: «Для **свободи** нас Христос **освободил**. Итак, стойте и не подвергайтесь опять игу рабства».

Перек. У даному вірші грецького тексту немає слова «дарувати» (даровал, рус.), котрим замінене грецьке слово «ἐλευθερώ» – визволяти, звільняти відпускати на волю.

Гал 5:22 Синод.: «Плод же духа: любовь, радость, мир, долготерпение, благость, милосердие, вера». **Огієн.**: «А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра». **УБО**: «Плід духа є любов, радість, мир, терплячість, доброта, милосердя, віра». **В.Є.**: «яке ж є плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, милосердя, віра». **В.Е.**: «которое же есть плод Духа: любовь, радость, мир, долготерпение, благость, милосердие, вера».

Перек. У віршах 5:19-21 апостол Павло перераховує діла плоті, підкреслюючи, що ті, хто чинять за ділами плоті Царства Божого не успадкують. Однак, він не закінчує цю думку цим віршем, де продовжує її віршем 5:22, де говорить: «яке ж є (тобто Царство Боже) плід Духа: любов, радість, мир и т. і.». Бо Сам Ісус пояснював учням Своїм, що Царство Боже – усередині вас є! І в посланні до коринфян Павло також пише: «Бо Царство Боже не їжа і пиття, а праведність, мир і радість у Дусі Святому».

Крім того, у цьому вірші мова йде про плід Духа Святого, а не духа людського, бо якщо б це був плід духа людини, а не Духа Святого, то навіщо було Христу Ісусу б спокутувати гріхи наші й посилати від Отця іншого Утішителя, якби ми самі могли отримати усі ці плоди завдяки праці в нас духа людського? Бо цей плід створює Дух Святий у нашому дусі, перетворюючи всю людину, беручи під контроль і його душу і його тіло.

Гал 6:2 Синод.: «Носите бремена друг друга, и таким образом исполните закон Христов». **Огієн.**: «Носіть тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового». **УБТ.**: «Носіть тягарі одне одного, і таким чином виконаєте закон Христовий». **В.Є.**: «Несіть тягарі один одного і таким чином виконаєте закон Христовий». **В.Є.**: «Несите тяготы друг друга и таким образом исполните закон Христов».

НОСИТИ кого, що (нести кого-, що-небудь – із значенням повторюваності, тривалості цієї дії, що відбувається в різний час або в різних напрямках); надягати на себе, мати на собі або при собі. Наприклад: *Блукав я по світу чимало, Носив і свиту і жупан...* (Т. Шевченко). Мати, зберігати (про бороду, вуса, коси і т. ін.); робити якусь зачіску. *Прийшов старий Кулик, що один на все село носив ще оселедець* (Панас Мирний); *Ксеня була тоненька, з білявою товстою косою, яку вона носила, перекинувши через ліве плече* (С. Голованівський).

НЕСТИ (узявши кого-, що-небудь у руки або навантаживши на себе, переміщати, доставляти кудись). Наприклад: *На руках несе [жінка] малу дитину* (Леся Українка); *Василинка ж уже несе на стіл миски і ложки* (М. Стельмах); *З найближчих сіл лісовими стежками бійці несли на плечах важкі човни* (О. Гончар). // перен. Мати, містити в собі. *Хоча Іван Ярош ніс додому радісну звістку, але в душі його не було спокою* (М. Стельмах); *В.Єу гордого погрози Повітря стомлене несе* (М. Рильський); // перен. *Маючи що-небудь, передавати його іншим. Євангелісти несли людям добру звістку. // що, перен. Виконувати які-небудь обов'язки, доручення і т. ін. Друкарі й шофери добре несли вахту, виконуючи цю роботу вже не перший раз* (В. Кучер); *Всім стало на мить весело від войовничого вигляду хлоп'яти, від того, з яким запалом і старанністю несе воно свою нехитру службу* (О. Гончар). // **Нести службу** – виконувати певну роботу, обов'язки, доручення тощо. *Вартові встали і пішли мостом нести службу* (Григорій Тютюнник).

У цьому вірші вжите грецьке слово «βαρος» – вантаж, тягар (те, що гнітить, пригнічує, давить, обтяжує; пригноблює, мучить; щось непосильне, тяжке). Це слово треба відрізняти від грецького слова «φορτιον» – ноша, вантаж, поклажа, те, що переноситься на собі, що відповідає силі людини (Мт. 11:30); також потрібно відрізняти від грец. слова «ὄγκος» – 1) тягар; 2) лиха доля, фатум, мойра; 3) погибель, кончина, смерть; 4) осудження, смертельний вирок (Євр. 12:1). Це лише одне місце у Новому Завіті (Євр.12:1) де вжите грецьке слово «ὄγκος», як непосильний для людини тягар.

Еф.4:11 Синод.: «И Он поставил одних Апостолами, других пророками, иных Евангелистами, иных пастырями и учителями». **Огієн.:** «І Він, отож, настановив одних за апостолів, одних за пророків, а тих за благовісників, а тих за пастирів та вчителів». **УБТ.:** «Він і поставив одних апостолами, інших пророками, ще інших проповідниками доброї вістки, а тих – пастирями та вчителями». **В.Є.:** «І Він дарував одних як апостолів, інших як пророків, інших – євангелістів, інших – пастирів та вчителів». **В.Є.:** «И Он даровал одних как апостолов, других – пророков, иных – евангелистов, иных – пастырей и учителей».

Служителі Божі: апостоли, пророки, євангелісти, пастора, учителі (Еф. 4:11) – це дар для всього Тіла Христового і вони були дані Господом для збудування Тіла Його.

Грецьке слово «διδωμι» перекладається як давати, дарувати, віддавати, подавати, роздавати, наділяти, позволяти, предоставляти.

Слово «поставити» (розмовне) це: призначати (офіційно надати комусь право займати певну посаду, доручати виконувати якісь обов'язки). Наприклад: *От би його на голову колгоспу поставити* (О. Корнійчук).

Еф.5:4 Синод.: «Также сквернословие и пустословие и смехотворство не приличны [вам], а, напротив, благодарение». **Огієн.:** «і гидота, і марнословство або жарту, що непристойні вам, але краще дякування». **УБТ.:** «також і безсоромність, і дурні балачки, і масні жарту є непристойними, а найкраще – подяка». **В.Є.:** «Також безсоромність і марнослів'я або блазенство непристойні вам, але, навпаки, подяка». **В.Є.:** «Также бесстыдство и пустословие или шутовство неприличны вам, но, напротив, благодарение».

В оригіналі цього вірша грецьке «αἰσχρότης» – непристойність, безсоромність, безглуздя, мерзенність, неподобство. А грецьке слово «εὐτραπεία» – блазенство; кривляння, фіглярство, клоунада; сміхотворство; уїдливі вислови; плоскі грубі гостроти; безглузді, нерозумні жарту.

Крім того, в оригіналі немає прикметника «масний» (розм.) – непристойний (про поведінку, позу, жест, слова, вислови тощо – який усупереч вимогам пристойності, моралі неприховано виражає або грубо підкреслює те, що пов'язане зі сферою інтимних, статевих відносин, деяких фізіологічних функцій організму).

Флп.1:21 Синод.: «Ибо для меня жизнь – Христос, и смерть – приобретение». **Огієн.:** «Бо для мене життя то Христос, а смерть то надбання». **УБТ.:** «Бо для мене життя – це Христос, а смерть – це здобуток». **В.Є.:** «Бо для мене жити – Христос, і вмерти – придбання». **В.Є.:** «Ибо для меня жить – Христос, и умереть – приобретение».

Згідно з Правилами перекладу Святого Письма, які були затверджені Священим Синодом у 1816 році, частини мови оригіналу грецького тексту повинні перекладатися відповідно: дієслово – дієсловом, іменник – іменником і т. ін.

В оригіналі грец. тексту слова: «ζαω» і «ἀποθνήσκω» («жити» і «померти») – є дієсловом теперішнього часу, а не іменником.

Апостол Павло пише, що для нього жити – це являти Самого Господа Ісуса Христа, як і написано: «У тому любов Божя виявилася до нас, що Бог послав Сина Свого Єдинородного у світ, щоб ми могли жити через Нього» (1Ін. 4:9), «Бо в Ньому

ми живемо, і рухаємось, і існуємо, як і деякі з ваших поетів сказали: «Бо ми – і рід Його!» (Дн.17:28); «Який помер за нас, щоб ми – чи пильнуємо, чи спимо – разом із Ним жили» (1Сол. 5:10).

Смерть (в якості іменника) не може бути придбанням, тому що «Він смертю смерть поправ». Придбанням можуть бути Небеса, як пише апостол Павло: «Бо стримує мене і те, й інше; маю бажання відійти: із Христом бути набагато краще» (Флп. 1:23); «А оскільки діти прилучені до плоті й крові, то й Він подібним чином прийняв їх, щоб смертю знищити того, хто має владу смерті, тобто диявола» (Євр. 2:14).

Флп.3:9 Синод.: «и найдите в Нем не со своею праведностью, которая от закона, но с тою, которая через веру во Христа, с праведностью от Бога по вере». **Огієн.:** «щоб знайтися в Нім не з власною праведністю, яка від Закону, але з тією, що з віри в Христа, праведністю від Бога за вірою». **УБТ.:** «перебувати в ньому не зі своєю праведністю, яка від закону, але через віру в Христа, – з тією праведністю, яка від Бога, від віри». **В.Є.:** «і знайтися в Ньому не зі своєю праведністю, яка від Закону, але з тією, яка через вірність Христа, з праведністю, яка від Бога по вірі». **В.Є.:** «и найдите в Нем не со своей праведностью, которая от Закона, но с той, которая через верность Христа, с праведностью, которая от Бога по вере».

У оригіналі цього вірша перед Іменем Христа немає прийменника «в», а грецьке «πρὸς» перекладається не тільки як віра, але як: вірність, довіра, переконаність, запевнення, підтвердження, доказ, місія. У контексті третього розділу апостол Павло говорить про вірність Бога і Сина Божого Ісуса Христа починаючи з третього вірша: «То що ж, якщо деякі не вірували? Хіба їхня невірність усуне вірність Божу?» і т. і. Див. також переклад Д. Стерна «Еврейский Новый Завет».

Кол.1:13-14 Синод.: «избавившего нас от власти тьмы и введшего в Царство возлюбленного Сына Своего, в Котором мы имеем искупление Кровию Его и прощение грехов». **Огієн.:** «що визволив нас із влади темряви й переставив нас до Царства Свого улюбленого Сина, в Якім маємо відкуплення і прощення гріхів». **УБТ.:** «який визволив нас від влади темряви та переніс до Царства свого улюбленого Сина, в якому маємо відкуплення, відпущення гріхів». **В.Є.:** «Який визволив нас від влади темряви та ввів у Царство улюбленого Сина Свого, у Якому маємо викуп Кров'ю Його та прощення гріхів». **В.Є.:** «Который избавил нас от власти тьмы и ввел в Царство возлюбленного Сына Своего, в Котором имеем искупление Кровью Его и прощение грехов».

Перекладом Огієнко і УБТ відкинуте важливе доктринальне ствердження, що ми маємо спокуту саме завдяки спокутній Крові Ісуса Христа. Все Біблійне учення, як Старого так і Нового Завітів, перекреслюється тим, що нібито можна мати спокуту й без Крові Агнця Божого. Говорячи про те, ще ми маємо спокуту, ми не маємо права випускати з уваги ту обставину, що вона нам дана саме завдяки пролиттю Крові Сина Божого Ісуса Христа, про що й зазначає цей вірш.

Кол.2:19 Синод.: «и не держась главы, от которой все тело, составами и связями будучи соединяемо и скрепляемо, растет возрастом Божиим». **Огієн.:** «а не тримаєш Голови, від Якої все тіло, суглобами й зв'язями з'єднане й зміцнене, росте зростом Божим». **УБТ.:** «не тримаючись голови, від якої все тіло єднається і зміцнюється суглобами та зв'язями, росте Божим ростом». **В.Є.:** «і не тримаючись Голови, від Якої все Тіло, суглобами й зв'язками з'єднане та скріплене, росте природженням Божим». **В.Є.:** «и не держась Главы, от Которой всё Тело суставами и связями соединяемое и скрепляемое, растёт приращением Божиим».

Виникає одне питання: який вік у вічного Бога (рос. «растёт возрастом Божиим»? У контексті віршів 18-19 мова йде про Тіло Христове, а не про людське, тому слова «Тіло» й «Глава» доцільніше писати із великої літери.

Звичайно виникає питання: який же **зрост** (**рост**) Божий? У контексті віршів 18-19 мова йдеться про Тіло Христове, а не людське, тому слова «Тіло» і «Голова» доцільно писати з великої літери.

Крім того, в українському правопису немає такого слова «**зв'язями**», а також «**тримаючись**», це діаспорський правопис.

Кол.3:1-2 Синод.: «Итак, если вы воскресли со Христом, то ищите **горнего**, где Христос сидит одесную Бога; о **горнем** помышляйте, а не о земном». **Огієн.:** «Отож, коли ви воскресли з Христом, то шукайте того, що **вгорі**, де сидить Христос по Божій правиці. Думайте про те, що **вгорі**, а не про те, що на землі». **УБТ.:** «Отож, коли ви з Христом воскресли, то шукайте **горішнього** – того, де Христос сидить праворуч Бога. Думайте про **горішнє**, – не про земне». **В.Є.:** «Отже, якщо ви воскресли разом із Христом, то шукайте **вишнього**, де Христос сидить по правиці Бога; про **вишне** думайте, а не про земне». **В.Є.:** «Итак, если вы воскресли вместе со Христом, то ищите **вышнего**, где Христос сидит одесную Бога; о **вышнем** помышляйте, а не о земном».

Грецьке слово «**ἄνω**» – у горі, нагорі; як прикметник: **вишній** (який міститься на великій відстані від землі; який виходить з неба), небесний; найвищі начала, вищі царини буття. Христос сидить по правиці Бога Отця на небесах, а не на землі. **Горнішній** – який міститься, знаходиться, відбувається тощо зверху, вище чого-небудь. Але грецьке «**ἄνω**» – це не земля, навіть і не гори, а небеса, де Христос сидить по правиці Бога.

Кол.3:14 Синод.: «Более же всего **облекитесь** в любовь, которая есть **совокупность** совершенства». **Огієн.:** «А над усім тим зодягніться в любов, що вона **союз** досконалости!». **УБТ.:** «Понад усе - любов; вона є **злукою** досконалости». **В.Є.:** «Але понад усе це **одягніться** у любов, яка є **з'єднувальна сила** досконалости». **В.Є.:** «Но сверх всего этого **облекитесь** в любовь, которая есть **связующая сила** совершенства».

Перек.: Грецьке слово **σύνδεσμος** – зв'язок (взаємна залежність, обумовленість), союз, сукупність, єдність; сила, яка поєднує, зв'язує, удержує разом.

1Сол.4:13 Синод.: «Не хочу же оставить вас, братия, в неведении **об умерших**, дабы вы не скорбели, как прочие, не имеющие надежды». **Огієн.:** «Не хочу ж я, браття, щоб не відали ви про покійних, щоб ви не сумували, як і інші, що надії не мають». **УБТ.:** «Не хочемо, щоб ви, брати, не знали **про мертвих**, щоб не сумували, як ото інші, що не мають надії». **В.Є.:** «Але не хочу залишати вас, браття, у невіданні відносно **усопших**, щоб ви не сумували, як і інші, що не мають надії». **В.Є.:** «Но не хочу оставлять вас, братья, в неведении относительно **усопших**, чтобы вы не горевали, как и прочие, не имеющие надежды».

Семант. Перек. Грецьке «**κοιμάω**» – спати, засипати, усипати, присипляти; у *пер. знач.:* почити, померти.

Дивись стор. 95 Бесіда 34 Святителя Іоанна Златоуста. «Тут заздалегідь належить взяти до уваги і розглянути, чому апостол, коли говорить про Христа, називає Його смерть смертю (грецьке «**ἀποθνήσκει**»); коли ж говорить про нашу кончину, то називає її не смертю, а успінням. Не сказав: про померлих, а що? – «**про усопших**». І ще: *то й усопших у Ісусі Бог приведе з Ним*, а не сказав: померлих. Також: *Бо це говоримо вам по слову Господньому, що ми, які живемо, що залишилися до приходу Господа, не випередимо усопших* (1Сол.4:15).

І тут, не сказав померлих, але в усіх трьох випадках смерть людську назвав успінням. Про Христа ж зовсім не так, а – як? *Бо якщо ми віруємо, що Ісус помер*. Отже, чому смерть Христову апостол називав смертю, а нашу успінням? Не просто і не без мети він вживає ці різні висловлювання, але маючи на увазі дещо мудре і велике.

Говорячи про Христа він вживав слово «смерть», щоб показати дійсність Його страждань, а про нас – «успіння», щоб вгамувати нашу скорботу. Там, де вже здійснилося воскресіння, він сміливо вживає слово «смерть», а там де воскресіння є предметом надії, він вживає слово «успіння», цим словом і втішає нас, і підкріплює благі наміри.

Бо сплячий, безумовно, встане, а смерть є ні що інше, як довгий сон. Бо померлий не чує, не говорить, не бачить, не відчуває: бо так само й у сплячого. У сплячого й душа немов спить. А в померлого, навпаки, пильнує».

Ось чому в Ін.11:11-14 (смерть Лазаря) Господом Ісусом було спочатку вжито слово «заснув», а не помер.

2Сол.2:10 Синод.: «и со всяким неправедным обольщением погибающих за то, что они не приняли **любви истины** для своего спасения». **Огієн.:** «і з усякою обманною неправди між тими, хто гине, бо **любви правди** вони не прийняли, щоб їм спастися». **УБТ.:** «з усякою оманною неправди для тих, що гинуть, бо **любви до правди** вони не прийняли, щоб спастися». **В.Є.:** «і з усяким зваблюванням неправедним для тих, хто гине, за те, що вони не прийняли **любов Істини**, щоб їм бути спасеними». **В.Є.:** «и со всяким обольщением неправедным для погибающих за то, что они не приняли **любовь Истины**, чтобы им быть спасёнными».

Теол. Грецьке слово «ἀγάπη» – «любов», яке має знахідний відмінок разом зі словом «ἀλήθεια» – «істина», яке має родовий відмінок, говорять у цьому вірші про те, що була відкинута любов Господа Ісуса Христа, де слово «Істина» вказує на Того, Хто є Путь, Істина й Життя. Само Писання говорить, що Бог є Любов. Слово «σῶζω» має пасивну заставу, тобто – бути спасеним, бо ми самі не спасаємося, а нас спасає Господь. Крім того, в оригіналі тексту перед словом «ἀλήθεια» – «істина, правда» не має ніякого прийменника «до» або якого іншого, а слово «любви» (написання якого зроблене через «и»), це правопис 1928 року, який заборонений розпорядженням Президента України.

2Сол.3:14 Синод.: «Если же кто не послушает слова нашего в сем послании, того имейте на замечании и не сообщайтесь с ним, чтобы устыдить его». **Огієн.:** «Коли ж хто не послухає нашого слова через цього листа, зауважте того, і не майте з ним зносин, щоб він був посоромлений». **УБТ.:** «Коли ж хто не слухає нашого слова, що в посланні, – того затавруйте [і] не спілкуйтеся з ним, хай буде посоромлений». **В.Є.:** «Якщо ж хто не послухає слова нашого через це послання, того майте на увазі й не спілкуйтеся з ним, щоб він був посоромлений». **В.Є.:** «Если же кто не послушает слова нашего через это послание, того имейте на замечании и не общайтесь с ним, чтобы он был устыжен».

Діалектич. Грецьке слово «σημειο/ω» – відмічати, брати до нотатки, робити позначку, мати на увазі, але ніколи не перекладалося як: «затаврувати».

1Тим.2:5 Синод.: «Ибо един Бог, един и посредник между Богом и человеками, человек Христос Иисус». **Огієн.:** «Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, людина Христос Ісус». **УБТ.:** «Бо один Бог і один посередник між Богом та людьми - людина Ісус Христос». **В.Є.:** «Бо один Бог, один і Представник Бога й людей – Людина Христос Ісус». **В.Є.:** «Ибо один Бог, один и Представитель Бога и людей – Человек Христос Иисус».

Перек.: Грецьке слово «μεσίτης» – посередник, повірений (особа, уповноважена іншою особою чи установою, діяти за їх дорученням і від їхнього імені), представник (той, хто виражає чий-небудь інтереси, думки, бажання тощо), уповноважений (довірена особа для виконання якогось доручення). Крім того, у даному вірші в оригіналі тексту немає прийменника «між або поміж» необґрунтовано привнесеного при перекладі, а слова «Бог» і «люди» мають родовий відмінок, а не орудний. Ісус Христос як Боголюдина представляє Свого Отця як Його Єдинородний Син, буду-

чи Його [Представником й Уповноваженим](#), і одночасно представляє інтереси людей як Первосвященик (за чином Мелхиседека) перед Богом Всевишнім по відношенню до тих, яких Він дав Йому (Іоанна 17:6,9). У той час, як семантика слова [посередник](#) – це особа (або організація, чи держава), при участі якої ведуться переговори між сторонами в суперечці або угоді. Наприклад, Німеччина – посередники в переговорах між Францією та Італією. Однак, Німеччина не представляє від себе ні Францію, ні Італію як у політичному, так і в культурному або економічному відношеннях. [Посереднику](#) зовсім немає необхідності являти або відображати сутність того, у чиїх інтересах він діє або веде переговори. Тоді як [представник](#) – це особа, яка діє за чиїм-небудь дорученням, від імені кого-небудь, представляючи собою кого-небудь, виражаючи чиї-небудь інтереси.

Після створення всесвіту, передаючи правління Адамові, Бог помістив Свого сина на землі, щоб управляючи, він діяв як заступник свого Отця. Адам був посланий на землю як намісник Бога Отця, як [представник](#) Царства Небесного. Коли Бог створив землю, Він повинен був управляти цим новим царством або Сам, або через Свого [представника](#), або [уповноваженого](#). Для точного відображення або представлення кого-небудь необхідно володіти схожою сутністю й точно позиціювати себе з тим, кого [представляєш](#). Адам був «носієм божественної природи», тому що його сутність походила від Самого Бога. Термін «син» є правильним визначенням, адже дух, що був в Адамі, споконвічно виходив із Особистості Бога.

Незважаючи на те, що Бог помістив Свій Дух у “посудину із тлінної глини”, головною природою людини залишався його дух. Бог створив людину з тотожним Собі духом, маючи намір при цьому призначити його на роль Свого [представника](#) на землі.

Форми правління повинні відображати природу й вимоги Вседержителя. Відповідно, точне [представлення](#) Вседержителя є необхідним елементом правління представника. Бо правління на землі повинне було являти природу Бога, то, вельми важливо, щоб Його [представник](#) на землі добре розумів би природу Бога. Таким чином, форма правління людини на землі повинна була в точності відповідати Божим принципам. У протилежному випадку, форма правління на землі не представляла би правління Бога. Тільки творіння в особі Адама, створене спеціально для цієї мети, могло виконати таку роль, і тільки син Божий міг у точності продемонструвати правління Бога. Оскільки син є носієм Божественної природи свого Отця, саме син знає й розуміє Його природу. Однак через своє гріхопадіння він не виконав свого призначення.

Ісус же, на відміну від Адама, діяв за призначенням і з волі Отця, виявляючи Його сутність. Він нічого не робив від Самого Себе, представляючи сутність Свого Отця, як і написано: «Він, будучи сяйвом слави і відображенням сутності Його» (Євр. 1:3). Ісус був не просто [Посередником](#) Нового Завіту, між Богом і людьми, як це відображено в деяких перекладах, Він був його безпосереднім [Представником](#) і [Виконавцем](#), укладаючи його зі всіма людьми, які прийняли Його спокуту жертву й вчення Його Отця, як і написано: «... “Ось, іду виконати, Боже, волю Твою!” Він усуває перше, щоб установити друге». І ще «бо це Кров Моя Нового Завіту, яка за багатьох проливається для прощення гріхів» (Євр. 10:9; Мт. 26:28).

Однією із цілей явища Сина Божого світу – випромінювання слави природи Бога й бути точним [представником](#) сутності свого Отця, управляючи у сферах, у яких Він наділений владою точно так само, як управляв би в них Отець. Тоді як [посередник](#) такою місією не наділений.

Виступаючи в ролі [Представника](#) Отця, Син повністю присвячений Йому й черпає Свою сутність і призначення від Отця. Коли Син точно [представляє](#) Отця, Він робить тільки те, для чого Він був посланий. Вся велич сутності Отця проявляється через Сина, і Він приносить славу Своему Отцю так само, як будинок приносить славу своєму дизайнерові.

Бог запланував, що саме “Його Єдинородний Син” буде всебічним проявом Його особистості. Так, Отець сприяв тому, щоб Син став здатний управляти Його владою й силою так само, як і говорити від Його Імені у всіх ситуаціях.

Більш того, коли Ісусові виконалося тридцять років, Бог привселюдно оголосив світу Свою прихильність до Сина під час Його хрещення в Іордані: «Це Син Мій улюблений, у Якому Я знайшов благовоління» (Мт. 3:17). Це не заява батька, який не брав участь у житті сина й знову з'явився після вісімнадцятирічної відсутності, а подання Отцем Сина як обраного й підготовленого Ним спадкоємця й Свого [Представника](#). Тому що Сам Бог спостерігав за кожним аспектом Його навчання, Він міг урочисто заявити світу про досконалість Ісуса.

Всевишній послав Ісуса в світ як Свого виняткового [Представника](#): «Бог, Який багаторазово й різноманітно спрадавна говорив батькам через пророків, у ці останні дні говорив нам через Сина, Якого поставив спадкоємцем усього, через Якого й світи сотворив» (Євр. 1:1-2). Отець демонструє всю Свою владу й силу через Сина, Який перебуває в Отці, і Син може претендувати на законність того, що Він є продовженням Особистості Свого Отця. Хоча Ісус був окремою Особистістю, але Його мета залишалася тією ж, що була у Отця. Виконання задуму Отця досягає свого унікального апогею в Сині Обітниці, як це й було визначено.

Тому Ісус міг сказати, що діла, які Він творив, не були Його особистими, і Він робив тільки те, що говорив Йому Отець, тому що «Син нічого не може робити Сам від Себе...» (Ін. 5:19).

В Євангелії від Луки 12:14 Ісус говорить: «...Чоловіче, хто призначив Мене суддею або [посередником між](#) вами?» Господь мов би стверджує, що Його ніхто не призначав бути [посередником між](#) людьми. До того ж, у цьому вірші також вжитий грецький прийменник «ἐπί» (на, по, над, при, поблизу, біля, перед, від час, на підґрунті; проти; до, [між](#), [поміж](#)), якого, як відзначалося вище, нема в 1Тим.2:5 апостола Павла.

1Тим.2:14 Синод.: «и не Адам прельщен; но жена, прельстившись, [впала в преступление](#)». **Огієн.:** «І Адам не був зведений, але, зведена будши, жінка [попала в переступ](#)». **УБТ.:** «І не Адам спокусився, але жінка, будши спокушена, [потрапила в переступ](#)». **В.Є.:** «І не Адам був зваблений, а дружина, спокусившись, [була втягнута у злочин](#)». **В.Є.:** «И не Адам был прельщён, а жена, прельстившись, [была вовлечена в преступление](#)».

У злочин не впадають! Злочин можна скоїти, що й зробила Єва. Вона була втягнута в злочин... дияволом. Тому в оригіналі вжито грецьке слово «[γίνομαι](#)», яке дослівно перекладається як: бути, ставати, робитися, траплятися, утягуватися (у [злочин](#)). Тим більш, що у переступ неможливо потрапити. Потрапляють у пастку, а не в переступ.

1Тим.2:15 Синод. «Впрочем спасётся через чадородие, если [пребудет](#) в вере и любви и в святости с целомудрием». **Огієн.:** «Та спасеться вона дітородженням, якщо [пробуватиме](#) в вірі й любові, та в посвяті з розвагою». **УБТ.:** «Але спасеться вона народженням дітей, – якщо [непишно перебуватиме](#) у вірі, любові та святості зі скромністю». **В.Є.:** «Втім, буде спасенна через дітонародження, якщо [перебуватимуть](#) у вірі, й любові, та святості з доброчесністю». **В.Є.:** «Впрочем, будет спасена через деторождение, если [пребудут](#) в вере, и любви, и святости с целомудрием».

Діалект. Множин. Перекл. У оригіналі грецьке слово «[μεινω](#)» – (залишатися, перебувати, жити, бути) є дієсловом не однини, а множини, тобто [перебуватимуть](#). Українське слово «непишний» – діалектне.

Якщо матір має віру, любов та святість з доброчесністю, тоді їй є що передати своїм дітям: віру, любов, святість із доброчесністю. Неможливо одержати щось із нічого. Усе, що може вийти з людини зовні, – це те, що є у неї внутрішньо. Внутрішній зміст визначає сутність людини. Наприклад, *неможливо вичавити апельсиновий сік із лимона*. «Не може добре дерево приносити погані плоди, ні погане дерево приносити плоди добрі. Отже, по плодах їхніх пізнаєте їх» (Мт. 7:18,20). Бо Сам Ісус говорить: по плодам їх пізнаєте їх.

1Тим.3:16 Синод.: «И бесприкословно — великая благочестия тайна: Бог явился во плоти, оправдал Себя в Духе, показал Себя Ангелам, проповедан в народах, принят верою в мире, вознесся во славе». **Огієн.:** «Безсумнівно, велика це таємниця благочестя: Хто в тілі з'явився, Той оправданий Духом, Ангелам показався, проповіданий був між народами, увірувано в Нього в світі, Він у славі вознісся!». **УБТ.:** «Відомо, що таємниця побожності є великою: Він з'явився в тілі, оправдався в дусі, показався ангелам, проповідуваний був між поганями, повірили в нього у світі, піднісся у славі». **В.Є.:** «І, безсумнівно, це велика таємниця благочестя: Бог був явлений у плоти, виправданий у Дусі, зримий ангелами, проповідуваний серед народів, прийнятий вірою у світі, вознесений у славі». **В.Є.:** «И, несомненно, это великая тайна благочестия: Бог был явлен во плоти, оправдан в Духе, зрим ангелами, проповедован среди народов, принят верой в мире, вознесён во славе».

Перекладами УБТ і Огієнко зроблена підміна поняття «Бог був явлений у плоти» на слова, що «хтось з'явився в тілі», тоді як Святе Письмо говорить, що Ісус Христос є Бог у плоті. Більше того, переклад УБТ стверджує, що можна виправдатися людським духом, зовсім не роблячи відмінності від Духа Божого і людського.

В сучасному українському правопису слово «ангел» пишеться через «е», а не через «о», як це зазначено в перекладі Огієнко. Разом із тим, писати в цьому випадку слово «Ангели» з великої літери, значить уводити читача в оману, оскільки може йти мова про ангелів Божих і про «ангелів, які не зберегли своєї гідності, але залишили свою оселю» (Іуди 6).

1Тим.4:2 Синод.: «через лицемерие лжесловесников, сожженных в совести своей». **Огієн.:** «хто в лицемірстві говорить неправду, і спалив сумління своє». **УБТ.:** «вони в лицемірстві ошукують, знищили власне сумління». **В.Є.:** «у лицемірстві лжемовців, які дозволили затаврувати власну совість». **В.Є.:** «в лицемерии лжецов, позволивших заклеятъ собственную совесть».

Переклад. Розм. Грецьке слово «καυτερια/ζω» (клеймити, припікати), тому мова йдеться про затавровану совість. Дієслово «ошукувати» – розмовне.

1Тим.4:8 Синод.: «ибо телесное упражнение мало полезно, а благочестие на все полезно, имея обетование жизни настоящей и будущей». **Огієн.:** «Бо вправа тілесна мало корисна, а благочестя корисне на все, бо має обітницю життя теперішнього та майбутнього». **УБТ.:** «бо тілесна вправа мало корисна, а побожність до всього корисна, маючи обітницю як теперішнього життя, так і майбутнього». **В.Є.:** «бо тілесна вправа для небагато чого корисна, а благочестя корисне стосовно всього, маючи обітницю життя нинішнього та майбутнього». **В.Є.:** «ибо телесное упражнение для немногого полезно, а благочестие полезно относительно всего, имея обетование жизни нынешней и будущей».

Апостол Павло звертав увагу Тимофія, що благочестя корисне стосовно всього, а фізична вправа лише для небагато чого корисна. Однак він не писав, що воно зовсім не корисне, вказуючи, що вона корисна лише для небагато чого (!).

1Тим.5:23 Синод.: «Впредь пей не [одну] воду, но употребляй немного вина, ради желудка твоего и частых твоих недугов». **Огієн.:** «Води більше не пий, але трохи вина заживай ради шлунка твого та частих недугів твоїх». **УБТ.:** «Води більше не пий, але вживай трохи вина задля [твого] шлунка і твоїх частих недуг». **В.Є.:** «Надалі пий не лише воду, але вживай трохи й вина, заради твого шлунка і частих твоїх недугів». **В.Є.:** «Впредь пей не одну воду, но употребляй и немного вина, из-за твоего желудка и частых твоих недугов».

Переклад. Розм. Порада зовсім не пити воду в будь яких випадках, досить сумнівна, і Павло вряд чи міг дати таку пораду Тимофію, тим більш оригінал грецького тексту Писання так не говорить. Крім того, слово «задля» є просторіччям.

1Тим.6:17 Синод.: «Богатых в настоящем веке увещевай, чтобы они не высоко думали о себе и уповали не на богатство неверное, но на Бога живаго, дающего нам всё обильно для наслаждения». **Огієн.:** «Наказуй багатим за віку теперішнього, щоб не неслися високо, і щоб надії не клали на багатство непевне, а на Бога Живого, що щедро дає нам усе на спожиток». **УБТ.:** «Багатим нинішнього часу нагадуй, щоб не носилися високо й не сподівалися на минуще багатство, але на Бога, який нам усе дає щедро для насолоди». **В.Є.:** «Багатим у нинішньому віці наказуй, щоб не звеличувалися та надіялися не на багатство невірне, а на Бога Живого, Який дає нам усе рясно для насолоди». **В.Є.:** «Богатым в нынешнем веке повелевай, чтобы не превозносились и надеялись не на богатство неверное, а на Бога Живого, дающего нам всё обильно для наслаждения».

Оригінал тексту в цьому вірші говорить про наказовий засіб дієслова «παράγγελλω» – наказувати, заповідати, повелівати, наставляти, запевняти; тобто «наказуй», – це дієслово, яке має безпосереднє відношення до іменника «багатий», іменника множини, давального відмінку (!), тобто «багатим», а не багатих.

Євр.1:7 Синод.: «Об Ангелах сказано: Ты творишь Ангелами Своими духов и служителями Своими пламенеющий огонь». **Огієн.:** «А про Ангелів Він говорить: Ти чиниш духів Ангелами Своїми, а палючий огонь Своїми слугами». **УБТ.:** «А до ангелів каже: Ти робиш духів своїми ангелами, а палючий вогонь – своїми слугами». **В.Є.:** «І про ангелів Він воістину говорить: «Ти твориш ангелів Своїх духами і служителів Своїх – вогнем палаючим». **В.Є.:** «И об ангелах Он поистине говорит: «Творящий ангелов Своих духами и служителей Своих – огнём пылающим».

Перек. Це дуже важливе питання: робити духів своїми ангелами, чи творити ангелів духами? Або робити служителів Своїх – вогнем палаючим, чи служителів Своїх – вогнем палаючим? В сучасному українському правопису слово «ангел» пишеться через «е», а не через «о», як це зазначено в перекладі Огієнко. Разом із тим, писати в цьому випадку слово «Ангели» з великої літери, значить уводити читача в оману, оскільки мова йде про ангелів Божих, а не про Ісуса, або Дух Святий.

Євр.4:2 Синод.: «Ибо и нам оно возвещено, как и тем; но не принесло им пользы слово слышанное, не растворенное верою слышавших». **Огієн.:** «Бо Євангелія була звіщена нам, як і тим. Але не принесло пожитку їм слово почуте, бо воно не злучилося з вірою слухачів». **УБТ.:** «Бо й ми, як і вони, одержали добру вістку; але слово, яке слухали, не дало їм користи, бо не слухали з вірою». **В.Є.:** «Бо й нам, як і тим, було сповіщено Євангеліє; але не принесло їм користі почуте слово, не скріплене вірою тих, хто почув». **В.Є.:** «Ибо и нам, как и тем, было возвещено Евангелие; но не принесло им пользы слышанное слово, не скреплённое верой услышавших».

Переклад: Оригінал грец. тексту звертає увагу на важливість чути слово та скріплювати його вірою, лише тоді воно приносить користь тому, хто чує його. Віра подібно до невидимого металевого каркасу, що скріплює бетонний фундамент, що є прообразом почутого Слова, сповіщеного Євангелія. Від «розбавлення» слова вірою користі ніякої, тим більше оригінал навіть про це й не говорить.

Євр.4:11 Синод.: «Итак постарайтесь войти в покой оный, чтобы кто по тому же примеру не впал в непокорность». **Огієн.:** «Отож, попильнуймо ввійти до того відпочинку, щоб ніхто не потрапив у непослух за прикладом тим». **УБТ.:** «Тож поспішімо ввійти до того спочинку, щоб хтось не впав у непокору - за тим прикладом». **В.Є.:** «Отже, постараймося ввійти в цей спокій, щоб хтось, за тим же прикладом, не впав через непокірність». **В.Є.:** «Итак, постарайтесь войти в этот покой, чтобы кто-либо, по тому же примеру, не пал *из-за* непокорности».

Зміст перекладу. Оригінал грец. тексту говорить про падіння через непокору, а не про падіння у непокору. Грец. слово «πίπτω» перекладається як «падати», ао.

«впасти», «упасти», а не «впадати» кудись. Крім того, прийменника «в» або «у» в оригіналі тексту немає.

Євр.4:12 Синод.: «Ибо слово Божие живо и действенно и острее всякого меча обоюдоострого: оно проникает до разделения души и духа, составов и мозгов, и судит помышления и намерения сердечные». **Огієн.:** «Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, проходить воно аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосібне судити думки та наміри серця». **УБТ.:** «Бо Боже слово живе й діє, воно гостріше від усякого двосічного меча і проходить аж до поділу душі й духа, суглобів і мозку, судить думки й помисли серця». **В.Є.:** «Бо Слово Боже живе, і дієве, і гостріше всякого меча обосічного, і проникає до розділення душі й духа, суглобів і мізків, і розпізнає помисли й наміри серця». **В.Є.:** «Ибо Слово Божье живо, и действенно, и острее всякого меча обоюдоострого, и проникает до разделения души и духа, составов и мозгов, и распознаёт помышления и намерения сердца».

Грецьке слово «κρίτικο/ς» - здатний розпізнавати; той, хто вміє критикувати, судити.

Євр.4:15 Синод.: «Ибо мы имеем не такого первосвященника, который не может сострадать нам в немощах наших, но Который, подобно [нам], искушен во всем, кроме греха». **Огієн.:** «Бо ми маємо не такого Первосвященника, що не міг би співчувати слабостям нашим, але випробуваного в усьому, подібно до нас, окрім гріха». **УБТ.:** «Бо не маємо архиєрея, який не може співчувати нашим слабостям, але випробуваний у всьому, як і ми, за винятком гріха». **В.Є.:** «Тому що ми маємо не такого первосвященника, який не може співчувати у слабостях наших, але Який був спокушений у всьому, подібно до нас, але залишився без гріха». **В.Є.:** «Ибо мы имеем не такого первосвященника, который не может сострадать в слабостях наших, но Который был искушаем во всём, подобно нам, но остался без греха».

Зміст перекладу. По-перше: в перекладі **УБТ написано.:** «...не маємо архиєрея», тобто, немає Того, Хто міг би співчувати нашим слабостям. По-друге: Він був випробуваний у всьому за ВИНЯТКОМ гріха, тобто Він НЕ був спокушений(!). Тоді як Писання говорить, що Він був спокушений у всьому, але залишився без гріха. Це суттєве перекозчення Святого Письма.

Правоп. Українське слово «архиєрей» пишеться через «і», а не «архиєрей».

Євр.5:13 Синод.: «Всякий, питаемый молоком, несведущ в слове правды, потому что он младенец». **Огієн.:** «Бо хто молока вживає, той недосвідчений у слові правди, бо він немовля». **УБТ.:** «Бо кожний, хто бере молоко, - ще недосвідчений у слові правди, бо є немовлям». **В.Є.:** «Бо всякий, хто споживає молоко, необізнаний у слові праведності, тому що він немовля». **В.Є.:** «Ибо всякий, питающийся молоком, несведущ в слове праведности, потому что он младенец».

В оригіналі грец. слово «δικαιοσύνη» – праведність, справедливість, законність; правосуддя; праведне діло, благодіяння.

Євр.6:6 Синод.: «и отпадших, опять обновляют покаянием, когда они снова распинают в себе Сына Божия и ругаются [Ему]». **Огієн.:** «та й відпали, знов відновляти покаянням, коли вдруге вони розпинають у собі Сина Божого та зневажають». **УБТ.:** «відпали; знову обновлялися до покаяння – і вдруге розпинали та зневажали в собі Божого Сина!». **В.Є.:** «і які відпали – знову спонукати до покаяння, коли вони знову розпинають собою Сина Божого і виставляють Його на ганьбу». **В.Є.:** «и отпавших – вновь побуждают к покаянию, когда они опять распинают собой Сына Божьего и выставляют Его на позор».

Грецьке слово «παραδειγματίζω» перекладається як: «ставити в приклад суворого покарання; ганьбити, принижувати; виставляти на висміювання, глузування, посміх; робити посміховищем».

Зміст перекладу. Одне діло, коли хтось зневажає в СОБІ Божого Сина, а зовсім друге, коли хтось розпинає СОБОЮ Сина Божого (про що й говорить оригінал).

Грецьке слово «ε;αυτου» (себе, самого себе) має орудний відмінок, тобто «собою», а не в собі; тому що в оригіналі тексту зовсім немає прийменника «в».

Євр.6:12 Синод.: «дабы вы не обленились, но подражали тем, которые верою и долготерпением наследуют обетования». **Огісн.:** «щоб ви не розлінились, але переймали від тих, хто обітниці вспадковує вірою та терпеливістю». **УБТ.:** «». **В.Є.:** «щоб ви не розлінились, а наслідували тих, які завдяки вірі та довготерпінню успадковують обітниці». **В.Є.:** «чтобы вы не обленились, а подражали тем, которые благо-даря вере и долготерпению наследуют обетования».

В даному вірші грецький текст має прийменник «δία», що вказує на образ або засіб дії: через, завдяки, за допомогою, по, за, від і т. ін. Виключення даного прийменника під час перекладу спрощує змістовну повноту оригіналу послання Автора.

Євр.8:6 Синод.: «Но Сей *Первосвященник* получил служение тем превосходнейшее, чем лучшего Он ходатай завета, который утвержден на лучших обетованиях». **Огісн.:** «А тепер одержав Він краще служіння, оскільки Він посередник і кращого заповіту, який на кращих обітницях був узаконений». **УБТ.:** «А він тепер одержав краще служіння, бо він є посередником кращого заповіту, узаконеного на кращих обітницях». **В.Є.:** «Але нині Він одержав більш чудове служіння, оскільки Він і представник кращого Завіту, що був заснований на кращих обітницях». **В.Є.:** «Но ныне Он получил более превосходное служение, поскольку Он и представитель лучшего Завета, который был основан на лучших обетованиях».

Перек.: Грецьке слово «μεσίτης» – посередник, повірений, представник, уповноважений. Крім того, у даному вірші в оригіналі тексту немає прийменника «між або поміж» необґрунтовано привнесеного при перекладі, а слова «Бог» і «люди» мають родовий відмінок, а не орудний. Ісус Христос як Боголюдина представляє Свого Отця як Його Єдинородний Син, будучи Його Представником, і одночасно представляє інтереси людей як Первосвященник перед Богом Всевишнім по відношенню до тих, яких Він дав Йому (Іоанна 17:6,9). У той час, як семантика слова посередник – це особа (а також організація, держава), при участі якої ведуться перемовини між сторонами в суперечці або угоді. Наприклад, США – посередники в перемовинах між Україною й Росією. Однак, США не представляють, ні Україну, ні Росію, як у політичному, так і в культурному й економічному відношеннях. Тоді як представник – це особа, яка діє за чийм-небудь дорученням, від імені кого-небудь, представляючи собою кого-небудь, виражаючи чий-небудь інтереси. Ісус же діяв за призначенням і з волі Отця. Він нічого не робив від Самого Себе, представляючи сутність Свого Отця, як і написано: «Він, будучи сйавом слави і відображенням сутності Його» (Євр. 1:3). Ісус був не просто Посередником Нового Завіту, між Богом і людьми, Він був його безпосереднім Представником і Виконавцем, укладаючи його зі всіма людьми, які прийняли Його спокуту жертви й вчення Його Отця, як і написано: «... “Ось, іду виконати, Боже, волю Твою!” Він усуває перше, щоб установити друге». І ще «бо це Кров Моя Нового Завіту, яка за багатьох проливається для прощення гріхів» (Євр. 10:9; Мт. 26:28). І ще: «І тому Він є Представник Нового Завіту, щоб із настанням Його смерті для викупу злочинів, учинених при першому завіті, ті, що покликані, одержали обітницю вічної спадщини». І ще: «Бо Христос увійшов не в рукотворне святилище – відображення істинного, але на саме небо, щоб стати за нас нині перед лицем Божим». (Мт. 26:28; Євр.9:15, 24; 10:9).

Євр.10:35 Синод.: «Итак не оставляйте упования вашего, которому предстоит великое воздаяние». **Огісн.:** «Тож не відкидайте відваги своєї, бо має велику нагороду вона». **УБТ.:** «Тож не відкидайте вашої сміливості, бо вона має велику винагороду». **В.Є.:** «Отже, не залишайте сміливого прагнення вашого, якому є велика нагорода».

В.Є.: «Итак, не оставляйте смелого устремления вашего, которому имеется великое воздаяние».

Час. Грецьке слово «ἔχω» – є дієсловом теперішнього часу, дійсної застави; тоді як деякі переклади відображають його майбутнім часом. Послання говорить, що вже є велика нагорода, а не яка має бути колись у майбутньому.

Євр.11:1 Синод.: «Вера же есть осуществление ожидаемого и уверенность в невидимом». **Огієн.:** «А віра то підстава сподіваного, доказ небаченого». **УБТ.:** «Віра ж є підставою для надії, доказом речей, недоступних для споглядання». **В.Є.:** «Віра ж є сутність того, на що уповаємо, упевненість у тому, чого не бачимо». **В.Є.:** «Вера же есть сущность того, на что уповаем, уверенность в том, чего не видим».

Грецьке «ὑπόστασις» – суть (найголовніше, основне в кому-, чому-небудь), сутність, зміст чого-небудь, основа речі чи явища, єство, природа; реальність; підстава, квінтесенція, субстанція, першооснова, підоснова; іпостась. Таким чином, віра, це зовсім не здійснення або виконання (виконування), справдження (справджування) чогось у житті, а сутність того, на що уповаємо, основа, суть уповання, яке від почутого одкровення Божого. Бо написано: «Але що говориться? «Біля тебе слово®, в устах твоїх і в серці твоєму», – це слово® віри, яке проповідуємо» (Рим. 10:8), а також: «Отже, віра від слухання, а слухання від слова® Божого» (Рим. 10:17).

Тобто віра є, сутність уповання – це то слово рема, слово одкровення, яке вийшло з уст Божих щодо конкретних обставин, яке звернене до конкретної людини, яке Бог поміщає в дух конкретної людини, на підставі чого він створює і затверджує свою віру стосовно конкретного питання.

Євр.11:11 Синод.: «Верою и сама Сарра (будучи неплодна) получила силу к принятию семени, и не по времени возраста родила, ибо знала, что верен Обещавший». **Огієн.:** «Вірою й Сара сама дістала силу прийняти насіння, і породила понад час свого віку, бо вірним вважала Того, Хто обітницю дав». **УБТ.:** «Вірою ж і сама Сарра, будучи неплодною, дістала силу прийняти насіння – і [народила] в похилому віці, бо вважала вірним того, що обіцяв». **В.Є.:** «Вірою й сама Сарра одержала силу для прийняття сімені та всупереч часу її віку народила, тому що вважала вірним Того, Хто обіцяв». **В.Є.:** «Верой и сама Сарра получила силу для принятия семени и вопреки времени её возраста родила, так как считала Обещавшего верным».

Переклад. Грецьке слово «σπέρμα» – сперма *фізіол.*, сім'я, де наголос на літеру «і». Тоді як слово насіння (*збірн.*) – зачатки рослини, що складаються з зародка та оболонки, або тільки зародки без оболонки; зерно *одн. і збірн.*; ядро (без оболонки). *Насіння бобів, збіжжя, овочів, цибулини лілій бубнявіли від весняної життєдайної сили, й стебла витикалися з землі назустріч сонцю* (О. Довженко).

Євр.11:12 Синод.: «И потому от одного, и притом омертвелою, родилось так много, как [много] звезд на небе и как бесчислен песок на берегу морском». **Огієн.:** «Тому й від одного, та ще змертвілого, народилось так багато, як зорі небесні й пісок незчислений край моря». **УБТ.:** «І тому з одного – й до того ж завмерлого – народилось так багато, – наче зірок на небі, наче піску незліченного край моря». **В.Є.:** «І тому від одного, і притому омертвілого, народилось так багато, як багато зірок на небі та як незчислений пісок на морському березі». **В.Є.:** «И поэтому от одного, и притом омертвевшего, родилось так много, как множество звёзд на небе и как бесчислен песок на морском берегу».

Грецьке слово «νεκροω» – умертвляти, вмертвляти; *пасивний стан* знемагати, знемогти; знесилюватися. Тоді як «завмерлий» – це нерухомий (який не рухається, лишається в тому самому положенні), непорушний, незрушний *рідше*, нерухомих *рідше*, нерухомих *рідше*, застиглий *підсил.*, мертвий *підсил.*; закам'янілий, закам'янілий *рідше*, скам'янілий [скаменілий *рідше*], окам'янілий *рідше*, задерев'янілий, одерев'янілий, заціпенілий, закаменілий, помертвілий (про людину, частини її тіла та про тварину – який став нерухомим); остовпенілий (про людину); задубілий.

Євр.11:17 Синод.: «Верою Авраам, будучи искушаем, принёс в жертву Исаака и, имея обетование, принес едиnorodного». **Огієн.:** «Вірою Авраам, випробовуваний, привів був на жертву Ісаака, і, мавши обітницю, приніс одnorodженого». **УБТ.:** «Авраам, будучи випробовуваний вірою, привів Ісаака, і маючи обітницю, приніс едиnorodного сина». **В.Є.:** «Вірою Авраам, будучи випробовуваним, приніс у жертву Ісаака і, одержавши обітницю, приносив едиnorodного». **В.Є.:** «Верой Авраам, будучи испытуем, принёс в жертву Исаака и, получил обетования, приносил едиnorodного».

Теолог. Оскільки Святе Письмо говорить, «...що Бог не спокушається злом і Сам не спокушає нікого» (Як. 1:13), то переклад грецького слова «πειραζω» як спокуса, а не випробування, в даному контексті є необґрунтованим.

Час. Крім того, у цьому ж вірші, грецьке слово «προσφερω» (приносити, приводити, підносити) у другому випадку має незавершену форму дієслова, тобто «приносив», а не «приніс», оскільки, як відомо, Ісаак все ж таки фізично не був принесений в жертву Авраамом, хоча духовно, в своєму серці, він прийняв рішення принести свого сина Ісаака в жертву, здійснивши акт його жертвоприношення, хоча в останню мить Ангел Господній зупинив його і сказав йому не робити цього: «І Ангел промовив: «Не простягай своєї руки до хлопця, і нічого не роби йому, бо тепер Я довідався, що ти богобоязливий, і не пожалів для Мене сина свого, едиnorodного свого» (Буття 22:12).

Євр.12:14 Синод.: «Старайтесь иметь мир со всеми и святость, без которой никто не увидит Господа». **Огієн.:** «Пильнуйте про мир со всіма, і про святість, без якої ніхто не побачить Господа». **УБТ.:** «Майте мир з усіма і святість, без яких ніхто не побачить Господа». **В.Є.:** «Досягайте миру з усіма і святості, без якої ніхто не побачить Господа». **В.Є.:** «Достигайте мира со всеми и святости, без которой никто не увидит Господа».

Переклад. Можна намагатися мати мир з усіма, однак все ж таки не одержати його. Пильнувати - (вживати які-небудь заходи для захисту когось, чогось). Тоді як Писання говорить, щоб ми досягали мир з усіма... Тобто здобували (наполегливою працею, власними зусиллями досягати чого-небудь), виборювали, добивалися миру з усіма.

Євр.12:17 Синод.: «Ибо вы знаете, что после того он, желая наследовать благословение, был отвержен; не мог переменить мыслей [отца], хотя и просил о том со слезами». **Огієн.:** «Бо знаєте ви, що й після, як схотів він успадкувати благословення, відкинутий був, не знайшов бо був можливості до покаєння, хоч його із слізьми шукав». **УБТ.:** «Бо ж знайте, що й тоді, як забажав був успадкувати благословення, – був відкинений, бо не знайшов можливості покаятися, хоч слізно його шукав». **В.Є.:** «Бо ви знаєте, що й потім, бажаючи успадкувати благословення, він був відкинутий, бо не знайшлося місця переміні думок батька, хоч він зі сльозами просив про це». **В.Є.:** «Ибо вы знаете, что и потом, желая унаследовать благословение, он был отвергнут, ибо не нашлось места перемене мыслей отца, хотя он со слезами просил об этом».

Переклад. Правопис. В оригіналі немає слова «можливість», використане в перекладі **УБТ** і **Огієнко**. Є слово «місце» (το/πος). Крім того, Писання не говорить, що Ісав мав намір покаятися, тоді як переклад **УБТ** говорить саме про це, що не відповідає дійсності. Разом з тим, в діючому українському правопису слово «можливість» пишеться через «і», а не через «и» – «можливості», як це написано в перекладі **УБТ**. Таке написання – діаспорське, яке заборонено в Україні.

Одк.1:18 Синод.: «и живой; и был мертв, и се, жив во веки веков, аминь; и имею ключи ада и смерти». **Огієн.:** «і Живий. І був Я мертвий, а ось Я Живий на вічні віки. І маю ключі Я від смерті й від аду». **УБТ.:** «живий. І я був мертвий, – і ось, я живий на

віки вічні. І маю ключі від [смерти](#) й від [аду](#)». **В.Є.**: «і живий, і був мертвий, і ось, Я є живий на віки вічні! Амінь. І маю ключі від [пекла](#) і [смерті](#)». **В.Є.**: «и жив, и был мёртв, и вот, Я есть* живущий во веки веков! Аминь. И имею ключи от [ада](#) и [смерти](#)».

Правоп. Український правопис немає слів «[ад](#)» і «[смерти](#)». Це діаспорський правопис, який заборонений в Україні Указом Президента України і Постановою Кабінету Міністрів України (Див. Довідку секретаря правописної комісії). В українському правописі є слова «пекло» і «смерті».

Одк.6:9 Синод.: «И когда Он снял пятую печать, я увидел [под жертвенником души убиенных](#) за слово Божие и за свидетельство, которое они имели». **Огієн.**: «І коли п'яту печатку розкрив, я побачив під жертівником душі побитих за Боже Слово, і за свідчення, яке вони мали». **УБТ.**: «І коли відкрив п'яту печать, я побачив [під престолом душі вбитих](#) за Боже слово і за свідчення, яке вони мали». **В.Є.**: «І коли Він зняв п'яту печать, я побачив [під жертовником душі убитих](#) за Слово Боже і за свідчення, яке вони мали». **В.Є.**: «И когда Он снял пятую печать, я увидел [под жертвенником души убитых](#) за Слово Божье и за свидетельство, которое они имели».

Перекл.: Душі вбитих не могли знаходитися під [престолом \(!\)](#) Сидячого на ньому. У цьому вірші мова йдеться про [жертвник](#), а не про [престол](#) Бога (!), тому що грецьке слово «[Θυσιαστήριον](#)» перекладається тільки як жертвник. *Такі й подібні до цієї «неточності» (помилки) у перекладі дискредитують Святе Письмо, тому що читачі вважають, що саме так говорить оригінал, навіть не допускаючи думку, що це може бути помилкою при перекладі.*

Одк.21:24 Синод.: «[Спасенные народы](#) будут ходить во свете его, и цари земные принесут в него славу и честь свою». **Огієн.**: «І [народи ходитимуть](#) у світлі його, а земські царі принесуть свою славу до нього». **УБТ.**: «І [народи ходитимуть](#) у його світлі, і царі землі принесуть свою славу до нього». **В.Є.**: «І [спасенні народи](#) ходитимуть у його світлі, і земні царі принесуть до нього славу й почесь свою». **В.Є.**: «И [спасённые народы](#) будут ходить в его свете, и земные цари принесут в него славу и почесь свою».

У перекладі Огієнко і УБТ допускається хибна думка про те, що навіть [усі народи](#) (грішні й неспасенні) будуть ходити в місті, названому «велике місто, святий Єрусалим» (Одк. 21:10), тоді як Писання ясно говорить, що тільки [«спасенні народи»](#) ходитимуть у його світлі, і земні царі принесуть до нього славу й почесь свою».

Одк.22:14 Синод.: «Блаженны те, которые [соблюдают заповеди Его](#), чтобы иметь им право на древо жизни и войти в город воротами». **Огієн.**: «Блаженні, хто [випере шати свої](#), щоб мати право на дерево життя, і ввійти брамами в місто!». **УБТ.**: «Блаженні ті, [що виперуть шати свої](#), щоб мати право на дерево життя, і ввійти брамами до міста». **В.Є.**: «Блаженні ті, [які дотримують Його заповідей](#), щоб мати їм право на дерево життя і увійти в місто брамами». **В.Є.**: «Блаженны [соблюдающие Его заповеди](#), чтобы иметь им право на древо жизни и войти в город вратами».

Перекладом УБТ стверджується, що достатньо [«виперти шати свої»](#), щоб мати право на дерево життя, замість того, як це говорить Писання, щоб «дотримувати» Його заповіді. Миття одягу не дає права на дерево життя, однак це вчення Ісуса Христа спростовується перекладом УБТ.

Вище наведена лише частка прикладів відмінності у перекладах по відношенню до оригіналу грецького тексту в якості прикладів. Далі буде продовження викладення прикладів відмінності в перекладах.

